

GMINA MIŁOSŁAW

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW

ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

CZĘŚĆ II

KIERUNKI

RADA MIEJSKA W MIŁOSŁAWIU UCHWAŁĄ NR XI/60/99
Z DNIA 7 GRUDNIA 1999 R.
UCHWAŁA W/W STUDIUM

RADA MIEJSKA W MIŁOSŁAWIU
UCHWAŁĄ NR X/56/11. Z DNIA 12 lipca 2011 r.
UCHWAŁA ZMIANĘ STUDIUM
2011 r.

1999 r.

2011 r.

ZARZĄD GMINY MIŁOŚLAW 1999 r.

mgr Zbigniew SKIKIEWICZ - BURMISTRZ

mgr inż. Ewa SPYCHAŁA

- ZASTĘPCA BURMISTRZA

Roman DOLATA

- CZŁONEK ZARZĄDU

Krzysztof MACIEJAK

- CZŁONEK ZARZĄDU

Jarosław SOBCZAK

- CZŁONEK ZARZĄDU

SPORZĄDZAJĄCY ZMIANĘ STUDIUM 2011 r.:

mgr Zbigniew SKIKIEWICZ -

ZESPÓŁ PROJEKTOWY 1999 r.

mgr inż. arch. Manfred PIETZ	upr. nr 770/88	- GŁÓWNY PROJEKTANT
mgr inż. arch. Ewa PIETZ	upr. nr 771/88	- zagadnienie przestrzenne z zespołem
mgr Maria KACZMAREK	upr. nr 923/89	- zagadnienia społ. – gospod. z zespołem
mgr inż. arch. Bogusław HAREMZA		- infrastruktura społ. – tech.
mgr Maria Mielcarek		- środowisko przyrodnicze
dr hab. Aleksander WINIECKI		- środowisko przyrodnicze
dr Zbigniew ZIĘTKOWIAK		- zagadnienia wodno – kanalizacyjne
inż. Stefan DUTKOWIAK		- komunikacja
Iwona RACZKOWSKA		- opr. graficzne
WSPÓŁPRACA: Stefan PYRZYK		- insp. d/s budownictwa

ZESPÓŁ PROJEKTOWY- 2011 r.:

mgr inż. arch. Ewa Pietz – Główny Projektant

upr. nr 771/88, nr czł. ZOIU -133

mgr Maria Kaczmarek – Polityka rozwoju przestrzennego

upr. nr 923/89, nr czł. ZOIU – 131

inż. Stefan Dutkowiak - Systemy transportu i infrastruktury technicznej

upr. nr 1508, nr czł. ZOIU – 132

dr Grażyna Łyczkowska – Środowisko przyrodnicze
Prognoza oddziaływania na środowisko

mgr Ewa Prejs – Prognoza oddziaływania na środowisko

Iwona Raczkowska – Asystent

Współpraca – mgr Grażyna Szternel – insp. d/odnowy środowiska

Współpraca – Stefan Pyrzyk – insp. d/budownictwa i urbanistyki

UWAGA:

Tekst ujednolicony „Kierunki, Część II” z naniesieniem na pierwotny tekst z 1999 r. zmiany dokonanej w roku 2011 dla terenów:

- **Terenu nr 1**, obręb geodezyjny Miłosław i części obrębów: Pałczyn, Kębłowo, Lipie, Bugaj i Kozubiec, wg oznaczenia na rysunku Studium;
- **Terenu nr 2**, część obrębu Bugaj, wg oznaczenia na rysunku Studium;
- **Terenu nr 3**, część obrębu Bugaj, wg oznaczenia na rysunku Studium;
- **Terenu nr 4 (4a i 4b)**, części obrębu Gorzyce, wg oznaczeń na rysunku Studium;
- **Terenu nr 5**, część obrębu Białe Piątkowo, wg oznaczenia na rysunku Studium;

W tekście Studium zmianę 2011 r. zapisano „kursywą”. Zakres kierunków został uzupełniony zgodnie z Art. 10 ust.2. ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80 poz. 717 ze zmianami). Na rysunku Studium granice terenów objętych zmianą 2011 r. zostały wyróżnione, a w obrębie tych granic dokonano zmiany zapisu przy zastosowaniu w przeważającym stopniu dotychczasowych oznaczeń graficznych. W odniesieniu do terenów nie objętych zmianą 2011 r. obowiązują dotychczasowe ustalenia. Ponadto dla całej gminy dokonano aktualizacji w zakresie wytycznych z następujących opracowań wyższego rzędu oraz z opracowań o charakterze strategicznym:

- *zmiana Planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego, przyjęta w dniu 26 kwietnia 2010 r. przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego uchwałą Nr XLVI/690/10,*
- *Strategia Rozwoju Gminy Miłosław na lata 2002 – 2011;*
- *Plan Rozwoju Lokalnego dla Gminy Miłosław na lata 2005 – 2008, przyjęty Uchwałą Nr XXI/121/05 z 25. 02. 2005 r. Rady Miejskiej w Miłosławiu,*
- *Plan Odnowy Miejscowości Miłosław - Uchwała Nr XXXI/223/10 Rady Miejskiej w Miłosławiu z dnia 12 lutego 2010 r.,*
- *Plan Odnowy Miejscowości Bugaj na lata 2009 - 2016 - Uchwała Nr XXVIII/212/09 Rady Miejskiej w Miłosławiu z dnia 24 listopada 2009 r.,*
- *Plan Odnowy Miejscowości Gorzyce na lata 2010 – 2017 - Uchwała Nr XXXII/230/10 z dnia 19 marca 2010 r.,*
- *Plan Odnowy Miejscowości Białe Piątkowo na lata 2009 – 2016 - Uchwała Nr XXIX/217/09 Rady Miejskiej w Miłosławiu z dnia 30 grudnia 2009 r.*

KIERUNKI

CZĘŚĆ I

Spis treści

1. OKREŚLENIE GŁÓWNYCH CELÓW GOSPODARKI PRZESTRZENNEJ GMINY MIŁOŚLAW	8
1.1. Cele gospodarki przestrzennej	9
1.2. Zjawiska społeczno-gospodarcze i ich związek ze STUDIUM 2011 r.	14
<i>Uzupełnienie w zakresie art.10. ust. 2. pkt. 1. Ustawy</i>	
1.3. Wytyczne z opracowań wyższego rzędu oraz z opracowań o charakterze strategicznym	17
2. ZASADY OKREŚLANIA STREF POLITYKI PRZESTRZENNEJ	24
2.1. Obszary i obiekty objęte lub wskazane do objęcia ochroną na podstawie przepisów szczególnych –środowisko przyrodnicze, dobra kultury	25
2.2. Zasady określania stref polityki przestrzennej	26
<i>Uzupełnienie w zakresie art.10. ust. 2. pkt. 1. Ustawy</i>	
2.3. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów w odniesieniu do terenów objętych zmianą Studium 2011 r.	30
3. KIERUNKI POLITYKI PRZESTRZENNEJ GMINY W ZAKRESIE OCHRONY ŚRODOWISKA	35
3.1. Obszary objęte lub wskazane do objęcia ochroną na podstawie przepisów szczególnych - charakterystyka i propozycje zabezpieczenia	36
3.2. Inne obszary i obiekty przyrodnicze o szczególnych walorach i predyspozycjach funkcjonalno-przestrzennych	44
3.3. Kształtowanie systemu ekologicznego gminy	46
3.4. Zasady kształtowania krajobrazu	49
3a. OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY I KRAJOBRAZU KULTUROWEGO	53
<i>Uzupełnienie w zakresie art.10. ust. 2. pkt. 3. Ustawy</i>	

ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY MIŁOŚLAW 2011 r.

3a.1. Ochrona wód powierzchniowych i podziemnych	55
3a.2. Dbalność o poprawny klimat akustyczny	56
3a.3. Poprawa jakości powietrza atmosferycznego	57
3a.4. Ochrona powierzchni ziemi	60
3b. OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTEKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ	61
2011 r. Uzupełnienie w zakresie art.10. ust. 2. pkt. 4. Ustawy	
3b.1. Obszary ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej	62
3b.2. Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków	62
3b.3. Ochrona dziedzictwa archeologicznego	66
4. STREFY POLITYKI PRZESTRZENNEJ – USTALENIA	68
4.1. Rolnicza przestrzeń produkcyjna	69
4.2. Tereny korytarzy ekologicznych, zalesień,	70
4.3. Tereny osadnicze	74
4.4. Tereny turystyczne	80
2011 r. Uzupełnienie w zakresie art.10. ust. 2. pkt. 2. i pkt. 10 Ustawy	
4.5. Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów	83
4.6. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej w obrębie terenów	87
5. KIERUNKI ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ	89
5.1. Kierunki rozwoju komunikacji	90
5.2. Elektroenergetyka	92
5.3. Zaopatrzenie w gaz	92
5.4. Telekomunikacja	92
5.5. Gospodarka wodno-ściekowa, gospodarka odpadami	92
5.6. Eksploatacja surowców	94
2011 r. Uzupełnienie w zakresie art.10. ust. 2. pkt. 5. Ustawy	
5.7. Kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej w obrębie terenów objętych zmianą Studium 2011 r.- w tym: komunikacja,	

*elektroenergetyka, zaopatrzenie w gaz i ciepło, telekomunikacja, zaopatrzenie w
wodę i odprowadzenie ścieków, gospodarka odpadami, urządzenia
melioracyjne, eksploatacja surowców* 96

**6. OBSZARY DLA KTÓRYCH NALEŻY SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWE
PLANY ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO 104**

6.1. Obszary, na które należy sporządzić miejscowe plany
zagospodarowania przestrzennego 105

2011 r. Uzupełnienie w zakresie art.10. ust. 2. pkt 6., pkt 7., pkt 8., pkt 9., Ustawy

6.2. Obszary na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego
o znaczeniu lokalnym 106

6.3. Obszary na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego
o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu
zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami
programów, o których mowa w art. 48 ust. 1. Ustawy 107

6.4. Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego
planu zagospodarowania przestrzennego 108

6.5. Obszary, na których gmina zamierza sporządzić miejscowy
plan zagospodarowania przestrzennego 109

**7. POZOSTAŁE OBIEKTY, OBSZARY I GRANICE, WYMIENIONE
W ART. 10. UST. 2. USTAWY 110**

**2011 r. Odniesienie się do wymogu uwzględnienia problematyki zgodnie z art. 10.,
ust. 2., pkt. 11 - pkt 16. Ustawy**

1. OKREŚLENIE GŁÓWNYCH CELÓW GOSPODARKI PRZESTRZENNEJ GMINY MIŁOŚLAW

1.1. Cele gospodarki przestrzennej

1.2. Zjawiska społeczno – gospodarcze i ich związek ze STUDIUM

2011 r. Uzupełnienie w zakresie art.10. ust. 2. pkt. 1. Ustawy

1.3. *Wytyczne z opracowań wyższego rzędu oraz z opracowań o charakterze strategicznym*

1.1. CELE GOSPODARKI PRZESTRZENNEJ

Cele gospodarki przestrzennej są to cele, które społeczność gminy Miłosław może osiągnąć w użytkowanej przez nią przestrzeni. Realizacja celów wymaga uporządkowania zastanej struktury urbanistycznej, a jednocześnie wzbogacenie jej o nowe wartości. Pozytywny wkład naszej generacji do ogólnonarodowego dziedzictwa sprzyja kształtowaniu tożsamości lokalnej i poczucia dumy z zamieszkania właśnie w tym obszarze. Bardzo ważnym elementem polityki gminy jest tworzenie tzw. „małych ojczyzn”, tworzenie możliwości indywidualnego rozwoju poszczególnym mieszkańcom w zależności od ich aspiracji, wykształcenia czy aktywności tak, by nie było konieczności migracji do wielkich miast.

Przystąpienie Polski do Unii Europejskiej wymaga dostosowania wszystkich dziedzin życia do przepisów i reguł tam obowiązujących. Dziedziną, która przysparza wielu trudności jest rolnictwo. Dostosowanie do wymogów unijnych polega w tym przypadku na zwiększeniu wydajności z hektara oraz zwiększeniu produkcji rolnej przypadającej na jednego zatrudnionego. Ma ono w konsekwencji doprowadzić do zmniejszenia areálu upraw oraz zmniejszenia zatrudnienia. Zmniejszenie areálu upraw oraz zmniejszenie zatrudnienia wywierają znaczący wpływ na gospodarkę przestrzenną.

Zmniejszenie areálu upraw winno odbywać się kosztem gleb słabszych, rolniczo nieekonomicznych. Areály wytracone z produkcji rolnej winny być przeznaczone na:

- osadnictwo jako ofertę dla miasta Miłosławia
- dolesienia
- turystykę

Nowe użytkowanie terenów powinno, przynajmniej w pewnym stopniu przyczynić się do rozwoju miejsc pracy dla osób, które odejdą z rolnictwa.

Nowe, potencjalne miejsca pracy mogą obejmować takie dziedziny, jak: rzemiosło, turystyka, agroturystyka, usługi, rolnictwo i przetwórstwo rolne.

Ważne jest, by oferta miejsc pracy była jak najbardziej różnorodna.

NACZELNE CELE LOKALNE

Naczelne cele lokalne wynikające z uwarunkowań są następujące:

- **Przygotowanie rezerwy terenowej pod funkcje osadnicze: zabudowę mieszkaniową, tereny aktywizacji gospodarczej, usługi**
- **Stworzenie bazy rekreacji i wypoczynku dla mieszkańców gminy oraz turystyki krajoznawczej i funkcji uzdrowiskowej dla przyjezdnych**
- **Podniesienie poziomu produkcji rolnej i przetwórstwa rolniczego do standardów europejskich ze szczególnym uwzględnieniem lokalnych specjalizacji, przede wszystkim hodowli ryb.**

Gmina jako „mała ojczyzna” dla swoich mieszkańców winna się rozwijać w miarę wszechstronnie. Rozwijając tylko jedną funkcję stwarza się sytuację braku wyboru zawodów oraz zagrożenie katastrofy w razie kryzysu tej funkcji. Brak swobodnego wyboru zawodów powoduje prędzej czy później ucieczkę pewnej liczby mieszkańców.

Szczególnie ważne są zawody podstawowe na pograniczu rzemiosła. Do pewnych specjalistycznych miejsc pracy można dojeżdżać do większych ośrodków, jak Września i Gniezno. Poznań leży na granicy osiągalności. Pewne zawody, związane z komputerami można uprawiać wszędzie.

Turystyka jest taką dziedziną gospodarki, którą będzie rozwijać większość gmin. Duża podaż usług turystycznych spowoduje ostrą konkurencję. Uwarunkowania kulturowe, środowiskowe, „cywilizacyjne” poszczególnych gmin spowodują oferty różnych rodzajów turystyki. Nastąpi coś w rodzaju specjalizacji gmin w zależności od posiadanych walorów. Dla turystyki kulturoznawczej ważne są obiekty i fakty historyczne, stwarzające cel przyjazdów. Gmina Miłosław jest pod tym względem szczególnie bogata, lecz walory te są wykorzystywane w niewielkim stopniu. Pobyt Mickiewicza w Śmiełowie, Sienkiewicza w Miłosławiu, bitwa pod Miłosławiem w 1848 r. pod wodzą Mierosławskiego są faktami nieznanymi, co najwyżej mało znanymi. Pałac goszczący w swojej historii wybitnych Polaków winien na siebie pracować, a nie być użytkowany jako szkoła. Nie trzeba dodawać, że wtłoczenie funkcji szkolnej do magnackiej rezydencji jest dla uczniów zabiegiem uciążliwym, a nawet szkodliwym. Gmina winna za wszelką cenę dążyć do wybudowania nowoczesnego gimnazjum, zgodnie z duchem naszych czasów, a pałac przeznaczyć na placówkę muzealną (podobnie jak pałac w Śmiełowie). Pałace w Śmiełowie i Miłosławiu oraz dworek Dąbrowskiego w Winnej Górze mogą stanowić początek sieci XIX wiecznej historii Polski i magnesem dla miłośników romantyzmu czy epoki napoleońskiej (Trasa Romantyczna).

Ewenementem Gminy Miłosław jest odwiert wód termalnych w Czeszewie – w centrum parku krajobrazowego, a więc istnieje możliwość lokalizacji uzdrowiska. Jest to bardzo ważny kierunek rozwoju gminy (funkcja uzdrowiskowa), tym bardziej, że stale wzrasta dbałość o zdrowie wśród społeczeństwa. W chwili obecnej mamy na terenie kraju ok. 45-50 uzdrowisk na ok. 40 mln. mieszkańców (Niemcy mają ich ponad 250 przy niespełna 80 milionach mieszkańców).

Funkcją wynikającą z uwarunkowań gm. Miłosław jest hodowla ryb w stawach rybnych. Jest to funkcja wymagająca odpowiedniej fachowej wiedzy, do tego nie powtarzająca się zbyt często wśród pozostałych gmin województwa. Hodowla ryb doskonale komponuje się z wyżej wymienionymi funkcjami i należy ją w miarę możliwości wzbogacać (wędzarnie, smażalnie, stawy do wędkowania).

Furore na Zachodzie robią teraz maleńkie browary, gorzelnie, nie mówiąc o winiarniach. Obiekty odpowiednio „podrasowane”, a więc poprawione zabytki lub wręcz je udające, z dorobioną historią, mają duże wzięcie u turystów, a piwa sporządzane wg oryginalnych receptur mają swoich zwolenników. Browar z możliwością zwiedzania w czasie produkcji, z ogródkiem piwnym, salą muzealną sam w sobie mógłby być jednym z celów turystycznych. Wyżej podane sugestie oparcia rozwoju gminy o uwarunkowania kulturowe czy wynikające z walorów środowiska nie oznaczają w żadnym przypadku zaniedbywania istniejących dziedzin gospodarki. Każde, czy to nowo utworzone czy istniejące miejsce pracy winno być wręcz hołubione.

Jedną z dziedzin, która wiąże się właściwie ze wszystkimi pozostałymi dziedzinami jest ekologia. Stan środowiska jest ważny we wszystkich formach turystyki, dla uzdrowiska, generuje również własną turystykę specjalistyczną – turystykę ekologiczną.

Ekologia stwarza miejsca pracy niezwykle różnorodne – uprawa, produkcja, urządzenia do odprowadzania ścieków (indywidualne, grupowe itp.) produkcja urządzeń do wytworzenia energii odnawialnej (wiatraki, baterie słoneczne, pompy ciepłe, biogaz). Programy z dziedziny ekologii są dotowane przez różne instytucje i organizacje z Zachodu) np. ostatnio denaturalizacja rzeki Narwi, Trasa Kórnicka). W tej dziedzinie decyduje pośpiech dla jak najszybszego znalezienia się na rynku.

Ściśle związana z ekologią jest agroturystyka, gdzie dzieci są mile widziane, a co najważniejsze – bezpieczne, gdzie można przywieźć nawet własnego psa, gdzie jada się

i mieszka ekologicznie. Można również zapoznać się ze zwierzętami, a także uprawiać jeździectwo. Ten rodzaj turystyki ma zalety również i cywilizacyjne, gdyż bezpośrednia wymiana doświadczeń między mieszkańcami miasta i wsi działa na obie strony i wpływa na podniesienie standardu życia mieszkańców wsi.

CELE PRZESTRZENNE I KULTUROWE

- Budowanie tożsamości lokalnej mieszkańców.
- Pielęgnowanie zabytków, pamiątek historycznych, wszystkich przejawów kultury lokalnej. Nadawanie należytej oprawy miejscom i pamiątkom historycznym, takim jak: zespół pałacowo – parkowy, d. budynek „Bazaru”, zespół zabudowy średniejskiej, obiektom publicznym – Urząd Miasta i Gmin y, pomnikom.
- Dążenie w dalszej perspektywie do przywrócenia bardziej reprezentacyjnej funkcji pałacowi w Miłosławiu, np. funkcji muzealnej.
- Dążenie do uatrakcyjnienia poszczególnych miejscowości. Uzupełnienie wolnych działek ciekawymi obiektami – o właściwych gabarytach i nawiązujących do lokalnych wzorców architektury. Wprowadzanie nowych, zróżnicowanych usług.
- Tworzenie spójności układów urbanistycznych poszczególnych miejscowości. Ekspozowanie obiektów zabytkowych: kościołów, zespołów pałacowo – parkowych. Wprowadzenie zieleni do kompozycji urbanistycznych.
- Propagowanie historii miasta i gminy.
- Zmiana sposobu turystyki z „tranzytowej” na pobyтовую.
- Zwiększenie liczby imprez kulturalnych, gospodarczych, sportowych, szerokie propagowanie ich i zwiększenie zasięgu na ogólnopolski.
- Dbłość o stosowanie historycznego nazewnictwa.
- Rozszerzenie prawnej ochrony obiektów o walorach historycznych i estetycznych.

CELE PRZYRODNICZE

- Zagwarantowanie ochrony obszarom i obiektom objętym lub wskazanym do objęcia na podstawie przepisów prawnych.
- Zagwarantowanie prawidłowego funkcjonowania środowiska przyrodniczego, polegającego na przestrzeganiu zasady zrównoważonego rozwoju.
- Preferowanie działalności inwestycyjnej niematerialnej.

- Traktowanie środowiska przyrodniczego jako układu systemowego z całym zbiorem jego elementów naturalnych, jak rzeźba, woda, gleba, zieleń, powietrze i inne, w różnym stopniu przekształconych przez człowieka. Zahamowanie procesów degradacji środowiska.
- Uczytelnienie walorów krajobrazowych i przyrodniczych podstawowych elementów systemu przyrodniczego gminy – doliny Warty, Miłosławki, Strugi Wielkiej i ich dopływów stawów rybnych, lasów, łąk, obszarów rolnych i zainwestowanych.
- Budowanie w oparciu o istniejące wartości środowiska uzupełniającej sieci powiązań ekologicznych.
- Monitorowanie stanu środowiska.
- Zahamowanie procesów zanieczyszczenia wód powierzchniowych i wód podziemnych z uwagi na funkcje krajobrazowo – ekologiczne i gospodarcze (zaopatrzenie w wodę, gospodarka rybacka, nawodnienie rolnicze).
- Zapewnienie trwałości ekosystemów leśnych, łąkowych, torfowiskowych, bagiennych i wodnych. Przebudowa istniejących drzewostanów zgodnie z siedliskiem, na bardziej różnorodne i odporne. Zalesianie słabych gruntów rolnych.
- Odtworzenie drożności i ciągłości dolin z ekosystemami zieleni.
- Doprowadzenie do synchronizowania procesu ujmowania wód z procesami skutecznego oczyszczania.
- Regulowanie przepływu wód poprzez stosowanie drobnych inżynierskich form poprawiających bilans wód powierzchniowych.
- Ochrona i osłona wód powierzchniowych poprzez fitomelioracje na stokach i krawędziach zboczy.
- Przeciwdziałanie obniżaniu jakości stanu aerasanitarne miejscowości poprzez ograniczenie powstania emisji zanieczyszczeń ze źródeł stabilnych oraz poprzez ograniczenie emisji i oddziaływania ze źródeł komunikacji i transportu.
- Zahamowanie obniżania jakości klimatu akustycznego ze szczególnym uwzględnieniem hałasu komunikacyjnego. Przyjęcie różnorodnych form działania: przebudowa systemu komunikacyjnego, uzupełnienie sieci dróg, zabiegi organizacyjne, dbałość o stan techniczny pojazdów oraz stan nawierzchni ulic i dróg.
- Akcentowanie walorów kompozycyjnych zieleni zawartych w istniejących zespołach parkowych i cmentarnych. Przenoszenie tradycyjnych wzorców na nowe zespoły zieleni.

- Poszerzenie terenów dla rekreacji w trosce o poprawę warunków zdrowotnych mieszkańców gminy.
- Rewaloryzowanie terenów po eksploatacji kruszywa naturalnego.
- Podnoszenie „świadomości ekologicznej mieszkańców”.
- Propagowanie sortowania odpadów i „recyklingu”.
- Propagowanie działań na rzecz sadzenia drzew i porządkowania najbliższego otoczenia.
- Stymulowanie rezygnacji mieszkańców z nastawień pro motoryzacyjnych poprzez wprowadzenie tras ruchu rowerowego.
- Szersze wprowadzenie indywidualnych sposobów pozyskiwania energii, unieszkodliwiania ścieków.

1.2. ZJAWISKA SPOŁECZNO – GOSPODARCZE I ICH ZWIĄZEK ZE STUDIUM

Z przedstawionych w STUDIUM uwarunkowań w zakresie zagadnień społeczno – gospodarczych, zjawiska demograficzne są jednym z elementów, które należy uwzględnić w kierunkach polityki przestrzennej. Do zagadnień demograficznych, które mają wpływ na politykę przestrzenną zaliczono:

WIELKOŚĆ DEMOGRAFICZNĄ MIASTA I GMINY

Wielkość demograficzną miasta i gminy określona w oparciu o prognozy: biologiczną i migracyjną **szacuje się w roku 2020** na poziomie:

- **miasto: 4000 osób,**
- **gmina: 7400 osób.**

Przy sprzyjających warunkach społeczno –ekonomicznych wielkość ta może być wyższa o ok. 10%, głównie z tytułu uruchomienia terenów osadniczych oraz konsekwentnego realizowania funkcji turystycznej.

Ponieważ przez najbliższe 5-10 lat tendencje wzrostu będą zbliżone do obecnych – w dalszych rozważaniach posługiwano się prognozą – 8300 mieszkańców.

ZMIANY W STRUKTURZE WIEKU

Zjawiska demograficzne wynikające ze struktury wieku, a powiązane z konsekwencjami „terenowymi”, to liczebność grupy wieku przedprodukcyjnego, dla której należy zabezpieczyć miejsca do nauki.

Wobec ustabilizowanego poziomu dzieci w grupie od 0-15 lat, a nawet obniżenia ich liczebności, przez okres najbliższych 20 lat nie będzie notowany znaczny przyrost młodzieży. Działania samorządu należy kierować na poprawę jakości świadczonych usług dla tej grupy społeczeństwa.

Następnym zjawiskiem, wynikającym ze struktury wieku jest **proces starzenia się społeczeństwa**. Obecna liczebność osób w wieku poprodukcyjnym wynosi 1400 osób. W roku 2020 przewiduje się wzrost do 2100, co oznacza przyrost + 700 osób w stosunku do 1997 r. Wzrost liczebności osób w wieku poprodukcyjnym oznacza wzrost zapotrzebowania na usługi w zakresie opieki społecznej, zdrowia, jak również na usługi związane ze spędzaniem wolnego czasu przez tę grupę społeczną.

ZMIANY W STRUKTURZE ZATRUDNIENIA

Przewidywany spadek zatrudnienia w rolnictwie z poziomu 40% na 8% w roku 2020 (średnia krajowa) wywołuje znaczące skutki społeczne.

Miernikiem skali zjawiska jest wielkość „uwalnianej” siły roboczej, która dla gminy Miłosław wyraża się liczbą ok. 700 osób.

Zjawisko społeczne, o którym mowa wyżej, będzie narastało sukcesywnie w ciągu minimum 20 lat. W związku z tym niezbędne są działania zmierzające do jego łagodzenia.

Udział planowania przestrzennego w ww. procesie wyraża się przygotowaniem terenu pod realizację nowych miejsc pracy. W STUDIUM przyjęto zasadę, że na wszystkich terenach zakwalifikowanych jako OSADNICZE jest możliwość wprowadzenia funkcji produkcyjnej przy określonych warunkach dotyczących środowiska przyrodniczego. Ponadto w studium zaadaptowano pod funkcje produkcyjne wszystkie tereny, które były wyznaczone w planie ogólnym pod te funkcje, jak również rozszerzono powyższe użytkowanie na tereny ośrodków produkcji polowej lub zwierzęcej.

MIESZKALNICTWO

Problematyka mieszkalnictwa stanowi szczególny przedmiot uwagi w rozważaniach społeczno m- gospodarczych, ponieważ przedstawienie scenariusza potrzeb jest materiałem źródłowym i programowym do określenia polityki przestrzennej.

Skalę niezbędnych potrzeb określono na podstawie:

2. Wskaźnika stosowanego w **Unii Europejskiej**
3. Wskaźnika zastosowanego w materiałach do **planu województwa poznańskiego**.

Omówione wyżej efekty należy odczytać jako skalę potrzeb – ponieważ są obliczone na podstawie paru założeń, których wartość może odbiegać od wartości faktycznych o ok. $\pm 20\%$.

Ad.1 Z rozpoznania statystycznego wynika, że wskaźnik nasycenia mieszkaniem wynosi obecnie 300 mieszkań/1000 mieszkańców (dot. miasta).

Dla uzyskania minimalnego standardu europejskiego, który wynosi 400 mieszkań/1000 mieszkańców do 2020 r. należałoby zrealizować 520 mieszkań, co oznacza, że rocznie należałoby oddać 23 mieszkania (dot. miasta).

Ad.2 Analizując program potrzeb mieszkaniowych w nawiązaniu do standardu preferowanego przez materiały do „planu zagospodarowania przestrzennego województwa poznańskiego” gmina, chcąc pozostać w rankingu na poziomie średnim wojewódzkim tj. $22,5 \text{ m}^2 \text{ p.uz./os.}$ **powinna zrealizować do 2020 r. $19\,000 \text{ m}^2 \text{ p.uz.}$ – co w przeliczeniu na mieszkańca oznacza przyrost średnio $+ 50$ mieszkań do 2020 r. = 11 mieszkań/rok (dot. miasta).**

Skala przyrostu mieszkań do roku 2020 odniesiona do standardów europejskich oraz średnich wojewódzkich znacznie przekracza obecne „tempo” rocznych realizacji, które w latach 1990 – 95 wynosiło ok. 4,5 mieszkania/rok. Ponieważ minione 10 – lecie **należy do okresu przemian społeczno gospodarczych** należy sądzić, że nadchodzący czas będzie się stabilizował, a potrzeby społeczne będą realizowane w szybszym tempie.

Ustalenia STUDIUM dla realizacji programu mieszkaniowego stanowią szeroką ofertę terenową, szczególnie na obszarach Miłosławia, Białego Piątkowa, Mikuszewa i Chlebowa.

Tereny, o których mowa wyżej wymagają opracowań określających standardy zagospodarowania – które umożliwią realizację mieszkalnictwa dla grup społecznych o różnym stopniu zamożności i zróżnicowanych oczekiwaniach.

UWAGI OGÓLNE

W gminie Miłosław, podobnie jak w innych gminach Wielkopolski, następuje **restrukturyzacja gospodarcza.**

Jednym z celów opracowania niniejszego STUDIUM jest przygotowanie terenu pod ww. zjawiska społeczno – gospodarcze. Procesy przemian wkraczają na tereny wiejskie. Są one już zauważone przy trasach komunikacyjnych, gdzie tworzą „korytarze inwestycyjne”. Zmiany zachodzą w handlu, oświacie, zdrowiu. Pojawiają się dwa podmioty własnościowe:

publiczny i prywatny. Planowanie miejscowe musi być nastawione na okoliczności nieprzewidziane, musi być elastyczne. Dużą w tym rolę STUDIUM, gdzie należy stworzyć ramy strategii działania, a szczegółowe decyzje podejmować, kiedy SA konieczne.

Temu właśnie przesłaniu służy szeroka oferta terenowa, przedstawiona na rysunku STUDIUM, która władzom samorządowym daje pole manewru.

Przyjęta w STUDIUM struktura funkcjonalno – przestrzenna – **dąży do usuwania barier rozwojowych gminy z równoczesnym poszanowaniem walorów środowiska przyrodniczego, które jest takim samym „bogactwem” jak inwestorzy.**

Wobec tego, że kluczowym **zadaniem samorządu jest rozwój lokalnego sektora gospodarczego w celu zwiększenia dochodów mieszkańców i budżetu gminy** – to zadaniem STUDIUM jest między innymi wsparcie samorządu poprzez odpowiednie przygotowanie planistyczne, które wykorzystując dostępne uwarunkowania stwarza dokument do działania.

W nowych warunkach społeczno – gospodarczych pojawia się też konieczność silnej współpracy samorządu z sektorem prywatnym. Sektor ten, dysponując finansami pod nowe inwestycje, współuczestniczy często przy tworzeniu infrastruktury technicznej lub realizacji obiektów publicznych. W związku z powyższym **w polityce przestrzennej należy zastanowić się nad strategią doinwestowania określonych i pożądaných przez samorząd rejonów gminy** w infrastrukturę techniczną i społeczną przez sektor prywatny w zamian za np. ulgi podatkowe i inne ekwiwalenty możliwe do zagwarantowania przez samorząd na podstawie negocjacji.

2011 r. Uzupełnienie w zakresie art.10. ust. 2. pkt. 1. Ustawy

1.3. Wytyczne z opracowań wyższego rzędu oraz z opracowań o charakterze strategicznym

Dokumenty powstałe w okresie od uchwalenia pierwszego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Miłosław (1999 r.) do chwili obecnej określają w największym stopniu politykę przestrzenną gminy Miłosław. Są to:

- zmiana Planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego, przyjęta w dniu 26 kwietnia 2010 r. przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego uchwałą Nr XLVI/690/10,

- *Strategia Rozwoju Gminy Miłosław na lata 2002 – 2011;*
- *Plan Rozwoju Lokalnego dla Gminy Miłosław na lata 2005 – 2008, przyjęty Uchwałą Nr XXI/121/05 z 25. 02. 2005 r. Rady Miejskiej w Miłosławiu,*
- *Plan Odnowy Miejscowości Miłosław - Uchwała Nr XXXI/223/10 Rady Miejskiej w Miłosławiu z dnia 12 lutego 2010 r.,*
- *Plan Odnowy Miejscowości Bugaj na lata 2009 - 2016 - Uchwała Nr XXVIII/212/09 Rady Miejskiej w Miłosławiu z dnia 24 listopada 2009 r.,*
- *Plan Odnowy Miejscowości Gorzyce na lata 2010 – 2017 - Uchwała Nr XXXII/230/10 z dnia 19 marca 2010 r.,*
- *Plan Odnowy Miejscowości Białe Piątkowo na lata 2009 – 2016 - Uchwała Nr XXIX/217/09 Rady Miejskiej w Miłosławiu z dnia 30 grudnia 2009 r.*

Wśród szczegółowych ustaleń **Planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego** miasto Miłosław oraz gmina Miłosław występują kilkakrotnie. Miasto Miłosław zostało wymienione w grupie miast, w których dla ochrony dziedzictwa kulturowego i dla przeciwdziałania szczególnym zagrożeniom w przestrzeni staromiejskiej niezbędne jest uwolnienie śródmieścia od tranzytowego ruchu komunikacyjnego. Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego przewiduje obwodnicę Miłosławia i modernizację drogi krajowej Nr15. Przewiduje także przystosowanie linii kolejowej Nr281 do szybkości >100 km/h, gazociąg odboczny Ø200 Kórnik – Środa Wielkopolska – Miłosław, budowę gazociągu wysokiego ciśnienia z kopalni gazu w gminie Zaniemyśl do Miłosławia, budowę zbiornika dolinowego w latach 2012-2015 na Kanale Biechowskim.

Strategiczne cele polityki przestrzennej województwa w zakresie rozwoju systemów zaopatrzenia w wodę i oczyszczania ścieków w Planie zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego obejmują m.in.:

- racjonalizację poboru wód oraz zmniejszenie wodochłonności produkcji przemysłowej,
- ograniczenie ładunku zanieczyszczeń odprowadzanych do wód powierzchniowych z miast i wsi oraz zakładów przemysłowych poprzez dalsze wyposażanie w oczyszczalnie ścieków komunalnych i systemy kanalizacji zbiorczej grupy jednostek osadniczych zgodnie z Krajowym programem oczyszczania ścieków komunalnych,

- *uporządkowanie stref ochronnych ujęć wód podziemnych,*
- *wspieranie rozwoju systemów wodociągowych i kanalizacyjnych w celu równomiernego rozwoju województwa. Istotne jest zmniejszanie dysproporcji w rozwoju systemów wodociągowych i kanalizacyjnych,*
- *wspieranie budowy i rozbudowy systemów zbiorowego zaopatrzenia w wodę w małych miastach i na obszarach wiejskich, szczególnie w zwartych systemach osadniczych,*
- *budowę sieci kanalizacyjnych równoległe z dalszą rozbudową sieci wodociągowych,*
- *wyposażenie w systemy kanalizacyjne i oczyszczalnie ścieków grup jednostek osadniczych o skupionej zabudowie powyżej 2000 RLM (równoważnej liczby mieszkańców), przede wszystkim na terenach wiejskich, na obszarach zasilania głównych zbiorników wód podziemnych (ONO i OWO) oraz na terenach zagrożonych występowaniem powodzi,*
- *modernizację oczyszczalni ścieków dla uzyskania podwyższonego usuwania biogenów oraz rozbudowę systemów kanalizacji zbiorczej w miastach o RLM powyżej 15 000,*
- *realizację zadań przyjętych w Krajowym programie oczyszczania ścieków komunalnych (przyjętym 16 grudnia 2003 r. przez Radę Ministrów, który ma służyć wdrożeniu dyrektywy 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczących oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE z 1991 r., L 135/40), przy uwzględnieniu okresów przejściowych),*
- *sukcesywne uzbrajanie terenów o zabudowie rozproszonej na obszarach wiejskich i miejskich w infrastrukturę związaną z oczyszczaniem i usuwaniem ścieków,*
- *budowę ochronnych systemów kanalizacyjnych zbiorników wodnych, jezior oraz rzek wykorzystywanych w celach rekreacyjnych,*
- *wyposażenie w systemy odprowadzania i oczyszczania wód deszczowych terenów zurbanizowanych, głównych tras komunikacyjnych oraz obszarów przemysłowych,*

- eliminację zrzutów do wód substancji niebezpiecznych pochodzących ze źródeł przemysłowych,
- ograniczenie przenikania substancji niebezpiecznych do wód podziemnych z mogilnika i składowisk odpadów (likwidacja mogilnika, uszczelnianie składowisk),
- docelowe zwiększanie pewności dostaw wody oraz porządkowanie gospodarki ściekowej największych miast regionu oraz ich gmin ościennych, w tym poprawę jakości wody, rozbudowę ujęć wody i sieci wodociągowej, rozbudowę i modernizację istniejących oczyszczalni ścieków oraz budowę układów przerzutowych i kolektorów miejskich.

W programie „Mała retencja wodna na terenie województwa wielkopolskiego. Aktualizacja” (opracowanym przez Wielkopolski Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych, w 2005 r.) wykazano potrzebę zwiększania zdolności retencyjnych zlewni w celu ochrony przed powodzią i suszą z jednoczesną poprawą walorów przyrodniczych. W gminie Miłosław planowany jest zatem do realizacji zbiornik dolinowy na Kanale Biechowskim o powierzchni 11 ha i pojemności użytkowej 225 tys. m³. W granicach gminy Miłosław planuje się ponadto utworzenie 3 stawów wiejskich w zlewni Moskawy oraz 1 stawu na terenach leśnych w miejscowości Orzechowo. Projektuje się także utworzenie kilku budowli piętrzących (zastawki). Wszystkie te zamierzenia zostały wpisane do Planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego.

W zakresie obszarów chronionych przewiduje się utworzenie Miłosławskiego Parku Kulturowego Tradycji Ziemiańskiej, adaptuje się istniejące rezerваты przyrody „Czeszewski Las” i „Dwunastak”, Żerkowsko-Czeszewski Park Krajobrazowy, w ramach Obszarów Natura 2000 „Dolina Środkowej Warty” oraz Obszar mający znaczenie dla wspólnoty „Ostoja Nadwarciańska”. Proponowany jest Obszar mający znaczenie dla wspólnoty „Lasy Żerkowsko-Czeszewskie” oraz poszerzenie granic Żerkowsko-Czeszewskiego Parku Krajobrazowego.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego wymienia najważniejsze złoża surowców energetycznych, posiadających znaczenie ponadlokalne. Stwierdza, że uwarunkowania geologiczne uzasadniają konieczność kontynuacji prac

poszukiwawczych na terenie Wielkopolski. Kopaliny należące do nieodnawialnych zasobów środowiska przyrodniczego podlegają ochronie, polegającej na racjonalnym gospodarowaniu ich zasobami, kompleksowym ich wykorzystaniu i niezwłocznej rekultywacji złóż wyeksploatowanych.

Misja gminy Miłosław przyjęta przez **Strategię Rozwoju Gminy Miłosław na lata 2002 - 2011** jest następująca:

„Gmina Miłosław położona w centrum Wielkopolski to teren rozwiniętego rolnictwa, przyjaznego klimatu dla prowadzenia działalności gospodarczej oraz walorów turystycznych bazujących na bogactwach przyrody i historii.”

Następnie Strategia wyróżnia cele strategiczne, programy, projekty realizacyjne i zadania do wykonania. Cele strategiczne są następujące:

Cel. 1. Rozwój infrastruktury technicznej.

Cel. 2. Wspieranie rozwoju gospodarczego w gminie

Cel. 3. Rozwój usług społecznych.

W ramach **Celu 1** przewidziano następujące projekty: „Zakończenie wodociągowania Gminy”, „Poprawa efektywności gospodarki wodnej”, „Dobra kanalizacja Gminy”, „Zaopatrzenie Gminy w źródła energii cieplnej”, „Utwardzenie dróg gminnych i ulic oraz budowa chodników”, „Ograniczanie ruchu pojazdów ciężkich przez Miłosław”, „Rozwój budownictwa mieszkalnego”, „Organizacja mieszkań socjalnych na terenie gminy”, „Dokończenie telefonizacji Gminy”, „Poprawa czystości Gminy”, „Zwiększenie świadomości ekologicznej mieszkańców”.

Cel. 2 obejmuje projekty: „Wykorzystanie turystyczne Żerkowsko-Czeszewskiego Parku Krajobrazowego”, „Oznakowanie ciekawych miejsc na terenie Gminy”, „Stworzenie Punktu Informacji Turystycznej”, „Wykorzystanie wód termalnych w Czeszewie”, „Wykorzystanie Browaru dla celów promocyjnych”, „Organizacja tanich noclegów i pól namiotowych dla grup młodzieżowych”, „Dobra promocja Gminy”, „Wyposażenie w infrastrukturę terenów pod rozwój gospodarczy i ich promocja”, „Prowadzenie zalesień i zadrzewień”, „Promocja i wspieranie rozwoju gospodarstw agroturystycznych i rolnictwa ekologicznego”.

W ramach **Celu 3** przyjęto: „Budowę Szkoły Podstawowej w Miłosławiu”, „Budowę środowiskowej hali sportowej w Miłosławiu”, „Remont Przedszkola w Miłosławiu”, „Remont Cechu Kultury”, „Utrzymanie i doposażenie świetlic wiejskich oraz utrzymanie boisk sportowych”, „Rozwój specjalistycznej opieki zdrowotnej”, „Prowadzenie zdrowych programów profilaktycznych dla dzieci i młodzieży”, „Pomoc dla osób niepełnosprawnych”, „Kontynuacja programów edukacyjnych dla dzieci i młodzieży w zakresie bezpieczeństwa i przeciwdziałania patologii”.

W **Planie Rozwoju Lokalnego dla Gminy Miłosław na lata 2005 – 2008** przedstawiono zadania na rzecz poprawy sytuacji na obszarze gminy oraz projekty mające na celu ich realizację. Projekty te dotyczyły: infrastruktury technicznej w tym komunikacji, zwodociągowania, kanalizacji i zaopatrzenia w gaz, infrastruktury oświatowej, infrastruktury turystycznej i kulturalnej, działań na rzecz aktywizacji gospodarczej, poprawy stanu środowiska, przywrócenia atrakcyjności obiektom zabytkowym, perspektywicznych zamierzeń inwestycyjnych na lata 2008 – 2014. W dziale poświęconym zaopatrzeniu gminy w źródła energii cieplnej przyjęto opracowanie koncepcji i założeń technicznych gazyfikacji po określeniu potrzeb lokalnych związanych z zapotrzebowaniem na gaz na podstawie zgłoszeń zakładów pracy oraz indywidualnych odbiorców.

Z planów odnowy miejscowości na lata 2010 – 2017 (lub 2009 - 2016) wynika że:

- W Miłosławiu jako najważniejsze zadania inwestycyjne wymieniono budowę kolejnego etapu szkoły podstawowej (Bugaj), budowę przedszkola, renowację zespołu pałacowo-parkowego, rewitalizację rynku, budowę kompleksu boisk, budowę placów zabaw, budowę hali sportowej, budowę placu targowego, remonty chodników i realizację nawierzchni przy kościele, uzupełnienie oświetlenia miejskiego, modernizację sieci wodociągowej i rozbudowę sieci kanalizacyjnej.
- W Bugaju duża część zamierzeń inwestycyjnych dotyczy wykorzystania d. obiektów popegeerowskich i d. remizy strażackiej oraz przeznaczenia ich na obiekty sportowe i kulturalne. Ponadto przewiduje się budowę boiska sportowego, budowę platformy obserwacyjnej, budowę i remont chodników oraz budowę grotty do nabożeństw.
- W Gorzycach i Białym Piątkowie większość zadań polega na doposażeniu istniejących obiektów i terenów służących całej społeczności wiejskiej takich jak: domy kultury, boiska sportowe, place zabaw czy modernizacji chodników. W Gorzycach przewidywane jest utworzenie pola namiotowego a w Białym Piątkowie

*utwardzenie nawierzchni „ryneczku” w pobliżu świetlicy i remizy strażackiej. Obie
miejscowości wymagają skanalizowania.*

2. ZASADY OKREŚLENIA STREF POLITYKI PRZESTRZENNEJ

- 2.1. Obszary i obiekty objęte lub wskazane do objęcia ochroną na podstawie przepisów szczególnych
- 2.2. Zasady określania stref polityki przestrzennej

2011 r. Uzupełnienie w zakresie art.10. ust. 2. pkt. 1. Ustawy

- 2.3. *Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów w odniesieniu do terenów objętych zmianą Studium 2011 r.*

2.1. OBSZARY I OBIEKTY OBJĘTE LUB WSKAZANE DO OBJĘCIA OCHRONĄ NA PODSTAWIE PRZEPISÓW SZCZEGÓLNYCH

2.1.1. Środowisko przyrodnicze

- Żerkowsko - Czeszewski Park Krajobrazowy obejmujący szczególnie: Dolinę Warty, Lasy Czeszewskie, stawy rybne w Dolinie Miłosławki
- rezerваты przyrody: „Dwunastak”, „Czeszewo”, „Lutynia”, „Czeszewski Las”
- obszary chronionego krajobrazu – korytarz ekologiczny rangi krajowej i lokalnej
- pomniki przyrody
- obszary Natura 2000
 - *Obszar specjalnej ochrony ptaków PLB300002 Dolina Środkowej Warty*
 - *Obszar mający znaczenie dla Wspólnoty PLH300009 Ostoja Nadwarciańska (poza terenami objętymi zmianą Studium).*
 - *proponowany obszar mający znaczenie dla wspólnoty PLH300053 Lasy Żerkowsko - Czeszewskie.*
- użytk ekologiczny „Pasieka”
- parki dworskie (spis parków w tomie UWARUNKOWANIA)
- lasy ochronne
- gleby chronione, torfowiska, bagna

Na terenach objętych zmianą Studium potencjalnie mogą znajdować się także gatunki roślin, zwierząt i grzybów objęte ochroną prawną.

Charakterystykę i propozycje zabezpieczenia ww. obszarów zawiera niniejszy tom, pkt. 3.1

2.1.2. Dobra kultury

Rejestr zabytków, spis (ewidencja) zabytków, spisy zabytkowych parków i zabytkowych cmentarzy zostały zawarte w tomie UWARUNKOWANIA pkt. 4.1.

Zgodnie z pismem Woj. Konserwatora Zabytków w Poznaniu z dnia 30 czerwca 1999 r. wszelkie prace remontowo – budowlane oraz konserwatorskie prowadzone przy obiektach wpisanych do rejestru zabytków oraz prace przy budynkach ujętych w ewidencji zabytków (także wymiana pokrycia dachowego, malowanie elewacji, wymiana stolarki okiennej i drzwiowej), wszystkie prace budowlano – inwestycyjne w granicach strefy ochrony konserwatorskiej miasta, wpisanej do rejestru zabytków, jak również prace podejmowane na terenie zabytkowych parków (wycinki, nowe nasadzenia, prace pielęgnacyjne – porządkowe,

podziały geodezyjne, lokalizacje nowych budynków, ogrodzenia) oraz prace na terenie zabytkowych cmentarzy winny być konsultowane z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Poznaniu i poprzedzone zezwoleniem.

Rozwinięcie powyższych wskazań konserwatorskich zawarto w niniejszym tomie, pkt. 4.3

2.2 ZASADY OKREŚLENIA STREF POLITYKI PRZESTRZENNEJ

Główne zadanie studium polega na:

- zapewnieniu ochrony najcenniejszym wartościom kulturowym i środowiskowym,
- zapewnieniu ochrony najlepszych gruntów,
- wyznaczaniu terenów rozwojowych dla funkcji osadniczych,
- wprowadzeniu maksymalnie sprawnego układu komunikacyjnego,
- zaproponowaniu najważniejszych zasad działania infrastruktury technicznej.

Analiza istniejącego użytkowania terenów oraz dotychczas opracowanych planów urbanistycznych pozwala stwierdzić, że **dla poszanowania praw, jakie właściciele gruntów nabyli** na podstawie tych planów, **w STUDIUM te prawa należy zaadaptować**, czego wyrazem są oznaczenia graficzne przyjęte na podstawie istniejącego użytkowania oraz z dotychczasowych planów. Dotychczasowe przeznaczenie obejmuje tereny zainwestowane, oznaczone w legendzie rysunku Studium w grupie oznaczeń „Przeznaczenie terenów zgodne z dotychczasowym lub określonym w obowiązujących m.p.z.p.” oraz w grupie oznaczeń „Infrastruktura techniczna”. Te rodzaje przeznaczenia są określone następującymi oznaczeniami literowymi - duże litery niewytluszczone: MM, MW, MZ, UP, UK, U, P, AG, RPZ, ZP, US, UT, UZ, ZD, ZC, EE, W, NO, NU. Dotychczasowe przeznaczenie obejmuje ponadto cztery rodzaje terenów nie oznaczonych literowo, lecz za pomocą grafiki, umożliwiającej ich zidentyfikowanie (przestrzenie publiczne, tereny łąk i pastwisk, wody powierzchniowe płynące i stojące, tereny lasów).

Tereny adaptowane podlegają rygorowi ustaleń zapisanych do nowych struktur funkcjonalno – przestrzennych.

Terenom, których przeznaczenie się zdezaktualizowało W STUDIUM nadano nowe przeznaczenie. Dla tych terenów a także dla nie zajętych pod nowe zainwestowanie terenach gruntów ornych obowiązują oznaczenia z grupy „Strefy polityki przestrzennej – przeznaczenie terenów określone w Studium”. Te wprowadzone w Studium rodzaje

przeznaczenia są określone następującymi oznaczeniami literowymi - duże litery wytłuszczone: **O, O1, OR, OD, D, PEZ, OM, DM, M, OT, DT, T.**

Znaczenie oznaczeń literowych niewytłuszczonych i wytłuszczonych wynika z legendy na rysunku zmiany Studium

Jednym z problemów w gminie Miłosław, jak i całym woj. Wielkopolskim jest stosunkowo wysoki odsetek ziem niskich klas. Przeważają grunty IV i V klasy, sporo jest także ziemi klasy VI. Ze względu na warunki glebowe nie ma możliwości dalszego rozwijania produkcji roślinnej. W warunkach ostrej konkurencji na rynkach produktów rolnych i spadających cen, uzyskanie kwintala zboża na słabszych glebach jest zbyt kosztowne, by mogło być opłacalne.

W obszar **rolniczej przestrzeni produkcyjnej** włączono gleby prawnie chronione tj. gleby klasy I, II, III, częściowo IVa, zaliczone do II-IV kompleksu glebowo – rolniczego oraz gleby kl. IVa, IVb = gleby kompleksu V, a także kompleksu VI i N-b, które przy zmianie systemu upraw, mogą być również przydatne. Tereny stanowiące w STUDIUM rolniczą przestrzeń produkcyjną oznaczono symbolami:

O – użytki rolne kompleksu II-IVb i VIII

O1 – użytki rolne kompleksu V

OR – tereny rolne kompleksu VI, N-b

Dostosowanie naszego rolnictwa do wymogów współczesnej wolnorynkowej gospodarki rolnej, wymaga głębokich strukturalnych zmian. Między innymi zajdzie konieczność całkowitego zrezygnowania z upraw na części gruntów rolnych, w szczególności niższych klas bonitacyjnych. Te grunty trzeba przeznaczyć na inne funkcje takie jak: **zalesienie, inwestycje osadnicze czy funkcje turystyczne.**

W STUDIUM określającym kierunki rozwoju gminy – przypisanie nowych funkcji gruntom, które wypadną z gospodarki rolnej jest jednym z podstawowych problemów do rozwiązania.

Równolegle z wyznaczeniem rolniczej przestrzeni produkcyjnej nastąpiło ustalenie elementów tworzących **lokalny system ekologiczny (Econet), czyli tereny korytarzy ekologicznych, zalesienia.** Znaczenie systemowego kształtowania obszarów zieleni jest kapitalne, a najważniejsze zasady to: możliwość wymiany energii ekologicznej, zachowanie najcenniejszych zbiorowisk naturalnych flory i fauny, zwiększenie pojemności i odporności

środowiska na przekształcenia, poprawa walorów klimatycznych i krajobrazowych. Główne elementy systemu ekologicznego gminy Miłosław to dolina Warty, dolina Miłosławki, dolina Strugi Wielkiej, lasy Sarnice, lasy ochronne, torfowiska, bagna, obszary wód, użytki zielone, ciek i oraz zadrzewienia przydrożne.

Wszystkie wymienione główne elementy Econetu powinny zostać wyłączone z zainwestowania. Lokalne korytarze ekologiczne mogą przenikać pozostałe struktury przestrzenne. Symbole korytarzy ekologicznych i zalesień:

OD – tereny korytarzy ekologicznych, zalesienia – na glebach pod ochroną

D – tereny korytarzy ekologicznych, zalesienia - na glebach rolniczo niechronionych

PEZ – tereny zwirowisk do rekultywacji jako korytarze ekologiczne

Lokalizując nowe łączniki ekologiczne starano się w maksymalnym stopniu wykorzystać grunty ekonomicznie słabe i tylko w nielicznych przypadkach dla wzbogacenia różnorodności nasadzeń wprowadzono je na lepszych glebach. Proporcjonalnie największa koncentracja terenów naturalnych i nowych zalesień znajduje się w parku krajobrazowym.

Określenie kolejnej struktury funkcjonalno – przestrzennej terenów osadniczych nastąpiło w 3 etapie. **Jako tereny osadnicze wydzielono tereny, na których dopuszcza się wszelkie formy zabudowy mieszkaniowej, zabudowę usługową, zabudowę przemysłową i rzemieślniczą, niektóre urządzenia komunalne, urządzenia komunikacyjne, zielen i parki towarzyszące zabudowie.** Dużą część terenów osadniczych stanowią tereny adaptowane z poprzednich m.p.z.p.

Przy zlokalizowaniu nowych terenów osadniczych kierowano się uzasadnioną ekonomicznie i kulturowo zasadą koncentracji zabudowy. Starano się umacniać tradycyjną rangę miejscowości, ze szczególnym uwzględnieniem miasta Miłosławia. Miejscowości tzw. „rozwojowe” otrzymały możliwość powiększenia obszaru zainwestowanego.

Mieszkańcy gminy mogą odnieść zysk nie tylko ze sprzedaży działek. Budowa domów wpłynie na wzrost zatrudnienia, spowoduje powstanie nowych firm budowlanych, gmina uzyska dodatkowe korzyści w formie podatków. Gwarancją uzyskania najlepszych efektów przestrzennych i ekonomicznych będzie skoordynowanie polityki gminy w zakresie

uruchomienia tych terenów. Najkorzystniejsze byłoby sukcesywne „otwieranie” terenów budowlanych z pełnym uzbrojeniem.

Symbole terenów osadniczych:

OM – tereny osadnicze na glebach pod ochroną

DM – tereny osadnicze ekstensywne z zielenią

M – tereny osadnicze na glebach rolniczo niechronionych

Tereny turystyczne obejmują działki letniskowe, usługi sportu i rekreacji, zielenią związaną z rekreacją, ogrody działkowe. Tereny te różnią się od terenów osadniczych mniejszą intensywnością zabudowy, sezonowym wykorzystaniem (tzw. Drugie mieszkanie”) oraz tym, że w znacznie mniejszym stopniu obciążają budżet gminy nie korzystając z części usług i części infrastruktury. Tereny turystyczne zlokalizowano w południowej części gminy: Czeszewo, Szczodrzejewo, Nowa Wieś Podgórna, Chlebowo oraz wzdłuż doliny Miłosławki: Gorzyce, Bugaj, Białe Piątkowo, w rejonie parku krajobrazowego i obszaru chronionego krajobrazu.

Symbole terenów turystycznych:

OT – tereny turystyczne na glebach pod ochroną

DT – tereny turystyczne ekstensywne z zielenią

T – tereny turystyczne na glebach rolniczo niechronionych

2011 r. Uzupełnienie w zakresie art.10. ust. 2. pkt. 1. Ustawy

2.3. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów w odniesieniu do terenów objętych zmianą Studium 2011 r.

Zmiana Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Miłosław z 2011 r. nie spowoduje zmiany podstawowych zasad polityki przestrzennej. Zmiany zapisów tekstu i rysunku Studium polegają na :

***Zmiana Studium dla terenu nr 1** dotyczy wyznaczenia obszaru złoża gazu ziemnego MIŁOŚLAW E, jako zadania służącego realizacji ponadlokalnych celów publicznych i obejmuje obręb geodezyjny Miłosław i części obrębów geodezyjnych: Palczyn, Kębłowo, Lipie, Bugaj i Kozubiec. Stanowi przestrzenną rejestrację zasięgu złoża ustalonego w oparciu o badania geofizyki wiertniczej; wyników analiz laboratoryjnych oraz szczegółowych badań sedymentacyjnych i petrograficznych. Przedsiębiorca musi wystąpić o koncesję na poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie gazu ziemnego ze złoża MIŁOŚLAW E.*

Konsekwencją uzyskania koncesji może być ustanowienie użytkowania górniczego oraz wyznaczenie obszaru górniczego i terenu lub terenów górniczych, zgodnie z ustawą Prawo geologiczne i górnicze. Obszarem górniczym jest przestrzeń, w granicach której przedsiębiorca jest uprawniony do wydobywania kopaliny objętej koncesją. Terenem górniczym jest przestrzeń objęta przewidywanymi wpływami robót górniczych.

Ograniczenia w zakresie możliwości wprowadzenia terenu górniczego w obrębie miasta Miłosław oraz w Bugaju, wymagane z uwagi na walory kulturowe określono w rozdz. 4.5., „Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów objętych zmianą Studium 2011 r.”

*Aktualna technologia wydobycia gazu nie będzie miała wpływu na zagospodarowanie naziemne miasta Miłosław. Przeznaczenie terenów w obrębie **zmiany Studium dla terenu nr 1** zgodne z zapisem Studium z 1999 r. umożliwi realizację zadań wynikających z Planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego, ze Strategii Rozwoju Gminy Miłosław na lata 2002 - 2011 oraz z planów odnowy miejscowości (do r. 2017). Korekty dotyczące przeznaczenia terenów wprowadzone do rysunku Studium wynikają z konieczności dostosowania go do stanu istniejącego, który w czasie okresu od uchwalenia*

poprzedniego Studium (1999 r.) uległ niewielkim przekształceniom oraz z konieczności uwzględnienia sporządzonych w tym czasie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Zmiana Studium dla terenu nr 2 obejmuje część obrębu Bugaj i dotyczy wyznaczenia obszaru złoża gazu ziemnego WINNA GÓRA, w obrębie którego przewiduje się wydobywanie gazu ziemnego jako zadania służącego realizacji ponadlokalnych celów publicznych, zgodnie z ustawą Prawo geologiczne i górnicze. Przedsiębiorca musi wystąpić o koncesję na wydobywanie gazu z odwiertu Winna Góra 1.

Konsekwencją uzyskania koncesji może być ustanowienie użytkowania górniczego oraz wyznaczenie obszaru górniczego i terenu górniczego, zgodnie z ustawą Prawo geologiczne i górnicze.

Złoże zlokalizowane jest na terenach leśnych Nadleśnictwa Jarocin. Przeznaczenie terenów w obrębie tego obszaru tj. terenu leśnego, ulegnie zmianie tylko na fragmencie, pokrywającym się z terenem **zmiany Studium dla terenu Nr 3**. Powstanie tam Ośrodek Produkcyjny Winna Góra oraz pas terenu wolny od nasadzeń, zgodnie z zapisem **zmiany Studium dla terenu Nr 3**.

Zmiana Studium dla terenu nr 3, dotyczy wyznaczenia przebiegu gazociągu DN150 wraz z infrastrukturą towarzyszącą realizacji złoża gazu od Ośrodka Produkcyjnego WINNA GÓRA KGZ Radlin II do projektowanego odwiertu gazowego złoża MIŁOSŁAW E, jako zadania służącego realizacji ponadlokalnych celów publicznych i obejmuje część obrębu Bugaj. Na terenie Ośrodka Produkcyjnego Winna Góra znajdować się będzie instalacja technologiczna do uzdatniania gazu ziemnego wydobywanego odwiertem Winna Góra 1. Projektowany przebieg gazociągu DN150 o długości ok. 5,5 km wraz z linią światłowodową przebiega przez tereny leśne Nadleśnictwa Jarocin po śladzie istniejących duktów wzdłuż linii oddziałowych. Szerokość pasa robót na terenach leśnych wyniesie 12,0 m. Po zakończeniu budowy na terenach leśnych pozostanie pas szerokości 4,0 m wolny od nasadzeń, pozostały teren zostanie ponownie zadrzewiony. Trasa gazociągu DN150 przecina w jednym miejscu linię kolejową Nr281 Zduny – Krotoszyn – Jarocin – Miłosław - Września – Gniezno. Przekroczenie przez gazociąg DN150 linii kolejowej Nr 281 zostanie wprowadzone na podstawie odrębnej decyzji.

Zlokalizowanie gazociągu DN150 wymaga wdrożenia systemów technicznych i organizacyjnych zapobiegania awariom, zachowania bezpieczeństwa oraz ochrony ludzi i środowiska w tym m. in. spowoduje, że w przyszłości lokalizowanie w pobliżu wszelkich obiektów będzie wymagało zachowania odległości zgodnych z przepisami szczególnymi. Gazociąg DN150 na całej długości będzie trwale oznakowany za pomocą taśm ostrzegawczych umieszczanych w ziemi nad gazociągiem w celu ostrzegania o jego położeniu w przypadku prowadzenia prac ziemnych.

Zmiana Studium dla terenu nr 4 (4a i 4b) polega na umniejszeniu powierzchni terenów przeznaczonych pod zainwestowanie na korzyść terenów rolnych oraz niewielkich korektach w zakresie przeznaczenia terenów. Polega to w szczególności na:

- *W obrębie terenu **4a** na umniejszeniu terenów zainwestowanych o ok. 25 ha na korzyść terenów rolniczej przestrzeni produkcyjnej, w tym :*
 - *Zamiana terenów osadniczych ekstensywnych z zielenią na tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej - symbol **O** - użytki rolne kompl. II - IVb i VIII, symbol **O1** – użytki rolne kompl. V oraz symbol **OR** – użytki rolne kompl. VI, N-b;*
 - *Zamiana terenów turystycznych na glebach rolniczo niechronionych, oznaczonych na rysunku Studium symbolem **T** na tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej - symbol **OR** – użytki rolne kompl. VI, N-b;*
 - *Korekta zasięgu części terenów korytarzy ekologicznych, łąk, zalesień i wód otwartych, oznaczonych na rysunku Studium symbolem **D** na korzyść terenów rolniczej przestrzeni produkcyjnej - symbol **OR** – użytki rolne kompl. VI, N-b;*
- *W obrębie terenu **4b** na umniejszeniu terenów zainwestowanych o ok. 55 ha na korzyść terenów rolniczej przestrzeni produkcyjnej, w tym :*
 - *Zamiana terenów osadniczych na glebach rolniczo niechronionych, oznaczonych na rysunku Studium symbolem **M** na tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej - symbol **O** - użytki rolne kompl. II - IVb i VIII oraz symbol **OR** – użytki rolne kompl. VI, N-b;*
 - *Zamiana terenów turystycznych na glebach rolniczo niechronionych, oznaczonych na rysunku Studium symbolem **T** na tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej - symbol **OR** – użytki rolne kompl. VI, N-b;*

- *Zamiana terenów turystycznych na glebach chronionych kompl. II-IVb, oznaczonych na rysunku Studium symbolem OT na tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej - symbol O - użytki rolne kompl. II - IVb i VIII*
- *Korekta zasięgu terenów korytarzy ekologicznych, łąk, zalesień i wód otwartych, oznaczonych na rysunku Studium symbolem D na korzyść terenów rolniczej przestrzeni produkcyjnej - symbol OR – użytki rolne kompl. VI, N-b;*
- *Zrezygnowanie z wyznaczenia oczyszczalni ścieków na korzyść terenów rolniczej przestrzeni produkcyjnej - symbol OR – użytki rolne kompl. VI, N-b oraz wprowadzenie terenu US;*
- *Zaznaczenie terenu usług publicznych UP.*

Zmiana Studium dla terenu nr 5 polega na umniejszeniu powierzchni terenów przeznaczonych pod zainwestowanie na korzyść terenów rolnych oraz korektach w zakresie przeznaczenia terenów. Polega to w szczególności na:

- *W obrębie terenu nr 5, w części położonej na północ od drogi krajowej nr 15 (KD 15) na umniejszeniu terenów zainwestowanych o ok. 7 ha na korzyść terenów rolniczej przestrzeni produkcyjnej, w tym :*
 - *Zamiana terenów osadniczych na glebach rolniczo niechronionych, oznaczonych na rysunku Studium symbolem M na tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej symbol OR – użytki rolne kompl. VI, N-b;*
 - *Zamiana terenów osadniczych na glebach chronionych kompl. II - IV b, oznaczonych na rysunku Studium symbolem OM na tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej - symbol O - użytki rolne kompl. II - IVb i VIII. Dotyczy to terenów wyznaczonych poprzednio wzdłuż drogi krajowej nr 15 (KD 15), z których zrezygnowano z uwagi na oddziaływania akustyczne i wibracje oraz brak możliwości bezpośrednich połączeń komunikacyjnych do poszczególnych posesji;*
 - *Korekta zasięgu terenów korytarzy ekologicznych, łąk, zalesień i wód otwartych, oznaczonych na rysunku Studium symbolem D na korzyść terenów rolniczej przestrzeni produkcyjnej - symbol OR – użytki rolne kompl. VI, N-b;*
 - *Korekta zasięgu terenów osadniczych na glebach rolniczo niechronionych, oznaczonych na rysunku Studium symbolem M.*

- *W obrębie terenu nr 5, w części położonej na południe od drogi krajowej nr 15 (KD 15) na umniejszeniu terenów zainwestowanych o ok. 23 ha na korzyść terenów rolniczej przestrzeni produkcyjnej, w tym :*
 - *Zamiana terenów osadniczych na glebach rolniczo niechronionych, oznaczonych na rysunku Studium symbolem **M** na tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej symbol **OR** – użytki rolne kompl. VI, N-b;*
 - *Zamiana terenów osadniczych na glebach chronionych kompl. II - IV b, oznaczonych na rysunku Studium symbolem **OM** na tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej - symbol **O** - użytki rolne kompl. II - IVb i VIII. Dotyczy to terenów wyznaczonych poprzednio wzdłuż drogi krajowej nr 15 (KD 15), z których zrezygnowano z uwagi na oddziaływania akustyczne i wibracje oraz brak możliwości bezpośrednich połączeń komunikacyjnych do poszczególnych posesji. W tym rejonie wprowadzono teren **US**;*
 - *Zamiana terenów korytarzy ekologicznych, łąk, zalesień i wód otwartych, oznaczonych na rysunku Studium symbolem **D** na tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej - symbol **OR** – użytki rolne kompl. VI, N-b, dająca w efekcie korzyść ok. 9 ha terenów rolnych;*
 - *Korekta zasięgu terenów osadniczych na glebach rolniczo niechronionych, oznaczonych na rysunku Studium symbolem **M**;*
 - *Zaznaczenie terenu usług publicznych **UP**.*

3. KIERUNKI POLITYKI PRZESTRZENNEJ W ZAKRESIE OCHRONY ŚRODOWISKA

- 3.1. Obszary objęte lub wskazane do objęcia ochroną na podstawie przepisów szczególnych – charakterystyka, propozycja zabezpieczenia
- 3.2. Inne obszary i obiekty przyrodnicze o szczególnych walorach i predyspozycjach funkcjonalno – przestrzennych
- 3.3. Kształtowanie systemu ekologicznego gminy
- 3.4. Zasady kształtowania krajobrazu
- 3.5. Eksploatacja surowców

3.1. OBSZARY OBJĘTE LUB WSKAZANE DO OBJĘCIA OCHRONĄ NA PODSTAWIE PRZEPISÓW SZCZEGÓLNYCH – CHARAKTERYSTYKA I PROPOZYCJE ZABEZPIECZENIA

3.1.1. Rezerваты przyrody, park krajobrazowy, projektowany obszar chronionego krajobrazu i użytek ekologiczny.

Rezerваты przyrody wyłączone są z wszelkiej działalności inwestycyjnej i podlegają ścisłej ochronie, realizowanej przez Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody.

Żerkowsko-Czeszewski Park Krajobrazowy podlega ochronie Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków i *Regionalnego Konserwatora Przyrody*. Na terenie parku obowiązują określone nakazy i zakazy dotyczące użytkowania tego obszaru wymienione w Rozporządzeniu nr 1/94 Wojewody Kaliskiego i Wojewody Poznańskiego o utworzeniu parku.

W wyniku rozpoznania biologicznego obszaru gminy Miłosław w 1999 roku i uwzględnieniu danych z lat poprzednich możliwe jest wyróżnienie kilku obszarów o znaczącej randze przyrodniczej (nazwane tu „ostojami” przyrody). Część z nich należy już do parku krajobrazowego, niektóre powinny zostać do niego włączone.

Poniżej znajduje się wykaz tych obszarów wraz z ich krótką charakterystyką i propozycjami zabezpieczenia.

1. „Dolina Warty”

W gminie Miłosław znajduje się jedynie fragment tej ostoji. W granicach gminy ostoja ta składa się z dwóch odmiennych środowiskowo części – wschodniej (1.A.) tworzącej wąski pas i obejmującej jedynie terasę zalewową oraz, na pozawału, rejon starorzecza „Okole” i zachodniej (1.B.) w widłach Warty i Lutyni.

Część wschodnia to obszar odtwarzania się cennych łęgów wierzbowo – topolowych, ważne miejsce rozrodu płazów oraz ptaków wodnych i błotnych.

Podobny charakter ma pas środowisk nadrzecznych w części zachodniej. Dodatkowo, powierzchniowo znaczący obszar leśny na południe od Warty, aż do wału wzdłuż Lutyni to wyjątkowo cenny przyrodniczo obszar leśny, zbudowany z dobrze zachowanych grądów i łęgów.

Poza udokumentowanymi walorami botanicznymi (dwa rezerваты przyrody), znajdują się tam: stanowiska gatunków ptaków objętych „ochroną stanowisk” (bocian czarny, kania ruda),

oraz stanowiska lęgowe ptaków chronionych: m.in. kilku gatunków ptaków drapieżnych, żurawia, jedna z największych w Wielkopolsce populacji dzięcioła średniego, poza tym kolonia czapli siwej i kormorana. Warta i jej rozlewiska są zimowiskiem ptaków wodnych. Do najcenniejszych ssaków należą tam wydra i bóbr.

Ostoja ta w całości znajduje się w granicach Żerkowsko-Czeszewskiego Parku Krajobrazowego, najcenniejsze fragmenty dojrzałych drzewostanów są zabezpieczone ochroną rezerwatową, a cały obszar leśny w widłach Warty i Lutyni aż do wału przeciwpowodziowego na wschodzie jako „obszar przyrodniczo cenny” wyłączony jest z ruchu samochodowego.

Zalecenia:

- zakaz nowych inwestycji w granicach ostoi (potencjalne zmiany: szaty roślinnej, zwłaszcza łęgów nadrzecznych, stosunków wodnych, płoszenie ptaków i innych zwierząt – jest to ostoja zwierzyny łownej)
- wyłączenie ostoi ze strefy oddziaływania planowanego centrum uzdrowiskowego; dopuszczalne formy uprawiania turystyki bezwzględnie do uzgodnienia z Dyrekcją Parku i Regionalnym Konserwatorem Przyrody oraz Nadleśnictwem).
- zakaz usuwania drzew i krzewów w strefie zalewowej Warty (także – uzgodnienia z ODGW)
- zachowanie ciągłości przestrzennej kompleksu leśnego w części zachodniej (warunek istnienia ostoi, w tym utrzymania walorów przyrody w rezerwach; także uzgodnienia z Nadleśnictwem)
- utrzymanie zakazu wjazdu wszelkich pojazdów (poza upoważnionymi)

Plan zagospodarowania ostoi, jako łącznika ekologicznego o randze ogólnokrajowej musi być rozpatrywany w aspekcie wieloprzestrzennym – porozumienia z sąsiednimi gminami.

2. „Dolina Miłosławki”

W gminie Miłosław znajduje się jedynie fragment tej ostoi; na wschód ciągnie się ona przynajmniej do szosy Pyzdry – Września (dalej nie rozpoznania), a na zachód obejmuje wąskim pasem ciąg dolinny Miłosławki, Maskawy i Średzkiej Strugi (pod Środą Wlkp. Chroniona w ramach obszaru chronionego krajobrazu). Pełni ona funkcję łącznika ekologicznego (osi ekologicznej).

Na obszarze gminy Miłosław i w bezpośrednim jej sąsiedztwie wyróżniono 6 jednostek przestrzennych, różniących się: charakterem środowisk przyrodniczych i formą gospodarowania, a w konsekwencji – zalecanymi sposobami gospodarowania:

- 2.A. Zatorfiony fragment doliny Miłosławki – część ostoi ptaków wodnych i błotnych oraz miejsce rozrodu płazów (poza granicami gminy),
- 2.B. Zachodni Kompleks stawów hodowlanych – część ostoi ptaków wodnych i błotnych (w okresie lęgowym i podczas przelotów); w granicach Ż-Cz.P.K.,
- 2.C. Rejon Winnej Góry; w części południowej, (poza granicami gminy) na Ozie Miłosławskim cenne zadrzewienie z chronionymi gatunkami roślin i miejscami gniazdowania chronionych ptaków, zwłaszcza drapieżnych; w części północnej – walory kulturowe: architektoniczne i historyczne,
- 2.D. Wschodni kompleks stawów hodowlanych; ostoja ptaków wodnych i błotnych – lęgowych i przelotnych. W okresie lęgowym żerowisko trzech gatunków ptaków drapieżnych objętych ochroną stanowisk: bielika, rybołowa i kani rudej. Ostoja ta jest zdecydowanie cenniejsza od 2.B. (bogactwo gatunkowe, liczebność). Miejsce masowego rozrodu płazów. Bogata flora wiosenna (gatunki chronione). Aleje lipowe i wielogatunkowe spełniające kryteria pomników przyrody. W południowej części ostoi zadrzewienie śródpolne z bogatą florą wiosenną (m.in. bardzo liczne stanowisko kopytnika zwyczajnego); miejsce gniazdowania ptaków drapieżnych, a we wschodniej – pałac i przyrodniczo cenne założenie parkowe o walorach kulturowych i przyrodniczych,
- 2.E. „Karpaty”. Zalesione wyniesienia wydmowe; fragmenty olsów oraz dwa przestoje bukowe (wartościowe botanicznie i ornitologicznie),
- 2.F. Wschodni fragment Doliny Miłosławki – łąki, pastwiska i nieużytki rolne na podłożu torfowym, fragmenty szuwarów, wypełnione wodą wyrobiska potorfowe; na styku z „Karpatami” – pas podmokłych olsów. Walory botaniczne, ostoja ptaków wodnych i błotnych. Proponuje się włączenie tego obszaru do Żerkowsko-Czeszewskiego Parku Krajobrazowego.

Zalecenia (dotyczą jedynie kompleksów wchodzących w skład gminy Miłosław):

Kompleksy stawowe (2.B. i 2.D.)

- dotychczasowe formy gospodarowania (gospodarka stawowa) w zasadzie nie kolidują z potrzebami ochrony walorów biologicznych wymienionych obszarów; ściślemu

przestrzeganiu winny podlegać niektóre zabiegi pielęgnacyjne, m.in. wykluczyć należy wycinanie szuwarów wzdłuż brzegów stawów w okresie lęgowym ptaków (marzec – lipiec)

Kompleks 2.E.

- zabezpieczeniu winny podlegać małe fragmenty przestojów bukowych przy kanale z południowej strony drogi Miłosław Gorzyce i na wschodnim krańcu kompleksu (uzgodnienia z nadleśnictwem) oraz aleje lipowe i wielogatunkowe
- zakaz lokalizacji nowych obiektów mieszkaniowych i rekreacyjnych w granicach kompleksu.

Kompleks 2.F.

- wskazane dalsze ekstensywne gospodarowanie (gospodarka łąkowa i pastwiskowa); bezwzględne przestrzeganie zakazu wypalania łąk i szuwarów, ograniczenia w pozyskiwaniu trzciny (poza okresem lęgowym ptaków).

3. „Lasy Sarnice”

Fragment dużego kompleksu leśnego zlokalizowanego po obu stronach toru kolejowego Orzechowo – Miłosław. W lokalnych obniżeniach dobrze zachowane fragmenty dojrzałych łęgów i olsów; wysokie walory botaniczne i zoologiczne (awifauna lęgowa, bogata fauna bezkręgowców, m.in. mięczaki). Obszar w całości w granicach Żerkowsko-Czeszewskiego Parku Krajobrazowego. Obok istniejącego rezerwatu przyrody („Dwunastak”), proponowane jest utworzenie użytku ekologicznego chroniącego dobrze zachowany ekosystem olsowy w rejonie oddziałów leśnych 90. i 100-109, obecnie fragment ten jest uznany za „ostoję zwierzyny” bez prawa wstępu osób nieupoważnionych).

Zalecenia:

- obszar winien być wyłączony z oddziaływania intensywnej turystyki i rekreacji oraz planowanego ośrodka uzdrowiskowego
- zasady prowadzenia gospodarki leśnej w kontekście potrzeb ochrony przyrody winny być uzgodnione z Nadleśnictwem i *Regionalnym Konserwatorem Przyrody*.

W granicach parku obowiązuje zakaz lokalizacji inwestycji przemysłowych i ośrodków rekreacyjnych związanych z wypoczynkiem pobytowym oraz innych obiektów mogących obniżyć walory przyrodniczo – krajobrazowe parku.

Wykorzystanie gospodarcze terenu parku powinno być podporządkowane celom ochrony.

Uszczegółowienie zasad gospodarowania w parku krajobrazowym nastąpi w planie ochrony parku krajobrazowego. W parku krajobrazowym wszelkie działania mają zmierzać do utrzymania, ochrony i wzbogacania potencjału naturalnego.

Obszary chronionego krajobrazu w gminie obejmują dolinę Warty oraz dolinę Miłosławki i ciąg pagórków ozowych – obszarów o dużych walorach przyrodniczo – krajobrazowych z mozaikową strukturą ekosystemów. Obszary chronione są dla funkcji ekologicznej i rekreacyjnej. Część tych terenów proponuje się włączyć do parku krajobrazowego.

W zakresie gospodarki przestrzennej w parku krajobrazowym oraz na projektowanym obszarze chronionego krajobrazu dominuje leśno – wodno – rolniczy sposób użytkowania, który winien być utrwalany i rozszerzany. Gospodarka leśna, wodna i rolna na terenie parku powinna być prowadzona zgodnie z zasadami ekologicznymi. Tereny rolnicze winny być wzbogacone o lokalne korytarze ekologiczne – pasma zadrzewień wzdłuż cieków, rowów, dróg.

Rozwój osadnictwa na tych obszarach może odbywać się tylko w zakresie niezbędnych potrzeb mieszkaniowych, usług i rolnictwa lokalnej społeczności danej wsi. Pożądany jest tu rozwój funkcji turystyczno – wypoczynkowej, zwłaszcza agroturystyki oraz funkcji uzdrowiskowej w rejonie wsi Czeszewo. Z uwagi na atrakcyjność środowiska i krajobrazu koncentracja aktywizacji turystycznej odbywać się będzie na terenie parku krajobrazowego. Dopuszcza się pod określonymi warunkami lokalizację budownictwa letniskowego, obiektów obsługi ruchu turystycznego, niewielkich ośrodków wypoczynkowych, pensjonatów. Promować powinno się ekstensywne i specjalistyczne formy turystyki nawiązujące do walorów parku.

Turystyka i wypoczynek mają szansę rozwoju polegającego na poprawie jakości świadczonych usług oraz ich wzroście ilościowym. Sprzyjać temu powinny działania na rzecz utrzymania i wzbogacania walorów i zasobów środowiska przyrodniczego oraz zapewnienie wysokiego standardu projektowanych ośrodków wypoczynkowych, pensjonatów, obiektów obsługi ruchu turystycznego. Rozwój funkcji rekreacyjnej stanowić będzie dla gminy podstawę aktywizacji gospodarczej dla społeczności lokalnej. Rolę ośrodków obsługi ruchu turystycznego powinny pełnić Miłosław i Czeszewo.

W zasięgu parku krajobrazowego i obszaru chronionego krajobrazu planuje się ekstensywne formy rekreacji:

- turystyka piesza po wyznaczonych szlakach
- turystyka rowerowa po wyznaczonych drogach rowerowych
- jazda konna po wyznaczonych trasach oraz w ośrodkach jeździeckich
- kąpieliska (potencjalnie – nad stawem rybnym w Miłosławiu oraz proj. zbiorniku retencyjnym)
- wędkowanie (stawy rybne)
- obserwacja dzikiej przyrody (podglądanie ptaków)
- ośrodki rekreacyjne, pola campingowe na mniej niż 100 osób

3.1.2. Pomniki przyrody

Realizacja ochrony drzew pomnikowych polega na zapewnieniu trwałości obiektu. Obowiązuje zakaz wycinania, niszczenia lub uszkodzenia drzewa, zrywania pączków kwiatów, owoców i liści, zanieczyszczenia terenu i wzniesienia ognia w pobliżu drzewa, umieszczania tablic i innych znaków oraz wchodzenia na drzewo. Aleje zabytkowe, w przypadku trwałego uszkodzenia lub usunięcia pojedynczego drzewa winny być uzupełniane.

3.1.3. Parki dworskie

Parki podworskie stanowią enklawy wysokiej zieleni w krajobrazie rolniczym o dużej wartości ekologicznej, historycznej i estetycznej. Obowiązuje ich zachowanie i rewaloryzacja, a także zakaz lokalizacji nowych obiektów kubaturowych oraz niszczenia elementów kompozycyjnych. W zagospodarowaniu należy uwzględnić strefy ochrony konserwatorskiej i ekologicznej. Nie dopuszcza się w ich zasięgu utrzymywania i lokalizacji obiektów zagrażających czystości wód, powietrza, stanu sanitarnego zieleni oraz naruszających walory widokowe i kompozycję całości układu zabytkowego.

3.1.4. Lasy ochronne

Zagospodarowanie lasów grupy I ochronnych powinno być prowadzone pod kątem ciągłego utrzymywania tych lasów w stanie zapewniającym wypełnianie przez nie funkcji, dla jakich zostały wydzielone. Lasy wodochronne położone na terasie zalewowej Warty mają za zadanie utrzymywanie zdolności retencyjnych gleb leśnych i działanie w ten sposób na usprawnienie

obiegu wody w przyrodzie. W ramach prac gospodarczo – odnowieniowych należy dążyć do utrzymania zarówno stabilności i trwałości drzewostanów jaki i ich walorów retencyjnych poprzez bieżące prowadzenie cięć sanitarnych i pielęgnacyjnych oraz nasilonych zabiegów fitomelioracyjnych. Konieczne jest pozostawienie powierzchni stale zadrzewionych. Zadania wodochronne najlepiej spełniają się drzewostany mieszane jedno i dwupiętrowe z dobrze rozwiniętą warstwą krzewów i roślin zielnych oraz drzewostany wielopiętrowe.

Lasy masowego wypoczynku obejmują w gminie Miłosław tzw. Strefę C – rozrzedzonego ruchu turystyczno – wypoczynkowego i służą do poruszania się ludności głównie po trasach spacerowych i szlakach turystycznych. Lasy te wyznaczono w rejonie Miłosławia, Czeszewa oraz rezerwatów przyrody po lewej stronie Warty.

W ramach prac gospodarczo – odnowieniowych należy dążyć do utrzymania zarówno stabilności i trwałości drzewostanów jaki ich walorów wypoczynkowych poprzez bieżące prowadzenie cięć sanitarnych i pielęgnacyjnych oraz nasilonych zabiegów fitomelioracyjnych. Wzdłuż dróg i szlaków turystycznych powinny zostać zachowane lub utworzone „otuliny” o szerokości 30-100 m w postaci smug (pasów) drzewostanu o dużym zwarcu, urozmaiconym składzie gatunkowym, szczególnie gatunków liściastych, przebarwiających się różnie jesienią, z dużym udziałem podszytu, na co warunki siedliskowe tutaj pozwalają. Dopuszcza się stosowanie rębni smugowej lub pasowej oraz zaleca się pozostawienie na zrębach pojedynczych drzew lub grupy drzew w celu przeciwdziałania monotonii krajobrazu oraz drzew dziuplastych dla stworzenia warunków bytowania dla ptactwa i drobnych ssaków. Czynności gospodarcze w lasach masowego wypoczynku, zwłaszcza dotyczące użytkowania lasu, wyrębu i wywozu drewna, należy wykonywać w okresach zmniejszonego nasilenia ruchu turystyczno – wypoczynkowego.

3.1.5. Gleby chronione, torfowiska, bagna

Zgodnie z ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych obejmuje się ochroną grunty rolne wysokich klas pozostawiając je w użytkowaniu rolniczym. Na cele nierolnicze można przeznaczyć grunty wysokich klas tylko w uzasadnionych przypadkach (prowadzenie infrastruktury technicznej, zabudowa siedliskowa, wypełnienie struktury osadniczej – zabudowa plombowa). Polityka przestrzenna gminy w odniesieniu do przestrzeni rolniczej powinna też polegać na ograniczeniu podziału nieruchomości, ograniczeniu lub zakazie lokalizacji zabudowy rozproszonej.

Na wieloprzestrzennych obszarach gruntów rolnych ważne jest kształtowanie krajobrazu rolniczego – utrzymywanie i wprowadzanie zadrzewień, łąk, zbiorników wodnych, małej retencji. Zgodnie z powyższą ustawą, jako szczególnie cenne obszary w krajobrazie rolniczym, w stanie niezmienionym zachowane muszą być wszystkie bagna i torfowiska jako naturalnych obszarów retencji wód („gąbki” w krajobrazie).

Problem pojawia się w sytuacji potrzeb gospodarczego wykorzystania torfów, których gmina ma duże zasoby. W większości torfy te nie są zbyt wartościowe. W przypadku jednak podjęcia decyzji o ich eksploatacji, np. borowin w rejonie Biechowa dla potrzeb przyszłego uzdrowiska konieczne jest sporządzenie oceny skutków inwestycji na środowisko.

Torfowiska wyłączone powinny być z melioracji.

W północnej części gminy znajdują się różnej wielkości trzcinowiska. Wiedza o zasobach biologicznych tych środowisk, poparta danymi historycznymi upoważnia do proponowania utworzenia na wybranych obszarach użytków ekologicznych.

3.2. INNE OBSZARY I OBIEKTY PRZYRODNICZE O SZCZEGÓLNYCH WALORACH I PREDYSPOZYCJACH FUNKCJONALNO -PRZESTRZENNYCH

Poza obszarami i obiektami chronionymi na podstawie przepisów szczególnych istnieją tereny, o specyficznych walorach i predyspozycjach funkcjonalno – przestrzennych, gdzie powinna być wyłączona lub ograniczona działalność inwestycyjna.

3.2.1. Użytki zielone.

Użytki zielone – łąki i pastwiska – pełnią funkcje gospodarcze (produkcja pasz) i ekologiczne (retencyjną, przeciwoerozyjną, filtracyjną dla różnego rodzaju zanieczyszczeń), stanowią siedlisko wielu rzadkich i chronionych gatunków roślin zielonych oraz fauny (szczególnie owadów i ptaków). Powinny być wyłączone z zainwestowania (dopuszczalne prowadzenie niektórych sieci infrastruktury technicznej). Ochrona użytków zielonych powinna polegać na utrzymaniu, zwiększaniu zasięgu, prowadzeniu kompleksowej melioracji, wprowadzaniu zadrzewień na granicy pól uprawnych i łąk.

Grunty orne w kompleksie glebowo – rolniczym 9-zbożowo – pastewnym słabym z glebami murszastymi, czarnymi ziemiami i małami położone w dnach dolin i obniżen powinny być zamienione na użytki zielone.

3.2.2. Wody powierzchniowe i podziemne

Ochrona wód z uwagi na funkcje krajobrazowo – ekologiczne i gospodarcze (zaopatrzenie w wodę – zaspokojenie potrzeb bytowych i produkcyjnych, gospodarka rybacka, nawodnienia rolnicze) powinna polegać na kompleksowej ochronie zlewni Warty, czyli na doprowadzeniu i utrzymaniu w co najmniej II klasie czystości, na zakazie zrzutu ścieków do wód, wprowadzeniu zadrzewień i zieleni trawiasto – krzewiastej na obrzeżu cieków, wprowadzeniu „małej retencji”, zastawek, jazów w celu spowolnienia odpływu, zwiększeniu obszaru lasów i zadrzewień na terenie gminy (zwiększenie zdolności retencyjnej zlewni), zwłaszcza w strefach wododziałowych.

Poza wymienionymi wyżej ustaleniami respektuje się w Studium zasadę zachowania dostępności wód powierzchniowych poprzez zakaz zagradzania i zabudowywania obrzeży zbiorników wodnych i rzek.

Ochroną objęta jest też struktura wodonośna Doliny Warty przed zanieczyszczeniem, nadmierną eksploatacją. Należy dążyć do zwiększenia retencji zlewni i obszaru zasilania poprzez zalesienia, zadrzewienia.

Przy lokalizacji zabudowy w rejonie jezior i innych wód powierzchniowych powinno się stosować zasadę nie przeznaczania pod żadną zabudowę (również siedliska rolnicze) oraz urządzenie placów biwakowych gruntów położonych:

- 1) w obrębie obrzeży zbiorników wodnych o powierzchni powyżej 10 ha, w pasie o szerokości 100 m, który w uzasadnionych przypadkach może być zmniejszony, ale nie powinien być mniejszy niż 50 m,
- 2) na obrzeżach spławnych rzek i kanałów w pasie umożliwiającym utworzenie ciągu ekologicznego oraz wydzielenie drogi dojazdowej,
- 3) na obrzeżach innych rzek, kanałów, strumieni stawów rybnych w pasie zapewniającym dogodny przejazd wzdłuż wód oraz możliwość wprowadzenia zieleni pomiędzy przejazdem a wodą.

3.2.3. Zalesienia

Na obszarach słabych gruntów rolnych, zboczach oraz w zasięgu ciągów ekologicznych proponuje się zalesienia. Są to obszary wyłączone z zabudowy z wyjątkiem niektórych sieci infrastruktury technicznej. Należy dążyć do zalesień drzewostanami liściastymi bardziej odpornymi na zanieczyszczenia i o większej zdolności retencyjnej.

Grunty porolne, zwłaszcza te niskich klas bonitacyjnych stwarzają jednak duże zagrożenie hubą korzeniową. W związku z tym należy glebę najpierw przygotować np. poprzez wstępne stosowanie nawozów zielonych (np. uprawa i przeoranie łubinu żółtego) oraz wprowadzenie gatunków pionierskich: brzozy, osiki, modrzewia – przed sadzeniem docelowego drzewostanu np. drzewostanu dębowo – sosnowego. Jako gatunki domieszkowe można tu stosować lipę, buk, jarzębinę, tawlinę jarzębolistną oraz czeremchę.

Ze względów ekonomicznych – krajobrazowych oraz dla właściwego kształtowania granicy rolno – leśnej przy zalesieniach powinna być przestrzegana zasada ciągłości przestrzennej lasów.

W gminie Miłosław, jednej z bardziej zalesionych gmin w Wielkopolsce zwiększenie powierzchni lasów jest jednak pożądane. Dotyczy to szczególnie części północnej rolniczej

gminy oraz doliny Warty (tereny zalewowe). Wyłączone z produkcji rolnej będą tylko obecnie mało przydatne dla tych celów grunty orne. Ponadto zwiększy to atrakcyjność krajobrazu, co przy promowaniu funkcji rekreacyjnej ma istotne znaczenie.

3.2.4. Korytarze i pasma środowiskowe

Korytarze i pasma środowiskowe - strefy wododziałowe i systemy dolinne poza obszarami chronionego krajobrazu, stanowią lokalne łączniki ekologiczne. Ukształtowanie całej sieci łączników wymaga utrzymania w ich zasięgu krajobrazu leśno – łąkowo – polnego, zwiększania powierzchni użytków zielonych, zalesień, zadrzewień, „małej retencji”. Przebieg tras komunikacyjnych nie powinien przerywać naturalnych ciągów sytemu, zaleca się estakady, wiadukty, przepusty.

3.3. KSZTAŁTOWANIE SYSTEMU EKOLOGICZNEGO GMINY.

W Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego sprawy środowiska, zgodnie z zapisaną w ustawie o zagospodarowaniu przestrzennym zasadą zrównoważonego rozwoju – są priorytetowe. Wynika z tego potrzeba ukierunkowania działań społeczności lokalnej na racjonalne użytkowanie krajobrazu, naturalnych zasobów przyrody i przestrzeni. Składa się na to utrzymanie odpowiedniej jakości poszczególnych komponentów (powietrza, wody, gleby), zapewnienie trwałości ekosystemów leśnych, łąkowych, torfowiskowych, bagiennych i wodnych oraz ukształtowanie ładu ekologicznego, przestrzennego i estetycznego w krajobrazie gminy.

Efektem tych działań ma być podniesienie jakości życia, bytowanie człowieka w czystym, zdrowym środowisku i pięknym otoczeniu.

Istotne znaczenie ma tu kwestia świadomości ekologicznej społeczności lokalnej. Bowiem problemy ekologiczne to też problemy moralności i odpowiedzialności – rozróżnienie ładu i nieładu, woli oraz potrzeb mieszkańców – co do jakości środowiska i poszanowania otoczenia. Polityka przestrzenna gminy w tym zakresie sprowadza się do pełnego wprowadzenia zasad zróżnicowanego rozwoju w działalności społeczno – gospodarczej i uzyskania stanu środowiska, który wg obecnie przyjmowanych kryteriów można uznać za pożądany i zapewniający bezpieczną egzystencję społeczności lokalnej oraz stabilne funkcjonowanie przyrody.

W ochronie środowiska przyjęto dwie strategie:

1. strategię pasywną, która jest w zasadzie ochrona prawna zmierzającą do zachowania walorów i zasobów środowiska w najcenniejszych jego obszarach (ochrona konserwatorska cennych przyrodniczo obszarów, pomników przyrody),
2. strategię aktywną – oznaczającą podniesienie przyrodniczego potencjału obszaru gminy, przeciwdziałanie zagrożeniom środowiska środkami technicznymi, administracyjnymi i przestrzennymi

Planowanie przestrzenne jest podstawowym narzędziem dla realizacji postulatów ochrony przyrody i kształtowania środowiska. Uwzględnienie w Studium systemu ekologicznego gminy jako podstawowego uwarunkowania rozwoju pozwoliło na zdefiniowanie kierunków ochrony środowiska oraz struktury funkcjonalno – przestrzennej.

Podstawowe elementy systemu przyrodniczego gminy to dolina Warty, Miłosławki, Strugi Wielkiej i ich dopływów, obszary stawów rybnych, lasy, łąki, obszary rolne i zainwestowane. Najważniejszą rolę dla właściwego funkcjonowania i zachowania równowagi środowiska pełnią wszystkie powierzchnie naturalne – środowiskotwórcze, a więc lasy, wody, torfowiska, bagna, łąki, tereny zadrzewione.

Kierunki ochrony kształtowania środowiska są różnego rodzaju:

1. Kierunek ochrony środowiska – konserwatorsko – pielęgnacyjny (zachowawczy) – na terenie parku krajobrazowego, obszarze chronionego krajobrazu oraz w stosunku do innych cennych przyrodniczo obiektów (stanowiska gatunków roślin chronionych, rzadkich zbiorowisk roślinnych, pomniki przyrody),
2. Kierunek ochrony środowiska – sanacyjny – w odniesieniu do zieleni leśnej i parkowej,
3. Kierunek ochrony i kształtowania środowiska o charakterze kreatywnym:
 - wprowadzanie zielonych ciągów jako łączników ekologicznych
 - budowa obiektów „małej retencji”
 - uzupełnianie zieleni w obszarach zurbanizowanych
 - racjonalizacja wykorzystania i zagospodarowania zasobów wodnych
 - wprowadzania zalesień i zadrzewień
4. Kierunek ochrony i kształtowania środowiska w działaniach inwestycyjnych i przestrzennych (w zagospodarowaniu przestrzennym) wprowadzający:

a) ograniczenia w zagospodarowaniu przestrzennym jak:

- określenie wymaganej powierzchni terenów biologicznie czynnych na działkach zabudowy mieszkaniowej, usługowej, działalności gospodarczej produkcyjnej,
- ograniczenia maksymalnej wysokości zabudowy z uwagi na uwarunkowania przestrzenno – krajobrazowe,
- ograniczenia intensywności zagospodarowania (wielkość działek, procent zabudowy)
- optymalizacja ruchu samochodowego, ograniczenie ciężkiego transportu samochodowego,

b) zakazy:

- lokalizacji obiektów szkodliwych, mogących pogorszyć stan środowiska oraz uciążliwych z wyjątkiem obiektów gospodarki komunalnej i infrastruktury technicznej,
- inwestowania na terenach wyłączonych z zabudowy

c) nakazy:

- wzbogacanie zieleni w określonych rejonach,
- wprowadzenia infrastruktury technicznej (woda, kanalizacja sanitarna, gaz) jednocześnie z zabudową,
- wprowadzenia dla celów grzewczych i technologicznych gazu, ewentualnie oleju opałowego oraz niekonwencjonalnych źródeł energii.

Celem ograniczenia nadmiernej presji na środowisko ze strony działalności produkcyjnej i gospodarki komunalnej jest przyjęcie strategii likwidacji zanieczyszczeń u źródła:

- recykling, zamykanie obiegu materiałów i surowców, odzysk energii, wody, surowców ze ścieków i odpadów, gospodarcze wykorzystanie odpadów zamiast ich odprowadzanie do środowiska (deponowanie na składowiskach odpadów),
- neutralizacja zanieczyszczeń tj. oczyszczenie ścieków i gazów odlotowych, neutralizacja i kompostowanie odpadów stałych,
- preferencja dla działalności inwestycyjnej niematerialnej.

3.4. ZASADY KSZTAŁTOWANIA KRAJOBRAZU

Dla poprawy warunków ekologicznych i podniesienia walorów użytkowych i estetycznych krajobrazu ochroną przed zniszczeniem obejmuje się wszystkie istniejące zadrzewienia przydrożne, przywodne i śródpolne, a także proponuje się wprowadzenie wieloprzestrzennego (dla obszaru całej gminy) systemu zalesień i zadrzewień.

Ze względu na prawie bezleśny, a jednocześnie rolniczy krajobraz północnej części gminy oraz przewagę gruntów ornych wysokich klas wprowadzenie zadrzewień jest istotnym warunkiem właściwego funkcjonowania środowiska gminy. Zalesienia powinny być wprowadzane na obszarach słabych gruntów ornych, wzdłuż głównych stref wododziałowych i niektórych dolinek z uwzględnieniem ciągłości przestrzennej (korytarze ekologiczne) oraz walorów krajobrazowych (wnętrza krajobrazowe, otwarte panoramy widokowe) i granicy rolno – leśnej.

Rekultywacja wyrobisk popiaskowych powinna odbywać się tylko w takim zakresie, aby uniemożliwiać tam składowanie odpadów oraz likwidację niezorganizowanych składowisk odpadów i przywrócenia powierzchni biologicznie czynnych. Najkorzystniej jednak tereny wyrobisk byłoby rekultywować w kierunku tworzenia stawów rybnych, lub pozostawić do naturalnej sukcesji roślinności, stwarzając możliwość pojawienia się całej gamy gatunków pionierskich, a także zachowując sprzyjające warunki dla bytowania rzadkich i chronionych gatunków stawonogów, płazów i ptaków.

Gmina Miłosław charakteryzuje się dość wysoką jakością rolniczej przestrzeni produkcyjnej. Na północy gminy występują zwarte rozległe kompleksy dobrych gleb. Krajobraz rolniczy w gminie Miłosław zdegradowany został przez wprowadzone na szeroką skalę wieloprzestrzenne monokulturowe uprawy. Wszędzie tam, gdzie funkcjonowały w latach powojennych Państwowe Gospodarstwa Rolne krajobraz został w dużej mierze zubożony. Przeciwstawieniem się degradującą efektem intensywnego rolnictwa jest rolnictwo ekologiczne, a więc takie, w którym sama przyroda dopełniać powinna pozytywne, a niwelować negatywne efekty postępującej i jednak koniecznej intensyfikacji produkcji rolnej.

Główną rolę przypisuje się tu harmonijnemu funkcjonowaniu kompleksowo pojmowanego krajobrazu rolniczego. Takiemu funkcjonowaniu sprzyja:

- 1) właściwa struktura krajobrazu utworzona nie tylko przez pola uprawne i łąki, ale nasycona różnego typu ekosystemami o trwałym, nierolniczym charakterze, jak np. lasy, zadrzewienia, „oczka wodne”, nieużytki, torfowiska, bagna (uprawy trwałe i wieloletnie oraz wymienione ekosystemy nierolnicze pełnią również zasadniczą funkcje barier i filtrów biologicznych oraz miejsc retencji miogenów),
- 2) właściwa rotacja wielu gatunków roślin uprawnych (stosowanie w płodozmianie upraw wieloletnich i roślin motylkowych),
- 3) obecność zróżnicowanej fauny,
- 4) „zdrowe”, niezdegradowane środowisko.

Bazą dla całej sieci powinien być podstawowy układ strukturalny, który opiera się na lokalnych dolinkach cieków. W pierwszej bowiem kolejności należy wykorzystać środowiskotwórczą rolę dolin rzecznych, tam bowiem kształtować można zielen najłatwiejszą w eksploatacji i odporną na degradację.

Przebieg projektowanych zadrzewień uwzględnia przesłanki ekologiczne, krajobrazowe i ekonomiczne, a jednocześnie wykorzystuje w dużej mierze niekolidujące przestrzenie i własnościowo tereny. A więc najkorzystniej jest zakładać pasy zadrzewień wzdłuż dróg polnych, miedz, rowów melioracyjnych, granic użytkowania (np. między polem i łąką), zboczy dolin.

Kształtowanie krajobrazu otwartego poprzez system zieleni pasmowej i kępowej, w skład której wchodzi gatunki rodzime drzew i krzewów, przede wszystkim liściastych, oraz rośliny zielne powinno odbywać się poprzez zachowanie i tworzenie:

- korytarzy ekologicznych wzdłuż dolin cieków – obszary wyłączone z zabudowy, kształtowanie układu korytarzy poprzez system zadrzewień, łąki, cieki, oczka wodne, zielen łągową w dnach dolin,
- systemu zadrzewień wzdłuż dróg – po obu stronach dróg, piętrowe o szerokości co najmniej 6 m, od krawędzi jezdni pas trawy około 2 m, dalej drzew wysokie, następnie krzewy, krzewinki, rośliny zielne,
- pasy zieleni śródpolnej – wzdłuż rowów, na granicy użytkowania (np. łąka – rola), na wieloprzestrzennych arealach gruntów rolnych projektowane w odległości co najmniej 800 – 1200 m, piętrowe (drzewa, krzewy) o szerokości co najmniej 10 m, prostopadle do przeważających kierunków wiatrów,

- skupisk kępowych zadrzewień wokół oczek wodnych.

W Studium proponuje się zamianę części gruntów ornych położonych w dolinach cieków, zwłaszcza należących do kompleksu glebowo-rolniczego 9 –zbożowo-pastewnego słabego, na użytki zielone. Jest to zdecydowanie bardziej korzystne dla środowiska (zwiększenie zdolności retencyjnej i filtracyjnych ekosystemów trawiastych) i bardziej ekonomiczne z punktu widzenia gospodarczego.

Gmina Miłosław położona jest w strefie deficytów wody wyrażających się przewagą parowania i odpływów nad sumą odpadów w okresie wegetacyjnym. W związku z tym należy zwiększyć powierzchnię obszarów, które przyczynią się do retencji wód i spowolnienia odpływu powierzchniowego (np. stawy rybne, zbiorniki retencyjne) oraz zmniejszenia parowania. Dlatego też proponuje się dość znaczne zwiększenie powierzchni leśnej i zadrzewień.

Projektowane zadrzewienia śródpolne tworzyć będą lokalne korytarze środowiskowe (ciągi ekologiczne). W zamierzeniach stanowią one zadrzewienia o różnych formach, wielopiętrowe, tworząc rozczłonkowaną lecz spójną sieć ciągów zadrzewień w odległości 800-1200 m. Dobór gatunków drzew jak i krzewów do nasadzeń zależy od typu siedliska i celu jakie zadrzewienia mają spełniać. Powinny to być gatunki rodzime:: lipy, klony, jesiony, kasztanowce.

Zadrzewienia na terenach rolniczych pełnią rolę wiatrochronną, wodochronną, sanitarną, krajobrazową oraz są schronieniem dla wielu gatunków ptaków i owadów, mają więc ogromny wpływ na zróżnicowanie gatunkowe oraz bogactwo ilościowe fauny.

Zadrzewienia i miedze są siedliskiem dla owadów zapylających oraz niszczyli owadów szkodliwych, co ma duże znaczenie w uprawie wielu roślin, a w okresie kwitnienia przynoszą wiele pożytku w pszczelarstwie. Zadrzewienia, zwłaszcza o charakterze pasowym, są licznie zasiedlane przez wiele gatunków drobnych ptaków owadożernych.

Kompleksowe przekształcenie krajobrazu rolniczego przez stopniowe odtwarzanie mozaikowej struktury przyczyni się do naturalnego wzrostu plonowania, poprawie mikroklimatu, wilgotności gleb oraz odbudowy ekosystemów świata roślinnego i zwierzęcego, czyli tak pożądaną bioróżnorodności. Wynikają z tego oczywiste korzyści także w ochronie roślin przed szkodnikami. Metodami biologicznymi zastępuje się bowiem

niebezpieczne dla środowiska środki chemiczne. Sprzyja też wprowadzaniu rolnictwa ekologicznego.

Wprowadzenie bogatej struktury użytkowania na terenach rolniczych nada mu charakter krajobrazu wypoczynkowego.

Z uwagi na ochronę zlewni obejmujące w zasadzie całą gminę istnieją pewne ograniczenia nie pozwalające na nadmierną intensyfikację rolnictwa. Dotyczy to szczególnie umiarkowanego stosowania środków chemicznych w gospodarce polowej i sadowniczej oraz dopuszczenia hodowli tylko w sposób tradycyjny i na niewielką skalę (poniżej 100 DJP/100 ha).

Rozwój rolnictwa winien być ukierunkowany na:

- prowadzenie gospodarki rolnej dostosowanej do naturalnych siedlisk
- zaspokojenia potrzeb zmieniającego się rynku popytu
- rozwój produkcji sadowniczo-warzywniczej z uwagi na bliski rynek zbytu (detaliczny i przemysł przetwórczy)
- wzrost produkcji bydła z uwagi na tradycje i naturalne zaplecze paszowe, istnienie rozbudowanej bazy hodowlanej z koniecznością jednak unowocześnienia technicznego obór.

**3a. OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO
ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY I KRAJOBRAZU KULTUROWEGO**

2011 r. Uzupełnienie w zakresie art.10. ust. 2. pkt. 3. Ustawy

3a.1. Ochrona wód powierzchniowych i podziemnych

3a.2. Dbłość o poprawny klimat akustyczny

3a.3. Poprawa jakości powietrza atmosferycznego

3a.4. Ochrona powierzchni ziemi

W gminie Miłosław występują obszary istotne z ekologicznego punktu widzenia, priorytetowe dla ochrony wartości przyrodniczo - krajobrazowych, zapewnienia korzystnych warunków mikroklimatycznych i aerosanitarnych dla mieszkańców gminy. Są to tereny cenne przyrodniczo, uznane za istotne dla ochrony dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego, objęte różnymi formami ochrony przyrody (obszary tworzące krajowy system obszarów chronionych oraz obszary wchodzące w skład europejskiej sieci ekologicznej Natura 2000).

W odniesieniu do obszarów Natura 2000, zgodnie z art. 33 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody, zabrania się, z zastrzeżeniem art. 34, podejmowania działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000, wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000 oraz pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

Zgodnie z art. 33 ust. 3 cytowanej ustawy projekty polityk (...) oraz zmian do tych dokumentów, a także planowane przedsięwzięcia, które mogą znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, a które nie są bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub obszarów, o których mowa w ust. 2, lub nie wynikają z tej ochrony, wymagają przeprowadzenia odpowiedniej oceny oddziaływania na zasadach określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Procedura wykonywania ocen oddziaływania na środowisko pozwala ograniczać i kontrolować skutki presji inwestycyjnej w obrębie sieci. Każde przedsięwzięcie, które może zagrozić sieci Natura 2000, musi być poddane takiej procedurze. Wobec konieczności realizacji nadrzędnego interesu publicznego, w tym ze względów społecznych i gospodarczych, i z braku rozwiązań alternatywnych, można zezwolić na realizację inwestycji mogącej znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000 lub obszary znajdujące się w sąsiedztwie zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Poza obszarami o najwyższych walorach przyrodniczych, na terenie gminy występują też korytarze ekologiczne, lasy o funkcjach ochronnych, gleby prawnie chronione, wody powierzchniowe (cieki, zbiorniki wodne), tereny ujęć wody i ich strefy ochronne, udokumentowane złoża surowców mineralnych. Wszystkie one powinny być wyłączone z

trwałego zainwestowania lub należy w nich dopuszczać jedynie ściśle określone formy zainwestowania.

Inne działania w zakresie ochrony środowiska przyrodniczego gminy Miłosław oraz terenów objętych zmianą Studium 2011 r. to m.in.: ochrona środowiska wodno – gruntowego,, dbałość o poprawny klimat akustyczny, poprawa jakości powietrza atmosferycznego, ochrona powierzchni ziemi, etc.

3a.1. Ochrona wód powierzchniowych i podziemnych

Pomimo braku w chwili obecnej warunków korzystania z regionu wodnego Warty na obszarach objętych zmianą Studium 2011 r., z których wynikałyby szczegółowe wytyczne w tym zakresie, konieczne jest uwzględnienie w przygotowywanych rozwiązaniach zagospodarowania przestrzennego ogólnych zaleceń dla tych obszarów, wynikających z wymagań określonych nadrzędnymi przepisami jak również dotychczas wykonanych opracowań dla tego regionu. Według wytycznych Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu, ochrona wód terenu objętego zmianą Studium 2011 r. musi być realizowana poprzez maksymalne ograniczenie zrzutów zanieczyszczeń (szczególnie substancji biogennych, organicznych i toksycznych) do gruntu i do wód powierzchniowych. Planowane rozwiązania w zakresie gospodarki ściekowej powinny uwzględniać:

- kompleksowe rozwiązanie odprowadzania ścieków opadowych z ciągów komunikacyjnych, placów i parkingów oraz oczyszczanie zgodnie z obowiązującymi przepisami,*
- dostosowanie, ze względu na ochronę wód podziemnych, lokalizacji nowych obiektów, szczególnie tych uciążliwych dla środowiska, struktur hydrogeologicznych.*

Proponowane rozwiązania przestrzenne na obszarach objętych zmianą Studium 2011 r. muszą zawierać ograniczenia w użytkowaniu wynikające z:

- zinwentaryzowanych stref ochronnych ujęć wód podziemnych i powierzchniowych oraz głównych zbiorników wód podziemnych,*
- występowania nieobwałowanych obszarów pozostających w strefie przepływu wód wielkich i uznawanych jako narażone na niebezpieczeństwo powodzi. Jakkolwiek zgodnie z ustawą Prawo wodne, wykonanie przez dyrektorów Regionalnych*

Zarządów Gospodarki Wodnej studium ochrony przeciwpowodziowej ustalających m.in. granice zasięgu wód powodziowych i ochrony przeciwpowodziowej, nakłada obligatoryjny obowiązek uwzględnienia tych obszarów w dokumentach planistycznych szczebla lokalnego, to o ostatecznym ich zasięgu decyduje rada gminy,

- ustanowionych oficjalnie obszarów chronionych oraz zwyczajowo stanowiących szkielet systemu terenów zielonych i uznanych jako korytarze ekologiczne, obszary klimatyczne i rekreacyjne.*

W gminie Miłosław przewiduje się wykorzystanie wód termalnych chlorkowo – sodowych w Czeszewie. Projektem przekształcenia Czeszewa w wieś uzdrowiskową - kuracyjną zajmuje się Towarzystwo Wykorzystania Wód Termalnych i Wąliców Naturalnych Ziemi Czeszewskiej. Wody termalne mogą być wykorzystane do kąpieli i inhalacji, a także do kuracji pitnych. Zgodnie ze Strategią gminy Miłosław na lata 2002 – 2011 przewiduje się budowę zespołu sanatoryjno – rekreacyjnego (baseny kąpielowe, boiska sportowe, hotele, park zdrojowy).

3a.2. Dbłość o poprawny klimat akustyczny

Degradacja klimatu akustycznego środowiska występuje głównie w sąsiedztwie tras komunikacji drogowej. Ze względu na trudności związane z eliminowaniem tego rodzaju konfliktów akustycznych, podstawowe znaczenie ma właściwa polityka w zakresie planowania przestrzennego.

Na terenach objętych zmianą Studium 2011 r. w gminie Miłosław poważną niedogodnością dla warunków aerasanitarnych i klimatu akustycznego jest przebieg drogi krajowej Nr 15 przez miasto. Wpływa ona negatywnie na bezpieczeństwo oraz stan środowiska i budynków. Rozwiązaniem tego problemu jest modernizacja drogi krajowej Nr15 oraz planowana budowa obwodnicy Miłosławia. Za realizacją tej inwestycji przemawia fakt odciążenia centrum Miłosławia z ruchu tranzytowego, zwiększenie bezpieczeństwa, obniżenie emisji spalin oraz zmniejszenie hałasu i wibracji. Zanim jednak powstanie obwodnica, celem zmniejszenia natężenia ruchu na drodze krajowej powinna być wprowadzona wzmożona kontrola pojazdów w aspekcie przestrzegania przepisów dotyczących dozwolonej prędkości, ich wagi (nacisk na osie) oraz emisji spalin.

Negatywne oddziaływanie akustyczne zakładów przemysłowych i obiektów usługowych ma przeważnie charakter lokalny i może być ono skutecznie ograniczane poprzez wykorzystanie

dostępnych instrumentów kontroli (monitoring Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Poznaniu).

3a.3. Poprawa jakości powietrza atmosferycznego

Strategia rozwoju gminy Miłosław na lata 2002 – 2011 wiele miejsca poświęca zaopatrzeniu gminy w źródła energii cieplnej. Poza zwiększeniem dostępu mieszkańców gminy do sieci gazowej, na tym terenie planuje się rozwój alternatywnych źródeł energii cieplnej. Proponuje się np. wykorzystanie biomasy, produkcję pelet (sprasowanych "tabletek" ze słomy, drewna i innych surowców), nadzieje pokładane są również w mało popularnej jeszcze w Polsce roślinie – malwie pensylwańskiej, która może być wydajnym, odnawialnym surowcem do produkcji pelet. Jej uprawa może stać się alternatywą dla innych upraw.

Strefa gnieźnieńsko – wrzesińska (obejmująca gminę Miłosław w powiecie wrzesińskim) z uwagi na kryteria określone w celu ochrony zdrowia została zaszeregowana w roku 2009 w klasie „A” z uwagi na emisję takich zanieczyszczeń jak: SO₂, NO₂, CO, C₆H₆, Pb, As, Cd, Ni (dane dla strefy gnieźnieńsko - wrzesińskiej). Z uwagi na ozon O₃ (dane dla strefy wielkopolskiej, w tym gminy Miłosław) oraz pył PM₁₀ i BaP (dane dla strefy gnieźnieńsko – wrzesińskiej, w tym gminy Miłosław), obszar ten został zaszeregowany do klasy „C”.

Klasyfikacja stref z uwzględnieniem kryteriów określonych w celu ochrony roślin pozwoliła na zaszeregowanie strefy gnieźnieńsko – wrzesińskiej (obejmującej także gminę Miłosław) w roku 2009 w klasie „A” z uwagi na emisję takich zanieczyszczeń, jak: SO₂, NO_x, zaś strefę wielkopolską (obejmującą m.in. gminę Miłosław) w klasie „C” z uwagi na ozon O₃.

Klasa „A” wyznaczona zostaje wówczas, jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych, poziomów długoterminowych. Klasa „C” natomiast wyznaczona jest wtedy, gdy stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny powiększony o margines tolerancji, a w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalny, poziomy docelowy, poziomy celów długoterminowych. Klasa „C” dla danego zanieczyszczenia oznacza konieczność wyznaczenia obszarów przekroczeń i zakwalifikowanie strefy do opracowania programów ochrony powietrza. Wynik taki nie powinien być jednak utożsamiany ze stanem jakości powietrza na obszarze całej strefy, gdyż klasa „C” może oznaczać np. lokalny problem związany z daną substancją.

W roku 2010 Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu opracował najbardziej aktualną roczną ocenę jakości powietrza atmosferycznego. Ocena i wynikające z niej działania odnoszone są do obszarów nazywanych strefami. Nowy podział kraju na strefy jest zgodny z zapisami założeń do projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, stanowiącej transpozycję Dyrektywy 2008/50/WE do prawa polskiego. Strefę aktualnie stanowi:

- *aglomeracja o liczbie mieszkańców powyżej 250 tysięcy,*
- *miasto o liczbie mieszkańców powyżej 100 tysięcy,*
- *pozostały obszar województwa.*

Oceny nadal dokonuje się z uwzględnieniem dwóch grup kryteriów:

- *ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia ludzi (dla terenu kraju i uzdrowisk),*
- *ustanowionych ze względu na ochronę roślin (dla terenu kraju).*

Wyniki badań w oparciu o to kryterium są realizowane w strefach na terenie całego kraju, z wyłączeniem obszarów miast.

Wynikiem oceny, zarówno pod kątem kryteriów dla ochrony zdrowia jak i kryteriów dla ochrony roślin, dla wszystkich substancji podlegających ocenie, jest zaliczenie strefy do jednej z poniższych klas:

- *do klasy A – jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych,*
- *do klasy B – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji,*
- *do klasy C – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny, poziomy docelowy powiększony o margines tolerancji, a w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalny, poziomy docelowy,*
- *do klasy D1 – jeżeli poziom stężenia ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego, do klasy D2 – jeżeli poziom stężenia ozonu przekracza poziom celu długoterminowego.*

Zaliczenie strefy do określonej klasy zależy od stężeń zanieczyszczeń występujących na jej obszarze i wiąże się z wymaganiami dotyczącymi działań na rzecz poprawy jakości powietrza lub na rzecz utrzymania tej jakości.

1. W wyniku oceny:

- *pod kątem ochrony zdrowia sklasyfikowano:*
 - *dla poziomu dopuszczalnego dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, ołowiu, benzenu, tlenku węgla oraz poziomu docelowego kadmu, arsenu, niklu i ozonu – wszystkie strefy sklasyfikowano w klasie A,*
 - *dla poziomu dopuszczalnego pyłu PM_{2,5} – strefę aglomeracja poznańska w klasie A, natomiast strefę miasto Kalisz i strefę wielkopolską (w tym również gmina Miłosław) sklasyfikowano w klasie B,*
 - *ze względu na przekroczenia poziomu dopuszczalnego dla pyłu PM₁₀ – wszystkie strefy sklasyfikowane zostały w klasie C,*
 - *ze względu na przekroczenia poziomu docelowego benzo(a)pirenu – wszystkie strefy sklasyfikowano w klasie C,*
 - *dla celu długoterminowego ozonu – wszystkie strefy w klasie D₂.*

2. *Oceniono, że przekroczenia poziomu dopuszczalnego dla pyłu PM₁₀ dotyczą wyłącznie stężeń 24-godzinnych. Nie są przekraczane stężenia średnie dla roku.*

3. *Oceniono również, że stężenia pyłu wykazują wyraźną zmienność sezonową – przekroczenia dotyczą tylko sezonu zimnego (grzewczego).*

4. *Zaliczenie strefy do klasy C dla danego zanieczyszczenia oznacza konieczność wyznaczenia obszarów przekroczeń i zakwalifikowanie strefy do opracowania programów ochrony powietrza.*

Według informacji Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Poznaniu („Raport o stanie środowiska w Wielkopolsce w roku 2009”, Poznań 2010), o jakości powietrza decyduje wielkość i przestrzenny rozkład emisji ze wszystkich źródeł z uwzględnieniem przepływów transgranicznych i przemian fizykochemicznych zachodzących w atmosferze.

Na terenie województwa wielkopolskiego głównym problemem jest jakość powietrza w miastach. Jednak nie tylko na ich terenie podejmowane są działania w celu poprawy stanu jakości powietrza. Podstawowym celem podejmowanych działań w zakresie ochrony powietrza jest generalnie osiągnięcie takiego jego stanu, który będzie spełniał wymagania prawne w zakresie jakości powietrza i norm emisyjnych, a tym samym nie będzie zagrażał zdrowiu ludzi i środowisku. Jednym z zadań jest realizacja zapisów zawartych w Programach Ochrony Powietrza przygotowanych w związku z przekroczeniami stężeń 24-godzinnych pyłu PM₁₀ (co zaobserwowano także na terenie gminy Miłosław). Proekologiczne zapisy WIOŚ

*zawierają szereg wskazówek, dzięki realizacji których można osiągnąć i nie przekraczać
wymaganego prawem poziomu dopuszczalnego, są to np.:*

- termomodernizacja budynków,*
- korzystanie z ekologicznych nośników energii, w tym odnawialnych źródeł energii,*
- podłączanie obiektów do scentralizowanych źródeł ciepła,*
- modernizacja układów technologicznych ciepłowni i elektrociepłowni oraz
instalowanie urządzeń do redukcji zanieczyszczeń powstałych w procesie spalania,*
- rozwój infrastruktury, poprawa stanu technicznego dróg, utrzymanie czystości
nawierzchni ulic, zmniejszanie wielkości emisji, m.in. poprzez zmiany organizacji
ruchu na terenach miejskich,*
- zwiększanie płynności ruchu samochodowego, transport zbiorowy, kolej,*
- edukacja ekologiczna społeczeństwa.*

3a.4. Ochrona powierzchni ziemi

*Eksploatacja kopalin ma w większości charakter odkrywkowy. Powoduje ona rozległe
powierzchniowe zmiany terenu w postaci wyrobisk oraz przekształcenia w pionowym
ukształtowaniu rzeźby terenu. Proces ten generuje m.in. erozję odsłoniętych warstw ziemi,
obniżenie poziomu wód gruntowych. Dla ochrony powierzchni ziemi niezbędne jest zatem
właściwe przygotowanie procesu wydobywania oraz rekultywacja wyrobiska po zakończeniu
eksploatacji.*

*Obszary na których znajdują się udokumentowane złoża gazu ziemnego, z uwagi na znaczne
głębokości wydobywania oraz technologię eksploatacji nie muszą być chronione przed
zabudową. Również użytkowanie rolnicze może być kontynuowane. Za właściwe należy uznać
działania zmierzające do ustalenia obszarów i terenów górniczych.*

**3b. OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO
I ZABYTEKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ**

2011 r. Uzupełnienie w zakresie art.10. ust. 2. pkt. 4. Ustawy

*3b.1. Obszary ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury
współczesnej*

3b.2. Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków

3b.3. Ochrona dziedzictwa archeologicznego

2011 r. Uzupełnienie w zakresie art.10. ust. 2. pkt. 4. Ustawy

3b.1. Obszary ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

Obszary ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków zostały wymienione w części „Uwarunkowania” rozdz. 4.5 „Obiekty i tereny chronione na podstawie przepisów odrębnych”. Wymieniono w nim obiekty i tereny wpisane do rejestru zabytków oraz obiekty ujęte w ewidencji zabytków, występujące na terenach **zmiany Studium 2011 r.** Na terenach objętych zmianą nie występują obiekty zakwalifikowane jako dobra kultury współczesnej.

3b.2. Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków

3b.2.1. Zasady ochrony krajobrazu kulturowego, dziedzictwa kulturowego i zabytków w obrębie strefy ochrony konserwatorskiej

1) strefa ochrony konserwatorskiej zabytkowego układu urbanistycznego miasta Miłosławia, obejmująca zwartą zabudowę śródmieścia, w której należy przestrzegać następujących zasad:

- wskazana strefa ochrony konserwatorskiej podlegać ma rewaloryzacji, która polega na nadawaniu współczesnych standardów użytkowych zabudowie istniejącej; rewaloryzacja winna uwzględniać zachowanie najważniejszych wartości historycznych i estetycznych, uzupełnianie ubytków i wolnych parceli, a także korygowanie obiektów niewłaściwych;
- w obrębie zwartej „miejskiej” strefy zabudowy, tj. wokół placu Wiosny Ludów oraz wzdłuż ulic Wiewiórowskiego, Dolnej, fragmencie Różowej, Zamkowej, Kościelnej, Podgórnej i fragmencie Wrzesińskiej wobec nowych uzupełnionych oraz istniejących modernizowanych budynków należy stosować zasadę nawiązywania do zabudowy istniejącej, a zasada ta dotyczy:
 - sposobu sytuowania na działce – zachowania linii zabudowy wyznaczonej przez budynki istniejące, z pominięciem odległości stosowanych przepisowo w nowych dzielnicach; nowe budynki powinny być sytuowane kalenicowo, tzn. fronty powinny być równoległe do ulicy lub placu, podobnie kalenice dachów; zaleca się by całość – zabudowa istniejąca i budynki plombowe – tworzyły zwarte pierzeje z dopuszczeniem odległości między budynkami podobnymi jak w zabudowie istniejącej, tj. 3-5 m;

ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY MIŁOŚLAW 2011 r.

- *stosowania dachów dwu- lub wielospadowych, o nachyleniu 10° - 20° przy wysokości dwóch kondygnacji z dodatkową kondygnacją strychową oraz nachyleniu 40° - 45° przy wysokości dwóch kondygnacji; dopuszczono stosowanie również dachów mansardowych;*
 - *nie przekraczania gabarytów istniejącej zabudowy, tj. stosowania wysokości budynków: dwie kondygnacje z poddaszem lub dwie i półkondygnacji z poddaszem; dopuszczono wyższe elementy w formie wykuszy, okien, facjatek, wieżyczek itp.;*
 - *stosowania detali architektonicznych występujących w zabudowie z przełomu XIX i XX wieku w formie dosłownej lub zmodyfikowanej; używania miejscowych materiałów budowlanych, stosowania tradycyjnych zasad komponowania elewacji z preferencją dla zasady osiowości;*
 - *obowiązku zachowania większych odległości pomiędzy budynkami w ciągu ulicy Sienkiewicza niż we wskazanym wyżej obszarze zwartej „miejskiej” zabudowy, przy jednoczesnym zachowaniu linii zabudowy budynków istniejących;*
 - *dopuszczenia w indywidualnych uzasadnionych przypadkach możliwości dostosowania wskazanych wyżej zasad do odrębnych uwarunkowań, jednakże w uzgodnieniu z Wielkopolskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Poznaniu;*
- 2) ***strefa ochrony konserwatorskiej historycznego układu urbanistycznego miasta Miłosławia poza obszarem zwartej zabudowy, obejmująca zespół pałacowo – parkowy, fragment zespołu folwarcznego – rejon gorzelni, rejon czworaków oraz zespół bażantarni (Bugaj), w której przestrzegać należy następujących zasad:***
- *obowiązku zachowania historycznego rozplanowania;*
- 3) ***strefa ochrony konserwatorskiej wybranych historycznych obiektów lub historycznych zespołów budowlanych, obejmująca rejon rozwidlenia ulic Wrzesińskiej i Palczyńskiej, w której należy przestrzegać następujących zasad:***
- *obowiązku ochrony form architektonicznych budynków Urzędu Miasta i Gminy, Komisariatu Policji, d. willei właściciela browaru;*
 - *wskazania, iż wyszczególnione wyżej budynki mogą stać się punktem wyjścia do poszukiwania współczesnej formy architektonicznej dla nowych wolnostojących obiektów;*

- ograniczenia wynikające z wyznaczenia obszaru złoża gazu ziemnego MIŁOSŁAW E w obrębie obszaru objętego strefą ochrony konserwatorskiej zapisano w rozdz. 4.5. „Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów objętych zmianą Studium 2011 r.”

3b.2.2. Zasady kształtowania ładu przestrzennego i harmonijnych powiązań z krajobrazem kulturowym miasta poza strefą ochrony konserwatorskiej

Dla obszarów miasta istniejących poza strefą ochrony konserwatorskiej przyjęto następujące zasady związane z kształtowaniem ładu przestrzennego i harmonijnych powiązań z krajobrazem kulturowym miasta:

- cały obszar miasta powinien zachować ciągłość przestrzenną i kulturową w stosunku do obszaru zabytkowego; przestrzeń ta musi posiadać wysokie walory użytkowe i estetyczne;
- nowa zabudowa i nowe zagospodarowanie winny uwzględniać najważniejsze elementy kompozycji urbanistycznej, tzw. elementy krystalizujące – zabytkowy układ ulic z rynkiem (placem Wiosny Ludów), dominanty dwóch wież kościelnych i wieży pałacu, głównie osie kompozycyjne – oś pałac – ulica Zamkowa – rynek, osie w obrębie pałacu;
- wskazanie do wyłączenia spod zabudowy przestrzeni wokół doliny Miłosławki i przestrzeni wokół stawów m.in. w celu ochrony panoramy miasta;
- układy ulic wewnętrznych w nowych rejonach miasta winny wzorować się na układach w zabytkowej części np. w zakresie takich elementów jak osie widokowe, placiki i aleje;
- wskazanie parametrów kubaturowych dla nowej zabudowy:
 - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna – maksymalna wysokość zabudowy do dwóch kondygnacji, z ewentualnym użytkowym poddaszem: dachy o nachyleniu 10° - 45° lub mansardowe;
 - zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna – maksymalna wysokość do trzech kondygnacji przy dachach o nachyleniu do 30° lub dwie kondygnacje, z ewentualnym użytkowym poddaszem przy dachach o nachyleniu 30° - 45° lub mansardowych;
 - zabudowa usługowa i przemysłowa – zalecane nie przekraczanie gabarytów zabudowy mieszkaniowej; reprezentacyjne budynki użyteczności publicznej mogą

osiągnąć wysokość do 12 m; istnieje także możliwość wprowadzania nowych dominant przestrzennych w formie takich elementów jak wieże, dzwonnice, platformy widokowe o wysokości do 20 m – w nawiązaniu do rytmu istniejących dominant.

3b.2.3 Zasady szczegółowe

Wszelkie prace remontowo – budowlane oraz konserwatorskie prowadzone przy obiektach wpisanych do rejestru zabytków oraz prace elewacyjne przy budynkach ujętych w ewidencji zabytków (także wymiana pokrycia dachowego, malowanie elewacji, wymiana stolarki okiennej i drzwiowej), wszystkie prace budowlano – inwestycyjne w granicach strefy ochrony konserwatorskiej miasta, wpisanej do rejestru zabytków, jak również prace podejmowane na terenie zabytkowych parków (wycinki, nowe nasadzenia, prace pielęgnacyjne – porządkowe, podziały geodezyjne, lokalizacje nowych budynków, ogrodzenia) oraz prace na terenie zabytkowych cmentarzy, winny być konsultowane z Wielkopolskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Poznaniu i poprzedzone pozwoleniem.

Prace ziemne związane z realizacją inwestycji na obszarze zmiany Studium dla:

- dla terenu nr 1 -, obejmującego obręb geodezyjny Miłosław i części obrębów geodezyjnych: Palczyn, Kębłowo, Lipie, Bugaj i Kozubiec i dotyczącego wyznaczenia obszaru złoża gazu ziemnego MIŁOSŁAW E;*
- dla terenu nr 2 obejmującego część obrębu Bugaj i dotyczącego wyznaczenia obszaru złoża gazu ziemnego WINNA GÓRA;*
- dla terenu nr 3, obejmującego część obrębu Bugaj i dotyczącego wyznaczenia przebiegu gazociągu DN150 wraz z infrastrukturą towarzyszącą realizacji złoża gazu;*
- dla terenu nr 4 (4a i 4b), obejmującego części obrębu Gorzyce;*
- dla terenu nr 5, obejmującego części obrębu Białe Piątkowo*

winny być konsultowane z Wielkopolskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków i poprzedzone pozwoleniem na badania archeologiczne.

3b.3. Ochrona dziedzictwa archeologicznego

Przedmiotem ochrony zabytków archeologicznych są:

- stanowiska archeologiczne wpisane do rejestru zabytków*
- stanowiska archeologiczne objęte ochroną konserwatorską*

- nawarstwienia kulturowe w strefach ochrony zabytkowych układów urbanistycznych i ruralistycznych oraz w obrębie zabytków architektury, cmentarzy i zabytkowej zieleni na terenie gminy.

Wytyczne konserwatorskie:

- ochronie konserwatorskiej podlegają nawarstwienie kulturowe układów urbanistycznych, ruralistycznych, założeń pałacowo – parkowych i zabytkowych cmentarzy.

Podczas inwestycji związanych z zabudowaniem i zagospodarowaniem, a wymagających prac ziemnych podejmowanych:

- przy/lub w bezpośrednim sąsiedztwie obiektów wpisanych do rejestru zabytków oraz obiektów ujętych w ewidencji konserwatorskiej,
- na terenie układów urbanistycznych, założeń pałacowo – parkowych, cmentarzy wpisanych do rejestru zabytków,
- na terenie zespołów budowlanych, parków cmentarzy ujętych w ewidencji konserwatorskiej

należy prowadzić badania archeologiczne. Inwestor winien uzyskać pozwolenie WWKZ na prowadzenie badań archeologicznych, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę.

- na terenie objętym zmianą Studium 2011 r. *zlokalizowane jest stanowisko archeologiczne wpisane do rejestru zabytków:*

Bugaj – grodzisko stożkowate – wpisane do rejestru zabytków pod nr 2224/A decyzja Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu z dnia 20 lutego 1992 r.

Stanowiska wpisane do rejestru zabytków objęte są ścisłą ochroną konserwatorską zgodnie z art. 7, ust. 1 Ustawy o ochronie i opiece nad zabytkami z dnia 23 lipca 2003 r. (Dz. U. nr 162, poz. 1568 z późn. zmianami). W przypadku stanowisk archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków WWKZ nie wyraża zgody na prowadzenie jakichkolwiek robót budowlanych.

Na terenie stanowisk archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków oraz w strefie ich ścisłej ochrony zakazuje się prowadzenia wszelkich robót budowlanych

oraz przemysłowych, a prace porządkowe prowadzone w ich obrębie wymagają uzgodnienia z WWKZ.

- *Na terenie objętym zmianą Studium 2011 r. występują zewidencjonowane stanowiska archeologiczne będące pod ochroną konserwatorską (art. 6 ust. 1 pkt 3 lit. a Ustawy o ochronie i opiece nad zabytkami z dnia 23 lipca 2003 r. (Dz. U. nr 162, poz. 1568 ze zmianami). W związku z tym wszelkie prace ziemne związane z przedmiotem zmiany Studium 2011 r. należy prowadzić w obecności archeologa.*

Dla ochrony archeologicznego dziedzictwa kulturowego ustala się obowiązek prowadzenia badań archeologicznych przy realizacji inwestycji, w obrębie wykopów budowlanych. Inwestor winien uzyskać pozwolenie WWKZ na badania archeologiczne.

- *WWKZ poinformował, że w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru objętego zmianą Studium 2011 r. zlokalizowane jest kolejne stanowisko archeologiczne - grodzisko w Kębłowie, gm. Miłosław wpisane do rejestru zabytków pod numerem rejestru 1742/A, decyzja Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu z dnia 22 stycznia 1976 r. i objęte ścisłą ochroną konserwatorską (położone poza Zmianą Studium dla terenu nr1).*

4. STREFY POLITYKI PRZESTRZENNEJ – USTALENIA

- 4.1. Rolnicza przestrzeń produkcyjna
- 4.2. Tereny korytarzy ekologicznych, zalesień
- 4.3. Tereny osadnicze
- 4.4. Tereny turystyczne

2011 r. Uzupełnienie w zakresie art.10. ust. 2. pkt. 2. i pkt. 10 Ustawy

- 4.5. *Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów*
- 4.6. *Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej w obrębie terenów*

4.1. ROLNICZA PRZESTRZEŃ PRODUKCYJNA

O – użytki rolne kompleksu II-IVb i VIII

O1 – użytki rolne kompleksu V

OR – tereny rolne kompleksu VI, N-b

Na terenach rolniczej przestrzeni produkcyjnej, oznaczonych symbolami **O i O1** istnieje możliwość lokalizowania siedlisk tylko wówczas gdy wielkość gospodarstwa z arealem jest równa lub większa od średniej wielkości dla województwa wielkopolskiego. Enklawy gleb słabszych znajdujące się w obrębie gleb chronionych również mają ograniczenia zabudowy z uwagi na niebezpieczeństwo rozprzestrzeniania się zagrożeń.

Restrukturyzacja rolnictwa spowoduje likwidację części gospodarstw rolnych tak, że nie należy oczekiwać budowania nowych siedlisk rolniczych. **Należy spodziewać się zmiany użytkowania istniejących obiektów inwentarskich** na obiekty o różnym stopniu oddziaływania na środowisko. Zmiana użytkowania na funkcje nieuciążliwe nie powinna pociągać za sobą konieczności opracowania planu. Dopuszcza się rozbudowę i przebudowę istniejących obiektów mieszkalnych i inwentarskich oraz powiększenie działki siedliskowej. Działki przeobrażonych siedlisk należy otoczyć pasem zieleni szczelnej, piętrowej, mieszanej.

Na terenach oznaczonych symbolami **O, O1, OR** należy utrzymać i wzbogacić efekty produkcyjne oraz podejmować działania w kierunku kształtowania specyficznego krajobrazu rolniczej przestrzeni produkcyjnej i nadania mu cech ekologicznych.

Tworzywem krajobrazu rolniczej przestrzeni produkcyjnej jest sieć ekologiczna ECONET. Kształtowanie krajobrazu poprzez sieć ekologiczną wpłynie na poprawę zdrowotności mieszkańców i poprawi efekty produkcji rolnej.

ECONET składa się z następujących zadrzewień i zakrzewień:

- wzdłuż rzek i cieków,
- wzdłuż dróg,
- na wododziałach
- jako śródpolne pasy wiatrochronne
- na granicach użytkowania np. pole – łąka, tereny mieszkaniowe

- na granicach własności jako żywopłoty, na miedzach

4.2. TERENY KORYTARZY EKOLOGICZNYCH, ZALESIEŃ

OD – tereny korytarzy ekologicznych, zalesienia – na glebach pod ochroną

D – tereny korytarzy ekologicznych, zalesienia - na glebach rolniczo niechronionych

PEZ – tereny żwirowisk do rekultywacji jako korytarze ekologiczne

Tereny istniejących lasów, łąk i pastwisk oraz wód powierzchniowych oznaczono na rysunku **Studium** w formie graficznej.

Lasy pełnią niezwykle ważną rolę w systemie ekologicznym. Najważniejsze funkcje lasu polegają na filtrowaniu zanieczyszczeń, produkcji tlenu, wydzielaniu olejków eterycznych, pozytywnym – dodatnim jonizowaniu powietrza, działaniu uspokajającym. Nie sposób przecenić bogactwa lasu w zakresie różnorodnych form flory i fauny oraz znaczenia lasu dla człowieka – zdrowotno – wypoczynkowego i gospodarczego.

W studium Województwa Poznańskiego wykazano, że po przeznaczeniu gruntów kl. VI, nieużytków oraz Rz do zalesienia wskaźnik zalesienia województwa wyniósłby ok. 30%, a więc osiągnąłby poziom europejski (obecnie 21%). Zalesienie nie jest jednak popularnym sposobem zagospodarowania gruntów, których uprawa przez rolników jest ekonomicznie nieopłacalna. Przyczyną jest wielopokoleniowy cykl zwracania się inwestycji. Zalesienia mogą być dochodowe dopiero po wielu latach – jest to inwestycja raczej dla wnuków. Wartość zalesionego gruntu będzie stale wzrastała wraz ze wzrostem nasadzeń i jako taka może być towarem, jak i zastawem przy zaciąganiu kredytów, przy czym koszty zalesienia i pielęgnacji nie są wysokie. Państwo powinno objąć patronat nad zalesianiem wydając odpowiednie przepisy, ułatwiające i pomagające rolnikom w procesie zalesiania.

Restrukturyzacja w rolnictwie spowoduje, że wiele gruntów, na których uprawy rolne są ekonomicznie nieopłacalne (V, VI kl.) przeznaczonych będzie pod zalesienie. Zdecydowanie wzrośnie rola ekonomiczna i rekreacyjna lasów, co wywołane będzie chęcią zagospodarowania większego wymiaru wolnego czasu społeczeństwa oraz koniecznością tworzenia nowych miejsc w usługach. Zatrudnienie przy produkcji masy drzewnej stopniowo

będzie maleć (mechanizacja) na rzecz zatrudnienia związanego z poprawą środowiska oraz usługami dla rekreantów.

Kondycja obecnych lasów nie jest najlepsza. Elementem, który na tę kondycję ma największy wpływ jest istnienie tzw. monokultury sosnowej. Jedną z metod przebudowy monokultury sosnowej jest wykształcenie wzdłuż dróg i duktów leśnych sieci pasów składających się z drzew liściastych. Wielkość oczek sieci, jak i szerokość opasów zależna jest od warunków przyrodniczych siedliska. Pasy drzew liściastych jako mniej palnych od iglastych łącznie z drogą stanowią dodatkową przegrodę przeciwpożarową. „Oczka” sieci wypełnione będą uprawa właściwą tj. sosną. Ta metoda pozwala na dużą dowolność i różnorodność w kształtowaniu ciągów dla nieuciążliwej komunikacji zbiorowej, rowerowej czy pieszej.

Drugim niezwykle ważnym elementem, wymagającym starannego kształtowania jest tzw. ekoton tj. strefa przejściowa między lasem a polami. Krawędź lasu najczęściej wykończona jest drzewostanem iglastym sosny, tworząc pionową ścianę, rzucającą cień na sąsiadujące pole. Pas szerokości 20-30 m w strefie przejściowej winien być ukształtowany piętrowo i tak od pola do lasu: trawa, byliny, krzewinki, krzewy i drzewa liściaste. Tak ukształtowany ekoton nie rzuca cienia, jest naturalnym siedliskiem wielu gatunków flory i fauny i jest miejscem żerowania zwierząt dużych, co służy ochronie okolicznych pól. Jest również siedliskiem wielu sprzymierzeńców rolnika, pełniących rolę naturalnych pestycydów i herbicydów. Mimo bezspornych zalet ekotonu dla rolnictwa i leśnictwa, nie jest on powszechnie realizowany, wręcz przeciwnie, w ramach pseudo porządkowania lasów lub pól, wycina się samosiejki liściaste w pasie przyleśnym.

Aby maksymalnie chronić środowisko leśne należy podjąć działania ochronne w formie:

- kanalizacji ruchu turystycznego poprzez utworzenie tzw. drzwi do lasu, wydzielenie parku leśnego oraz szlaków turystycznych,
- inwestycji w zakresie małej architektury,
- oznakowania szlaków, punktów widokowych,
- wprowadzenia zakazów dotyczących penetracji w najcenniejsze rejony lasu.

Zakłada się, że tworzenie Econetu jest formą dolesienia (oprócz powiększenia istniejących obszarów leśnych), czyli drogą do zwiększenia lesistości gminy.

Sieć ekologiczną konstruuje się z następujących elementów:

- **korytarzy ekologicznych wzdłuż dróg i cieków,**
- **zadrzewień wzdłuż dróg,**
- **zadrzewień na wododziałach,**
- **śródpolnych pasów wiatrochronnych,**
- **zadrzewień wokół terenów zainwestowanych,**
- **żywoplotów na granicach własności,**
- **Ekoton wokół istniejących kompleksów leśnych.**

ECONET składa się z różnych elementów składowych – od ciągu niskich krzaczków na miedzy, do głównego elementu sieci całego województwa – doliny rzeki Warty. Warta stanowi południową granicę gminy Miłosław i płynie przez Żerkowsko-Czeszewski Park Krajobrazowy. Warta, jak wszystkie europejskie rzeki, była w swoim czasie skanalizowana, o czym świadczą liczne starorzecza i zakola. Opracowanie programu denaturalizacji przynajmniej odcinka rzeki (powrót do meandrów) wzbogaciłoby miłosławski krajobraz.

Korytarze ekologiczne – należy tworzyć z nasadzeń na górnych krawędziach dolin. Kolejność nasadzeń – od strony doliny w kierunku otaczających ją pól jak w ekotonie tj, drzewa, krzewy, krzewinki, byliny, trawy, pole. Wystarczy na to pas szerokości 15 m. Ze względów ekologicznych należy w tych pasach sadzić gatunki jak najbardziej różnorodne, mieszane (liściaste, iglaste). Zbocza i dno doliny pozostawia się do naturalnej sukcesji. Na terenach płaskich ww. pasy zadrzewień pozostawia się tuż przy cieku, pozostawiając 5-cio metrowy pas dla konserwacji (dojazd) lub, w wypadku występowania łąk lub pastwisk, na granicy użytkowania (łąka – pole).

Zadrzewienia wzdłuż dróg zależą od natężenia ruchu, a więc od ilości zanieczyszczeń wydzielanych przez pojazdy i mieszczą się w przedziale od szpaleru drzew do systemu nasadzeń jak w ekotonie (15 – 31 m).

Zadrzewienia wzdłuż wododziałów pełnią funkcje „łapaczy” zanieczyszczeń niesionych przez wiatr i rezerwuaru wody odpowiednio dawkowanej w dół. Ponieważ wododziały z natury swojej są najwyższymi punktami terenu, to zadrzewienia na nich „łapią” zanieczyszczenia z dalszych rejonów i są bez przerwy narażone na ich oddziaływanie.

Gatunki drzew dobierane do kształtowania pasów leśnych na wododziałach muszą być bardziej odporne na zanieczyszczenia powstające z emisji.

Pasy wiatrochronne to zieleń śródpolna ukształtowana piętrowo, zwarcie i składająca się z gatunków mieszanych. Pasy sytuowane są prostopadle do kierunków przeważających wiatrów. Szerokość pasów, z uwagi na cień rzucany przez drzewa winna wynosić podwójną szerokość ekotonu czyli ok. 30 m. Odstępy między pasami wprowadza się z uwagi na:

- „zahamowany” wiatr uzyskuje swoją pierwotną prędkość w odległości 10-12 krotnej wysokości przeszkody,
- zasięg żerowania ptaków, drobnych ssaków wynosi 100-150 m od siedlisk.

Pasy są regulatorami populacji „szkodników” i ponadto pełnią wszystkie inne funkcje, jakie pełnią pasy zadrzewień.

Zadrzewienia wokół terenów zainwestowanych pełnią funkcję ochronną dwustronnie:

- chronią tereny zainwestowane przed zanieczyszczeniami z zewnątrz niesionymi przez wiatr oraz
- chronią pola uprawne przed szkodliwymi emisjami niektórych terenów zainwestowanych

Oprócz funkcji przyrodniczych pasy zadrzewień pełnią rolę estetyczną – zasłaniają nieciekawe często obiekty. W wypadku wchłonięcia tych pasów przez rozwijające się miasto, stanowią one ciągi zieleni rekreacyjnej. Żywopłoty na granicach własności lub użytkowania składają się przede wszystkim z krzewów i krzewinek. Drzewa pojawiają się rzadko. Żywopłoty zajmują niewiele gruntu, mimo to stanowią ważny element całego ekonetu.

Dobór nasadzeń i kształtowanie pasm ekologicznych wykonują specjaliści. Ogólnie tylko można sobie życzyć, aby nasadzenia były różnorodne, mieszane, zróżnicowane wysokościowo. W miejscach występowania łąk i pastwisk nasadzenia trwale zakłada się tylko na granicach z polami uprawnymi.

4.3. TERENY OSADNICZE

OM – tereny osadnicze na glebach pod ochroną

DM – tereny osadnicze ekstensywne z zielenią

M – tereny osadnicze na glebach rolniczo niechronionych

MM, MW, MZ, UP, UK, U, P, AG, RPZ, ZP, US, UT, UZ, ZD, ZC – tereny osadnicze obejmujące istniejące użytkowanie w ramach poszczególnych oznaczonych funkcji oraz przyjęte na podstawie dotychczasowych planów zagospodarowania przestrzennego

EE, W, NO, NU – stacja elektroenergetyczna 110/15kV, tereny ujęć wody, tereny urządzeń komunalnych: składowisk odpadów i oczyszczalni ścieków,

Miasto Miłosław – obszar objęty strefą ochrony konserwatorskiej.

Na obszarze objętym strefą ochrony konserwatorskiej obowiązuje priorytet wymagań konserwatorskich. Co oznacza ten priorytet, omówiono w rozdziale 2 pkt. 2.1.2. W obszarze ww. strefy będą obowiązywały odmienne zasady dotyczące lokalizowania i kształtowania zabudowy w zależności od położenia: w obrębie zwartej „miejskiej” tkanki urbanistycznej oraz poza nią. Rejon śródmieścia będzie podlegał rewaloryzacji. Rewaloryzacja polega na nadawaniu współczesnych standardów użytkowych zabudowie istniejącej. Rewaloryzacja winna uwzględniać zachowanie najważniejszych wartości historycznych i estetycznych, uzupełnianie ubytków i wolnych parcel, korygowanie obiektów niewłaściwych.

W obrębie zwartej „miejskiej” zabudowy tj. wokół Placu Wiosny Ludów i wzdłuż ulic: Wiewiórowskiego, Dolnej, fragmente Różowej, Zamkowej, Kościelnej, Podgórnej, fragmente Wrzesińskiej wobec nowych uzupełnionych oraz istniejących modernizowanych budynków należy stosować zasadę nawiązywania do zabudowy istniejącej. Zasada ta dotyczy:

- Sposobu sytuowania budynków na działce: zachowania linii zabudowy wyznaczonej przez budynki istniejące z pominięciem odległości stosowanych przepisowo w nowych dzielnicach. Nowe budynki powinny być sytuowane kalenicowo tzn. fronty powinny być równoległe do ulicy lub placu, podobnie kalenice dachów. Zaleca się by całość – zabudowa istniejąca i budynki plombowe tworzyły zwarte pierzeje z dopuszczeniem odległości między budynkami podobnych jak w zabudowie istniejącej tj. 3-5 m.

- Stosowania dachów dwu lub wielospadowych o nachyleniu 10°-20° przy wysokości kondygnacji 2 ½ (tj. parter +piętro +niepełna kondygnacja strychowa) oraz nachyleniu 40° - 45° przy wysokości 2 kondygnacji (tj. parter +piętro). Dopuszcza się dachy mansardowe
- Nie przekracza gabarytów istniejącej zabudowy tj. stosowanie wysokości budynków: 2 kondygnacje + poddasze lub 2 ½ kondygnacji + poddasze. Dopuszcza się wyższe elementy w formie zwieńczeń wykuszy i okien, w formie facjatek, wieżyczek itp.
- Stosowania detali architektonicznych występujących w zabudowie z przełomu XIX i XX w. W formie dosłownej lub zmodyfikowanej. Używania miejscowych materiałów budowlanych, stosowania tradycyjnych zasad komponowania elewacji z preferencją dla zasady osiowości.

Uzupełnianie wolnych parcel nie oznacza możliwości wchodzenia z zabudową w obręb przestrzeni miejskich, które wykształciły się historyczne jako przestrzenie wolne od zabudowy: Pl. Wiosny Ludów, plac u zbiegu ulicy Dolnej i Różowej, plac na północ od kościoła św. Jakuba. Są to przestrzenie do zachowania jako niezabudowane i stanowią tło dla eksponowania historycznych obiektów. Mogą się na nich pojawić elementy małej architektury, rzeźby, pomniki, zieleń – ograniczona do niewielkich, mało przysłaniających form.

Wśród ulic wyznaczających obręb zwartej, „miejskiej” zabudowy została pominięta ul. Sienkiewicza, położona na zapleczu Pl. Wiosny Ludów. Jest ona ulicą nietypową. Ewentualne budynki uzupełniające powinny uwzględniać linie zabudowy budynków istniejących, lecz odległości między budynkami należy zachować większe.

Wszystkie wymienione wyżej zasady i prawa mogą być w indywidualnych, uzasadnionych przypadkach dostosowywane do konkretnej sytuacji – w uzgodnieniu z WKZ.

Poza obszarem zwartej zabudowy terenem noszącym znamiona przemysłanej kompozycji przestrzennej jest przede wszystkim zespół pałacowo – parkowy, a także fragment zespołu folwarcznego – rejon gorzelni, rejon czworaków oraz zespół bażantarni. Pozostałe charakterystyczne miejsca w mieście wynikają nie tyle z walorów rozplanowania, co z wartości samych budynków. Istniejące w rejonie rozwidlenia ulic: Wrzesińskiej i Pałczyńskiej budynki: Urzędu Miasta i Gminy, Komisariatu Policji, d. willa właściciela

browaru mogą stać się punktem wyjścia do poszukiwania formy architektonicznej dla nowych wolnostojących obiektów.

Miasto Miłosław – obszar poza strefą ochrony konserwatorskiej.

Cały obszar miasta Miłosławia powinien zachowywać ciągłość przestrzenną i kulturową w stosunku do obszaru zabytkowego. Przestrzeń ta musi być przestrzenią o wysokich walorach użytkowych i estetycznych, dająca poczucie tożsamości jej mieszkańcom. Spełnienie tych warunków będzie możliwe wówczas, kiedy nowa zabudowa uwzględni najważniejsze elementy kompozycji urbanistycznej, tzw. elementy krystalizujące. Część z nich została już omówiona: zabytkowy układ ulic z rynkiem (Pl. Wiosny Ludów), dominanty dwóch wież kościelnych i wieże pałacu, główne osie kompozycyjne – oś pałac – ul. Zamkowa – rynek, osie w obrębie pałacu. Kolejne elementy kompozycji urbanistycznej Miłosławia to lokalne ukształtowanie terenu z ciągiem pagórków Ozu Miłosławskiego, dolina rzeki Miłosławki i ciągiem stawów.

Dolina Miłosławki i ciąg stawów przechodzą przez miasto i to stanowi jego wartość, a jednocześnie powoduje problem. Trudno bowiem będzie oprzeć się zakusom likwidacji zieleni z kanalizacją rzeczki włącznie w miarę rozwoju miasta. Argumentacja „ekonomistów”, że „to za drogo utrzymać tyle zieleni w mieście” itp. będzie nietrafna, gdyż zieleni ekologiczna nie kosztuje. Kwestia zmiany stosunku do zieleni miejskiej – zamiast parku może to być ciąg zieleni o charakterze leśnym.

Dolina Miłosławki i przestrzenie wokół stawów powinny być wyłączone z zabudowy nie tylko ze względów przyrodniczych, lecz także kompozycyjnych. Szczególnej troski wymaga kształtowanie zabudowy na krawędzi dolin i przestrzeni otwartych – najlepiej kiedy tworzy ona ciągi zwrócone frontem do tych przestrzeni. Takie sytuowanie pozwala osiągnąć efekty w formie „panoram” – wolne przestrzenie umożliwiają ogarnięcie szerszych widoków miasta. Układy ulic wewnętrznych, projektowanych w nowych rejonach miasta winny wzorować się na układach w zabytkowej części. W zabudowie jednorodzinnej pierzeje ulic będą się zasadniczo różniły, ale istnieje możliwość stosowania takich elementów jak osie widokowe, placówki, aleje.

W odniesieniu do zabudowy, która będzie powstawać w przyszłości określono następujące gabaryty:

- **Dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej** maksymalna wysokość zabudowy – 2 kondygnacje plus poddasze. Dachy o nachyleniu 10° - 45° lub mansardowe.
- **Dla zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej** maksymalna wysokość do 3 kondygnacji przy dachach o nachyleniu do 30° lub 2 kondygnacje plus poddasze przy dachach o nachyleniu 30° - 45° lub mansardowych.
- **Dla zabudowy usługowej i przemysłowej** zaleca się nie przekraczanie gabarytów zabudowy mieszkaniowej. Reprezentacyjne budynki użyteczności publicznej mogą osiągnąć wysokość do 12 m. Istnieje także możliwość wprowadzenia nowych dominant przestrzennych w formie takich elementów jak wieże, dzwonnice, platformy widokowe o wysokości do 20 m – w nawiązaniu do rytmu istniejących dominant.
- Postuluje się ustalenie **podobnych gabarytów i dachów** w określonych rejonach miasta – na danej ulicy lub osiedlu.

Na obszarach osadniczych użytkowaniem najbardziej terenochłonnym jest **mieszkalnictwo**. W studium preferuje się różnorodne formy zamieszkania z założeniem, że budynki wielorodzinne będą wznoszone w małych grupach zharmonizowanych ze sobą i z otoczeniem. Powinna to być zabudowa „nisko-gesto” oraz wille wielorodzinne. Miernikami standardu zasiedlania w formie wielorodzinnej są tereny przeznaczone pod wypoczynek przydomowy, zieleni i obsługę parkingowo – kołową. Tereny te powinny zajmować co najmniej 40% obszaru przeznaczonego pod funkcję mieszkaniową.

Dla zabudowy jednorodzinnej wolnostojącej na terenach projektowanych powierzchnia działki nie powinna być mniejsza niż 700 m². W obszarach częściowo zainwestowanych wielkość działki należy dostosować do sytuacji własnościowej.

Dla tzw. „przeważającej tkanki mieszkaniowej” na obszarach nowo realizowanych oraz istniejących należy:

- zabezpieczyć wysoki poziom dostępności do usług przez m.in. zapis w uchwale m.p.z.p. o możliwości ich realizacji w obrębie terenów mieszkaniowych (przez co unika się zmian formalno – prawnych przy wydawaniu decyzji o w.z.i z.t.)
- zapewnić dobrą obsługę komunikacyjną przez zachowanie normatywnych pasów technicznych dróg oraz zabezpieczenie miejsc parkingowych w wymiarze m.in. dwa stanowiska/mieszkanie.

Przestrzeganie ww. zasad należy sprawdzać na etapie badania spójności m.p.z.p. z niniejszym studium – art. 18 ust. 2 pkt. 2a ustawy o z.p.

W zakresie edukacji przeprowadzać cykliczne analizy stopnia zaspokojenia potrzeb w urzędzenia dziecięce posługując się liczebnością dzieci w grupie od 0-2 lat – ok. 4%, w grupie od 3-6 lat – ok. 5,3 % i w grupie nauczania podstawowego od 10-12%. Stopień uczestnictwa dla poszczególnych grup określać na podstawie zapotrzebowania na miejsca w żłobkach i przedszkolach. W zakresie szkoły podstawowej uczestnictwo zapewnić na poziomie 100%.

W zakresie opieki zdrowotnej nastąpi całkowita reorganizacja lecznictwa w kierunku prywatyzacji i konkurencji swobodnego wyboru lekarza. Obiekty niezbędne dla opieki lekarskiej – gabinety, szpitale przewiduje się na obszarach osadniczych.

Nowe tereny przemysłowe oraz tzw. tereny aktywizacji gospodarczej należy ukształtować w postaci „parków przemysłowych”. Każdy z tych terenów powinien zostać otoczony zielenią izolacyjną. W zakres zagospodarowania powinna wchodzić zieleń ozdobna, alejki, sadzawki i inne elementy nadające cech „parkowości”.

Tereny osadnicze wiejskie

Spośród wszystkich oznaczeń, które nadano terenom osadniczym na szczególną uwagę z uwagi specjalnych ograniczeń zasługują tereny położone na glebach chronionych a oznaczone symbolami **OM**. Są to obszary przeznaczone pod rozwój przestrzenny **miejscowości**. Przy wchodzeniu na ww. obszary każdorazowo należy przeprowadzać dokładną kalkulację wyłączenia tych terenów z produkcji rolnej. Wykorzystanie wyłączonych terenów **OM** musi być racjonalne, a intensywność zabudowy wysoka. Korzystne jest „oddzielenie” tych terenów od gruntów chronionych pasem zieleni o szerokości 15 m, kształtowanej piętrowo, schodzącej „w dół” w kierunku pól. **W każdej z miejscowości ochronie podlegają lokalne układy urbanistyczne** na które składają się nawet pojedyncze elementy kompozycyjne takie jak: specyficzne układy dróg, występowanie dominant przestrzennych w postaci kościołów, charakterystyczne budynki, występowanie osi widokowych, dolin rzecznych lub pojeziernych, większych skupisk zieleni czy też charakterystycznych form terenowych. Na ogół najciekawsze układy wynikają ze zwartości zabudowy.

Dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i rzemieślniczej zaleca się następujące gabaryty: maksymalna wysokość – dwie kondygnacje plus poddasze. Dachy o nachyleniu 10° - 45° , przy czym dachy o niewielkim nachyleniu i zabudowę dwukondygnacyjną stosować w przypadku uzupełnienia podobnej zabudowy istniejącej. Jako właściwy uważa się gabaryt jednej kondygnacji plus poddasze. Dla zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i usługowej można dopuścić gabaryt dwóch kondygnacji plus poddasze, a w uzasadnionych przypadkach możliwość zlokalizowania dominant przestrzennych.

Tereny przemysłowe oraz tzw. Tereny aktywizacji gospodarczej podobnie jak w Miłosławiu powinny przybrać postać „parków przemysłowych”. Zaleca się stałe kontrolowanie stanu środowiska m.in. poprzez lokalizację piezometrów w granicach własności, które wskazywałyby obiekt oddziałujący na środowisko.

Na obszarach osadniczych poza miastem Miłosław **dla terenów mieszkaniowych preferuje się zabudowę niską, realizowaną w stylu wiejskiego zamieszkania**. Powinny to być domy jednorodzinne na działkach o powierzchni min. 900 m^2 poza Żerkowsko-Czeszewskim Parkiem Krajobrazowym i min. 1200 m^2 w obszarze Parku. Mniejsze powierzchnie działek należy dopuszczać w sytuacjach uzasadnionych istniejącym zainwestowaniem i podziałem własnościowym.

W zakresie dostępności usług i ich nasycenia oraz standardu obsługi komunikacyjnej, stosować zasady jak dla miasta Miłosław poza strefami ochrony konserwatorskiej.

Polityka w zakresie wypoczynku na obszarach osadniczych poza miastem Miłosław to min. dbałość o uruchamianie tras komunikacyjnych pod względem technicznym oraz ich zagospodarowanie w urządzenia towarzyszące. Najbardziej atrakcyjne dla wypoczynku są miejscowości położone w dolinie Warty: Nowa Wieś Podgórna, Szczodrzejewo, Czeszewo. W Czeszewie przewiduje się wprowadzenie funkcji turystycznej w obszar terenów osadniczych, a niezależnie wydzielenie funkcji uzdrowiskowej.

Tereny osadnicze, oznaczone DM są to tereny położone w strefach chronionych lub w bezpośrednim sąsiedztwie korytarzy ekologicznych. Na tych terenach należy wprowadzić zakaz lokalizowania funkcji uciążliwych – produkcyjnych i usługowych oraz istnieje obowiązek zalesienia 50% działki.

4.4. TERENY TURYSTYCZNE

OT – tereny turystyczne na glebach pod ochroną

DT – tereny turystyczne ekstensywne z zielenią

T – tereny turystyczne na glebach rolniczo niechronionych

Tereny turystyczne obejmują działki letniskowe, usługi sportu i rekreacji, tereny uzdrowiskowe, zielenią związaną z rekreacją, ogrody działkowe. Zainwestowanie rekreacyjne może odbywać się tylko na określonych zasadach uwzględniających ograniczenia w użytkowaniu:

- dopuszczenie lokalizacji boisk o nawierzchni trawiastej, pól namiotowych, campingów (maksymalnie na 100 osób), pola golfowego oraz strategicznych zielonych parkingów z obiektami towarzyszącymi (małe punkty gastronomiczne, sprzedaż pamiątek, wypożyczalnia sprzętu sportowego, sanitariaty, szatnie), obiekty towarzyszące o niewielkiej kubaturze, architektonicznie nawiązujące do otoczenia stosownie materiałów naturalnych (drewno, kamień, materiały ceramiczne, stosowanie stromych dachów pokrytych dachówką lub gontem)
- dopuszczenie lokalizacji budownictwa letniskowego lub jednorodzinnego tzw. Rezydencjonalnego. Zabudowa letniskowa wprowadzona w umiarkowanym zakresie (niewielkie zespoły otoczone pasem zieleni) jest jedną z bardziej ekoprzyjaznych rodzajów rekreacji i wypoczynku przez ekstensywne użytkowanie (3-4 miesiące w roku, 2-3 dni w tygodniu), co umożliwia skuteczną regenerację przyrody nawet przy intensywnym użytkowaniu. Lokalizacja zabudowy letniskowej odbywa się najczęściej na gruntach niskich klas bonitacyjnych lub nieużytkach, zabudowie letniskowej towarzyszy zawsze duży udział zieleni, zwiększa to potencjał przyrodniczy na zagospodarowanych terenach (podłączenie do komunalnej sieci kanalizacji sanitarnej lub mini oczyszczalni), nieuciążliwych systemów grzewczych (elektrycznego, gazowego, olejowego). Zaleca się niekonwencjonalne systemy grzewcze wykorzystujące np. energię słoneczną czy pompy ciepłe.

Ponadto przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy letniskowej i rekreacyjnej powinny być uwzględnione następujące wytyczne urbanistyczno – architektoniczne:

- a) wielkość minimalna działek (bez prawa do wtórnego podziału):
- w strefie parku krajobrazowego (tylko na wskazanych w Studium terenach) – min. 2000 m², a poza parkiem 1200 m²
- b) wytyczne architektoniczne:
- preferencja dla budynków o lekkiej konstrukcji, niepodpiwniczone, z zastosowaniem szlachetnych materiałów (drewno, kamień, ceramika, szkło),
 - dachy spadziste kryte dachówką lub gontem,
 - wysokość budynków – maksymalnie 2 kondygnacje plus poddasze,
 - mała architektura prosta, z materiałów rodzimych, płoty drewniane, podmurówki i słupy murowane – wypełnione drewnianymi elementami,
 - ścieżki i drogi dojazdowe – preferencja nawierzchni przepuszczalnych (gryz) oraz z kamienia naturalnego, żywopłoty oddzielające zabudowę od jezdni,
 - zaleca się stosowanie elementów architektury tradycyjnej,
 - na działkach dopuszcza się budowę niewielkich basenów kąpielowych otwartych, kortów tenisowych i innych urządzeń służących rekreacji na wolnym powietrzu,
 - tereny działek letniskowych należy projektować w formie małych zespołów (do 30 działek) oddzielonych pasami zadrzewień o szerokości co najmniej 10 m,
 - w rejonie zbiorników wodnych konieczne jest wydzielenie przestrzeni publicznych dla urządzenia wypoczynkowych z zielenią towarzyszącą oraz zagwarantowanie dostępu do zbiornika z każdej strony,
 - w miarę możliwości podział na działki należy dokonywać z wykorzystaniem naturalnego ukształtowania terenu i uwzględnieniem jego ekspozycji,
 - w zakresie realizacji ustaleń studium dotyczących rozwoju rekreacji ogromne znaczenie będzie miała inicjatywa indywidualna. Od lokalnej społeczności zależeć będzie i różnorodna oferta turystyczna (agroturystyka, ośrodki jazdy konnej, pensjonaty, obiekty gastronomiczne, pokoje gościnne) jak i podnoszenie jakości przestrzeni (estetyzacja wsi, zagród, zadrzewienia śródpolne, informacja w dużej mierze odbywać się będzie w szeroko pojętym krajobrazie kulturowym – rolniczym, dlatego też tak ważna jest dbałość o jego fizjonomię. Atrakcyjny krajobraz rolniczy, malowniczy i bardziej różnorodny – nabiera cech krajobrazu wypoczynkowego.

Ponadto może rozwijać się agroturystyka oraz turystyka pielgrzymkowa związana z Sanktuarium Maryjnym w Biechowie. Pożądany byłby rozwój osadnictwa rekreacyjnego jako uzupełnienie historycznych układów wsi lub w nawiązaniu do nich.

Tereny zabudowy turystycznej muszą mieć uregulowaną gospodarkę wodno – ściekową, lecz kanalizowanie ich nie zawsze jest najlepszym rozwiązaniem. Przewody kanalizacyjne powodują szybsze odprowadzanie wody gruntowej, niepotrzebne naruszanie struktury gleby, a ponadto okresowe (sezonowe) produkowanie ścieków jest niekorzystne dla funkcjonowania oczyszczalni. Dlatego też, w przypadkach kiedy istnieją prawidłowe warunki gruntowo – wodne zaleca się stosowanie indywidualnych systemów oczyszczania ścieków na działkach wielkości powyżej 1200 m². Zaleca się niekonwencjonalne systemy grzewcze wykorzystujące np. energię słoneczną czy pompy ciepłe.

W obszar wszystkich wymienionych rodzajów użytkowania należy wprowadzić zieleni. Mogą to być elementy sieci ekologicznej – zadrzewienia wzdłuż ścieków i wzdłuż dróg. Dodatkowo należy większe obszary o jednorodnym użytkowaniu dzielić na mniejsze, poprzedzielane pasami zadrzewień. Należy również stosować zasadę zadrzewienia posesji wzdłuż granic 3m pasem zieleni. Kolejne zabiegi w dziedzinie zazieleniania, to drzewa i krzewy ozdobne komponowane na obszarach poszczególnych użytkowań, także na parkingach - co trzecie, czwarte stanowisko.

UZ – tereny uzdrowiskowe są to tereny przewidziane pod budowę funkcji leczniczych, na bazie źródeł termalnych odkrytych w Czeszewie. Uruchomienie tych terenów może nastąpić w oparciu o m.p.z.p. obejmujący również inne tereny w obrębie miejscowości Czeszewo, uwzględniający również wszystkie niezbędne elementy infrastruktury.

DT – tereny do ekstensywnego zagospodarowania

Niektóre tereny turystyczne położone w strefach chronionych lub w bezpośrednim sąsiedztwie korytarzy ekologicznych mają dodatkowe ograniczenia dot. zabudowy. Proponuje się następujące rozwiązanie – zalesienie co najmniej 50% działki, oczywiście mając na uwadze możliwość indywidualnego odprowadzenia ścieków. Projektant planu miejscowego winien tak zaprojektować zalesienie poszczególnych działek aby tworzyło ono sieć ekologiczną.

4.5. Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów objętych zmianą Studium 2011r.

Określenie wskaźników dotyczy tylko wybranych terenów osadniczych i odnosi się głównie do mierników intensywności użytkowania terenu - procentu zabudowanej powierzchni działki i minimalnego procentu biologicznie czynnej powierzchni działki.

***Zmiana Studium dla terenu nr 1.** Przeznaczenie i zagospodarowanie terenów w obrębie zainwestowania miasta Miłosław stanowi przede zabudowa mieszkaniowo-usługowa – w centralnej części miasta tworząca zwarte kwartały staromiejskie, objęte strefą ochrony konserwatorskiej, a na obrzeżach głównie zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna oraz zabudowa związana z działalnością gospodarczą. Istnieją także niewielkie enklawy zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej. Ważny element przestrzeni zainwestowanej stanowią tereny zielone w tym park przypałacowy oraz dolina rzeki Miłosławki. Poza obszarem zainwestowania miasta w obrębie granic administracyjnych znajdują się pola uprawne łąki, akweny – głównie stawy rybne oraz tereny leśne.*

*Przeznaczenie terenów w obrębie **zmiany Studium dla terenu nr 1** zgodne z zapisem Studium z 1999 r. umożliwia realizację zadań wynikających z opracowań wyższego rzędu oraz z opracowań o charakterze strategicznym (p. pkt. 1.3.). Nie wprowadza się zmian dotyczących zasięgu przeznaczenia nowych terenów do rysunku Studium, lecz ograniczono się tylko do korekt dotyczących przeznaczenia terenów na rysunku Studium, wynikających z konieczności dostosowania go do stanu istniejącego, który w czasie okresu od uchwalenia poprzedniego Studium (1999 r.) uległ niewielkim przekształceniom. Uwzględniono również sporządzone w tym czasie miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego.*

Również zapisane w Studium z 1999 r. kierunki i wskaźniki w zakresie sposobu kształtowania zabudowy, w zakresie gabarytów zabudowy i nieprzekraczalnych linii zabudowy, dotyczące obszaru zainwestowania, objętego strefą ochrony konserwatorskiej, w tym obszaru zwartej – „miejskiej” zabudowy oraz obszaru poza zabudową zwartą, a także obszaru zainwestowania poza strefą konserwatorską zachowują aktualność – pkt. 4.3. „Tereny osadnicze”. Ponadto obowiązują zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym: „Zasady ochrony krajobrazu kulturowego, dziedzictwa kulturowego i zabytków w obrębie strefy ochrony konserwatorskiej” (pkt. 3b.2.1.) oraz „Zasady kształtowania ładu przestrzennego i

harmonijnych powiązań z krajobrazem kulturowym miasta poza strefą ochrony konserwatorskiej” (pkt.3b.2.2).

W zakresie mierników intensywności użytkowania terenu należy przyjąć:

- *w obrębie obszaru zainwestowania, objętego strefą ochrony konserwatorskiej tworzącej tzw. tradycyjną tkankę zabudowy (zwarte, „miejskie” kwartały) dla terenów zabudowy mieszkaniowo-usługowej wskaźnik **powierzchni zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki** nie może przekraczać 75%, a **minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki** nie może być mniejszy niż 15%;*
- *w obrębie obszaru zainwestowania, objętego strefą ochrony konserwatorskiej poza tradycyjną tkanką zabudowy dla terenów zabudowy mieszkaniowo-usługowej wskaźnik **powierzchni zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki** nie może przekraczać 50% a **minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki** nie może być mniejszy niż 30%;*
- *poza strefą ochrony konserwatorskiej dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wskaźnik **powierzchni zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki** nie może przekraczać 35% a **minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki** nie może być mniejszy niż 50%;*
- *poza strefą ochrony konserwatorskiej dla zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej wskaźnik **powierzchni zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki** nie może przekraczać 40% a **minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki** nie może być mniejszy niż 40%;*
- *poza strefą ochrony konserwatorskiej dla zabudowy przemysłowo-składowej wskaźnik **powierzchni zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki** nie może przekraczać 65%, a **minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki** nie może być mniejszy niż 15%.*

Konsekwencją wprowadzenia zmiany Studium dla terenu nr 1 może być ustanowienie użytkowania górniczego oraz wyznaczenie obszaru górniczego i terenu górniczego, zgodnie z ustawą Prawo geologiczne i górnicze. Obszarem górniczym jest przestrzeń, w granicach której przedsiębiorca jest uprawniony do wydobywania kopaliny objętej koncesją. Terenem górniczym jest przestrzeń objęta przewidywanymi wpływami robót górniczych.

Ze względu na wysokie walory kulturowe miasta Miłosław oraz Bugaju ustala się, że części tych miejscowości objęte strefą ochrony konserwatorskiej należy wyłączyć z możliwości lokalizowania obiektów związanych z wydobywaniem gazu.

W stosunku do pozostałych elementów zainwestowania, objętych zmianą Studium dla terenu nr 1 należy zastosować odległości i wymogi ochrony, wynikające z przepisów szczególnych a także wdrożyć systemy techniczne i organizacyjne zapobiegania awariom, zachowania bezpieczeństwa oraz ochrony ludzi i środowiska.

Ponadto dodatkowe wymogi, wynikające z ochrony mogą wystąpić po opracowaniu planu ochrony dla Żerkowsko-Czeszewskiego Parku Krajobrazowego oraz z tytułu sąsiedztwa z obszarem Natura 2000 - obszarem specjalnej ochrony ptaków Dolina Środkowej Warty.

Zmiana Studium dla terenu nr 2 obejmuje część obrębu Bugaj i dotyczy wyznaczenia obszaru złoża gazu ziemnego WINNA GÓRA. Złoże zlokalizowane jest na terenach leśnych. Przeznaczenie terenów w obrębie tego obszaru tj. terenu leśnego, ulegnie zmianie tylko na fragmencie, pokrywającym się z terenem ***Zmiany Studium dla terenu Nr 3***. Powstanie tam Ośrodek Produkcyjny Winna Góra oraz pas terenu wolny od nasadzeń, zgodnie z zapisem ***Zmiany Studium dla terenu Nr 3*** (p. pkt. 2.3. „Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów w odniesieniu do terenów objętych zmianą Studium 2011 r.”). Planowanie przeznaczenie nie wymaga wyznaczenia parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu.

Dodatkowe wymogi, wynikające z ochrony mogą wystąpić po opracowaniu planu ochrony dla Żerkowsko-Czeszewskiego Parku Krajobrazowego oraz z tytułu położenia w obszarze specjalnej ochrony ptaków Dolina Środkowej Warty oraz na terenie proponowanego obszaru Natura 2000 mającego znaczenie dla wspólnoty Lasy Żerkowsko – Czeszewskie.

Zmiana Studium dla terenu nr 3, dotyczy wyznaczenia przebiegu gazociągu DN150 wraz z infrastrukturą towarzyszącą realizacji złoża gazu od Ośrodka Produkcyjnego WINNA GÓRA KGZ Radlin II do projektowanego odwiertu gazowego złoża MIŁOŚLAW E i obejmuje część obrębu Bugaj. Projektowany przebieg gazociągu wraz z linią światłowodową o długości ok. 5,5 km przebiega przez tereny leśne nadleśnictwa Jarocin po śladzie istniejących duktów, wzdłuż linii oddziałowych. Szerokość pasa robót na terenach leśnych wyniesie 12 m. Na terenie Ośrodka Produkcyjnego Winna Góra znajdować się będzie instalacja technologiczna

do uzdatniania gazu ziemnego wydobywanego odwiertem *Winna Góra 1*. Po zakończeniu budowy na terenach leśnych pozostanie pas szerokości 4,0 m wolny od nasadzeń, pozostały teren zostanie ponownie zadrzewiony. Planowane przeznaczenie w części dotyczącej wyznaczenia przebiegu gazociągu nie wymaga wyznaczenia parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu. Dla Ośrodka Produkcyjnego *Winna Góra* w zakresie parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu należy przyjąć:

- wskaźnik **powierzchni zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki** nie może przekraczać 50%, a **minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki** nie może być mniejszy niż 20%;
- maksymalny gabaryt dla budynków ustala się jako 12 m, nie określa się maksymalnego gabarytu dla budowli i urządzeń technologicznych. Obowiązuje nakaz zgłoszenia do Dowództwa Sił Powietrznych obiektów o wysokości powyżej 50,0 m n. p.

Ponadto dodatkowe wymogi, wynikające z ochrony mogą wystąpić po opracowaniu planu ochrony dla Żerkowsko-Czeszewskiego Parku Krajobrazowego oraz z tytułu położenia na terenach Natura 2000 tj. na obszarze specjalnej ochrony ptaków *Dolina Środkowej Warty* oraz proponowanego obszaru mającego znaczenie dla wspólnoty Lasy Żerkowsko – Czeszewskie.

Zmiana Studium dla terenów nr 4 (4a i 4b) oraz nr 5. Zakres funkcji dopuszczonych w obrębie poszczególnych stref polityki przestrzennej pozostaje niezmienny w stosunku do zapisu Studium z 1999 r. – p. rozdz. 2.2. „Zasady określania stref polityki przestrzennej”. Podobnie jak poprzednio przyjmuje się, że „na terenach osadniczych poza miastem Miłosław dla terenów mieszkaniowych preferuje się zabudowę niską, realizowaną w stylu wiejskiego zamieszkania. Powinny to być domy jednorodzinne na działkach o powierzchni min. 900 m² poza Żerkowsko-Czeszewskim Parkiem Krajobrazowym i min. 1200 m² w obszarze Parku. Mniejsze powierzchnie działek należy dopuszczać w sytuacjach uzasadnionych istniejącym zainwestowaniem i podziałem własnościowym”.

Gabaryt zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej nie powinien przekraczać 10 m, i w ramach tego gabarytu powinna przeważać zabudowa jednokondygnacyjna ze stromymi dachami i poddaszami. Gabaryty zabudowy usługowej oraz zabudowy związanej z działalnością gospodarczą nie powinny przewyższać 10 m, lecz dopuszcza się dla nich dachy

plaskie i możliwość realizowania dominant przestrzennych. Odstępstwa od ustalonych gabarytów są możliwe tylko w przypadku konieczności nawiązania się do zabudowy istniejącej. Przy uzupełnianiu zabudowy należy zachować zwartość układu ruralistycznego oraz dostosować projektowaną zabudowę do zabudowy istniejącej w zakresie rodzajów dachów, gabarytów i linii zabudowy.

W zakresie mierników intensywności użytkowania terenu należy przyjąć:

- dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wskaźnik **powierzchni zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki** nie może przekraczać 30% a **minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki** nie może być mniejszy niż 55%;*
- dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami wskaźnik **powierzchni zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki** nie może przekraczać 35% a **minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki** nie może być mniejszy niż 50%;*
- dla zabudowy usługowej wskaźnik **powierzchni zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki** nie może przekraczać 50% a **minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki** nie może być mniejszy niż 30%;*
- dla zabudowy przemysłowo-składowej wskaźnik **powierzchni zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki** nie może przekraczać 60%, a **minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki** nie może być mniejszy niż 20%.*

Ponadto dodatkowe wymogi, wynikające z ochrony mogą wystąpić dla Białego Piątkowa po opracowaniu planu ochrony dla Żerkowsko-Czeszewskiego Parku Krajobrazowego oraz z tytułu graniczenia z obszarem Natura 2000 - obszarem specjalnej ochrony ptaków Dolina Środkowej Warty a także z proponowanym obszarem Natura 2000 mającym znaczenie dla wspólnoty Lasy Żerkowsko – Czeszewskie.

4.6 Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni

produkcyjnej w obrębie terenów objętych zmianą Studium 2011 r.

Gmina Miłosław jest przede wszystkim gminą rolniczą, bowiem około 63 % jej powierzchni zajmują użytki rolne. Za możliwością dalszego efektywnego gospodarowania rolą przemawia

fakt, że około 55 % powierzchni gruntów ornych zajmują gleby klas III i IV, a około 76 % łącznej powierzchni upraw zajmują gospodarstwa rolne o powierzchni powyżej 10 ha (Strategia rozwoju gminy Miłosław na lata 2002 – 2011). Coraz ważniejszą rolę w gospodarce gminy zajmuje także turystyka. Dlatego właśnie na tym terenie istotna jest dalsza promocja i wspieranie rozwoju gospodarstw agroturystycznych i rolnictwa ekologicznego.

Niezbędne jest wspieranie rolników w dostosowaniu gospodarstw rolnych do wymagań Unii Europejskiej także w zakresie ochrony środowiska. Należy respektować zasady dobrej praktyki rolniczej, troszczącej się o dobry stan środowiska i zachowanie walorów przyrodniczych przestrzeni użytkowanej rolniczo. Zwykła Dobra Praktyka Rolnicza wprowadza wymagania związane z nawożeniem, ochroną wód i gleb oraz utrzymaniem czystości i porządku na terenie gospodarstw. Poprzez jej stosowanie można uniknąć lub znacznie ograniczyć zanieczyszczenia pochodzenia rolniczego.

*Atutem gminy Miłosław jest wysoka lesistość tego terenu, wynosząca ok. 30 % powierzchni. Zgodnie ze Strategią rozwoju gminy Miłosław na lata 2002 – 2011, w gminie nadal sukcesywnie należy prowadzić zalesienia i zadrzewienia. Do zalesień przewiduje się gleby o niskiej bonitacji, położone w południowej części gminy oraz na terenach oznaczonych symbolami **D**, **OD**. Zalesienia mogą być wprowadzane również w celu rekultywacji terenów powyrobiskowych - **PEZ**. Planuje się ponadto wprowadzanie zadrzewień w koronie dróg, przebiegających przez teren gminy.*

5.0. KIERUNKI ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

- 5.1. Kierunki rozwoju komunikacji
- 5.2. Elektroenergetyka
- 5.3. Zaopatrzenie w gaz
- 5.4. Telekomunikacja
- 5.5. Gospodarka wodno-ściekowa, gospodarka odpadami
- 5.6. Eksploatacja surowców

2011 r. Uzupełnienie w zakresie Art.10. ust. 2. pkt. 5. Ustawy

- 5.7. *Kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej w obrębie terenów objętych zmianą Studium 2011 r.- w tym: komunikacja, elektroenergetyka, zaopatrzenie w gaz i ciepło, telekomunikacja, zaopatrzenie w wodę i odprowadzenie ścieków, gospodarka odpadami, urządzenia melioracyjne, eksploatacja surowców*

5.1. KIERUNKI ROZWOJU KOMUNIKACJI

5.1.1. Komunikacja drogowa

Sieć drogowa o dobrych parametrach zapewnia dotarcie do każdej miejscowości w gminie i ma wpływ na rozwój gospodarczy gminy.

Planuje się następujące kierunki rozwoju komunikacji:

- a) budowę obejścia po zachodnio - północnej stronie miasta w ciągu drogi krajowej nr15 (poprzednio nr 259) Miąskowo – Września. Droga krajowa nr (poprzednio nr 259) doprowadzać będzie ruch do węzła autostradowego „Września” stąd nastąpi większe obciążenie drogi po wybudowaniu autostrady A-2 przez obszar kraju
- b) rozbudowę układu ulicznego miasta dla poprawy komunikacji w mieście i obsługi terenów rozwojowych
- c) budowę obejścia wsi Orzechowo na kierunku drogi powiatowej Czeszewo – Krzykosy
- d) budowę chodników wzdłuż dróg przechodzących przez miejscowości zwłaszcza o zwartej zabudowie, oraz zatoki przystankowe dla ruchu autobusowego
- e) modernizację i budowę nawierzchni utwardzonej dróg gminnych i lokalnych miejskich gruntowych.

Przy lokalizowaniu obiektów budowlanych na terenach bezpośrednio sąsiadujących z drogą należy uwzględniać oddziaływanie tej drogi na stałych użytkowników sąsiadujących obszarów, zagrożenia dla upraw, budowli oraz degradacji stałych komponentów środowiska naturalnego. Odległości (od zewnętrznej krawędzi jezdni) negatywnego oddziaływania związanego z ruchem drogowym, podane są w Wytycznych Projektowania Dróg (Załącznik nr 2 do zarządzenia Generalnego Dyrektora Dróg Publicznych z dnia 31 marca 1995 r.) oraz w art. Ustawy z dnia 31 marca 1985 r. o drogach publicznych i z późniejszymi zmianami wynoszą:

- a) dla dróg krajowych:
 - obiekty budowlane przeznaczone na pobyt ludzi – dla obiektów jednokondygnacyjnych 3 m i dla wielokondygnacyjnych 40 m,
 - obiekty budowlane nie przeznaczone na pobyt ludzi – 25 m,
- b) dla dróg wojewódzkich i powiatowych – 20 m,
- c) dla dróg gminnych – 15 m, przy czym odległość zabudowy od ulic lokalnych miejskich i dojazdowych nie może być mniejsza niż 6 m.

Włączenie nowych układów komunikacyjnych należy rozwiązać za pomocą projektowanych dróg lokalnych poza pasem drogowym dróg krajowych i wojewódzkich i istniejących skrzyżowań. Bezpośrednie włączenie do dróg krajowych i wojewódzkich terenów działalności gospodarczej oraz obsługi komunikacyjnej należy wyposażyć w pasy włączenia i wyłączenia oraz pasy dla pojazdów skręcających w lewo.

5.1.2. Komunikacja kolejowa

Dyrekcja Okręgu Infrastruktury Kolejowej – nie przewiduje rozwoju infrastruktury na linii kolejowej Jarocin – Września – Gniezno.

5.1.3. Komunikacja zbiorowa

Obsługa mieszkańców gminy oparta będzie na komunikacji autobusowej i częściowo komunikacji kolejowej.

5.1.4. Ścieżki rowerowe

Na terenie gminy planuje się ścieżki rowerowe wynikające ze studium przestrzennego rozwoju turystyki rowerowej byłego województwa poznańskiego.

Są to następujące trasy:

- Czeszewo – Szczodrzejewo – Pogorzelica – Żerków
- Wiechowo – Bardo – Targowa Górka
- Miłosław – Winna Górka – Środa Wlkp.
- Wiechowo – Gorzyce – Kołaczkowo
- Orzechowo – Miąskowo – Solec

Oprócz ww. tras zapewniających połączenia międzygminne, wskazane jest urządzenie lokalnych ścieżek rowerowych między innymi na terenach leśnych. Szerokość ścieżki jednokierunkowej powinna wynosić min. 1,50 m, a dwukierunkowej 2,50 m.

W przekrojach ulicznych ścieżki umieszcza się pomiędzy chodnikiem a jezdnią pozostawiając pas bezpieczeństwa 0,70 m. W terenach zielonych (parki, lasy) wskazane jest zakładanie ścieżek rowerowych dwukierunkowych. Konieczne jest zabezpieczanie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów dla urządzenia ścieżek rowerowych.

5.2. ELEKTROENERGETYKA

Na terenie gminy przewiduje się:

- budowę linii dwutorowej średniego napięcia 15kV na trasie Miłosław – Orzechowo (o długości 12 km)
- budowę powiązania o długości 0,8 km linii Środa – Orzechowo i linii Środa – Książ Wlkp.

Dla zapewnienia właściwych standardów zaopatrzenia w energię elektryczną niezbędna jest reelektryfikacja terenów wsi oraz modernizacja i budowa stacji transformatorowych średniego napięcia na terenach wsi i miasta. Do roku 2002 modernizacją należy objąć istniejące stacje 15/0,4 kV oraz wybudować nowe w miejscowościach: Szczodrzejewo, Przywitowo, Czeszewo.

W miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego należy wyznaczyć miejsca dla nowych stacji transformatorowych oraz zarezerwować pasy wolne od zabudowy dla linii zasilających – 15kV. Zgodnie z obowiązującymi przepisami dla linii 110kV należy zarezerwować pas wolny od zabudowy o szerokości 40 m, a dla linii 15kV pas o szerokości 15 m. Wszelkie kolizje z istniejącymi urządzeniami elektroenergetycznymi usuwane będą kosztem i staraniem jednostek organizacyjnych powodujących ich powstanie.

5.3. ZAOPATRZENIE W GAZ

Przez obszar gminy planowany jest przebieg gazociągu wysokiego ciśnienia relacji Kórnik – Środa – Kołaczkowo wraz ze stacją redukcyjno – pomiarową I stopnia, która zlokalizowana będzie w Miłosławiu.

Po wybudowaniu gazociągu wysokiego ciśnienia i opracowaniu programu gazyfikacji gminy zaistnieje możliwość ułożenia sieci rozdzielczej i doprowadzenia gazu do odbiorców.

5.4. TELEKOMUNIKACJA

Na terenie gminy Miłosław programowane są inwestycje w następujących miejscowościach:

- **Miłosław** oraz miejscowości podległe pod obszar CA Miłosław – rozbudowa sieci miejscowej dla około 200 wnioskodawców w pierwszej połowie roku 2000 ,

- **Mikuszewo** – budowa sieci miejscowej doziemnej dla około 890 abonentów i wnioskodawców w roku 2000,
- **Czeszewo i Szczodrzejewo** - budowa sieci miejscowej doziemnej dla około 200 abonentów i wnioskodawców w roku 2000,
- **Chlebowo i Nowa Wieś Podgórna** – budowa sieci miejscowej doziemnej dla około 50 abonentów i wnioskodawców w roku 2000,
- **Gorzyce** – budowa sieci miejscowej doziemnej dla około 55 abonentów i wnioskodawców w roku 2000,
- Budowa linii światłowodowej w relacji Miłosław – Kozubie – Mikuszewo – Czeszewo – Orzechowo w roku 2000.

5.5. GOSPODARKA WODNO - ŚCIEKOWA, GOSPODARKA ODPADAMI

Z punktu widzenia gospodarki wodnej do najważniejszych zadań w gminie Miłosław należy ochrona wód powierzchniowych i podziemnych przed degradacją jakościową. Ochrona jakości wód powierzchniowych dotyczyć powinna w szczególności doliny Miłosławki z kompleksem stawów rybackich i jej dopływów.

Zdecydowanej ochrony wymagają także wody podziemne pierwszego poziomu (wody gruntowe) w dolinach i na wysoczyźnie, stanowiące do niedawna podstawę zaopatrzenia ludności w wodę. Wody tego poziomu charakteryzują się słabą jakością. Dalsze pogorszenie ich stanu czystości może pojawić się jako następstwo zwiększonych zrzutów ścieków z gospodarstw domowych do których w ostatnich latach doprowadzano wodę sieciami wodociągowymi. Zła jakość wód powierzchniowych i podziemnych pierwszego poziomu może w dłuższym okresie czasu doprowadzić do zanieczyszczenia głębszych poziomów wodonośnych.

Ochrona zasobów wodnych wymaga racjonalnej gospodarki ściekami i odpadami. W gminie nie sprzyja temu niedostateczna jeszcze ilość urządzeń do oczyszczania ścieków. Głównym zadaniem gminy na polu porządkowania gospodarki ściekowej jest zwiększenie przepustowości istniejących oczyszczalni, wprowadzenie w miejscowościach nie objętych kanalizacją sanitarną obowiązku budowy szamb indywidualnych wraz z obowiązkiem wywozu ścieków komunalnych do oczyszczalni. Zadaniem gminy jest zorganizowanie wywozu ścieków oraz systemu kontroli jego realizacji.

Władze samorządowe, zobligowane ustawowo do zapewnienia ochrony środowiska przed odpadami i utrzymania czystości w gminie, powinny podjąć działania prowadzące do zorganizowania selekcji wywożonych odpadów oraz ich wtórnego zagospodarowania. Końcowym efektem powinno być zmniejszenie objętości wywożonych odpadów. Ustawa o samorządzie terytorialnym z dnia 8 marca 1990 r. (tekst jednolity z późniejszymi zmianami, Dz.U. Nr 13/1996, poz. 74) nałożyła na gminy obowiązek ochrony środowiska przed odpadami.

Nowa ustawa o utrzymaniu porządku i czystości w gminach z dnia 19 listopada 1996 r. ogłoszona w Dz. U. Nr 132 poz. 622 (weszła w życie 1 stycznia 1997 r.) wprowadziła powszechny obowiązek wywozu odpadów komunalnych na zorganizowane składowiska odpadów i określiła zadania gminy dotyczące gromadzenia, usuwania i unieszkodliwiania odpadów.

Jakość wód ujmowanych na potrzeby zaopatrzenia sieci komunalnych w gminie, nie budzi zastrzeżeń. Gmina jest w 95% zwodociągowana. Dla obiektów mających wpływ na gospodarowanie wodą (ujęć komunalnych) należy ustalić strefy ochronne. Należy także wystąpić z wnioskami o wydanie pozwoleń wodno – prawnych dla zakładów które nie mają takich pozwoleń lub mają wydane przed dniem 1 stycznia 1975 r. (wygasają z dniem 31 grudnia 2000 r.). Wnioski o wydanie pozwoleń należy składać do 30 czerwca 2000 r.

5.6. EKSPLOATACJA SUROWCÓW

Udzielenie koncesji na działalność gospodarczą w zakresie: poszukiwania lub rozpoznawania złóż kopalin; wydobywania kopalin ze złóż; bezzbiornikowego magazynowania substancji oraz składowania odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych (z wyjątkiem takiej działalności wykonywanej w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej), musi być zgodne z zapisami ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 228, poz. 1947 ze zmianami).

W gminie Miłosław dotyczy to przede wszystkim uruchomienie eksploatacji wód termalnych w Czeszewie, kopalin zaliczanych do pospolitych - kruszywo i torfy oraz poszukiwania i wydobywania gazu ziemnego. Zgodnie z art. 16 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2005 r. Nr 228, poz. 1947 ze zm.) koncesji na działalność w zakresie poszukiwania, rozpoznawania i wydobywania kopalin podstawowych wymienionych w art. 5 ust. 2 pkt 1-3, solanek, wód leczniczych i termalnych oraz innych

kopalin leczniczych zaliczonych do kopalin podstawowych na podstawie art. 5 ust. 6 udziela minister właściwy do spraw środowiska. Zgodnie z art. 16 ust. 5 ustawy udzielenie koncesji na działalność, o której mowa w art. 15 ust. 1 pkt 2 tj. wydobywanie kopalin ze złóż wymaga uzgodnienia z właściwym wójtem, burmistrzem albo prezydentem miasta. Uzgodnienie następuje na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku jego braku na podstawie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

W studium wskazuje się też miejsca, na których dopuszczalne jest pozyskiwanie piasku i żwiru. Są to tereny na gruntach wsi: Rudki i Gorzyce. Zgodnie z Prawem geologicznym i górniczym legalizacja i uruchomienie wydobycia może nastąpić dopiero po zatwierdzeniu dokumentacji geologicznej złoża kopaliny oraz udzieleniu koncesji. Udzielenie koncesji następuje w formie postanowienia wydanego na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Koncesji na eksploatację kopalin pospolitych na obszarze nie większym niż 2 ha udziela starosta. Dla terenu górniczego sporządza się miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Jeżeli nie przewiduje się ujemnych wpływów na środowisko w związku z wydobywaniem kruszywa, można odstąpić od sporządzania takiego planu.

Poza wskazanymi terenami, także na innych obszarach gminy studium dopuszcza eksploatację kruszywa pod warunkiem zachowania ustaleń studium i przepisów dotyczących ochrony środowiska i krajobrazu, udokumentowania złoża oraz uzyskania koncesji. W zależności od położenia obszaru eksploatacji, rekultywacja terenów powyrobiskowych winna odbywać się w kierunku zalesienia, utworzenia zbiornika wodnego czy przywrócenia gruntu rolnego. Niektóre wyrobiska pozostawić można do naturalnej odnowy, pozwalając na pojawienie się spontanicznej roślinności i gatunków pionierskich. Określenie możliwości i sposobów rekultywacji terenów poeksploatacyjnych zawierać powinna dokumentacja geologiczna złoża kopaliny.

Eksploatacja torfów może być realizowana tylko w wyjątkowych wypadkach, gdy w miejscu eksploatacji projektowany jest zbiornik retencyjny lub stawy rybne. W przypadku udokumentowania złoża w granicach parku krajobrazowego, dopuszczenie do eksploatacji

może nastąpić pod warunkiem, gdy sporządzona ocena oddziaływania inwestycji na środowisko potwierdzi taką możliwość i że nie nastąpią negatywne skutki w środowisku¹.

2011 r. Uzupełnienie w zakresie Art.10. ust. 2. pkt. 5. Ustawy

5.7. Kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej

5.7.1. Komunikacja

Planuje się następujące kierunki rozwoju komunikacji:

- a) budowę obwodnicy po zachodnio – północnej stronie miasta na parametrach klasy głównej ruchu przyspieszonego „GP”, w ciągu drogi krajowej nr 15.
Droga krajowa nr 15 stanowi ważne połączenie komunikacyjne ponieważ doprowadza ruch do węzła autostradowego we Wrześni, a w kierunku zachodnim ma połączenie z drogą krajową nr 11 Kołobrzeg – Poznań – Ostrów Wlkp. – Kępno – Bytom;*
- b) rozbudowę układu ulicznego miasta dla poprawy komunikacji w mieście i terenów rozwojowych*
- c) budowę obwodnicy wsi Orzechowo na kierunku drogi powiatowej Czeszewo - Krzykosy*
- d) modernizację i budowę nawierzchni utwardzonej dróg gminnych i lokalnych miejskich gruntowych*

Przy lokalizowaniu obiektów budowlanych na terenach sąsiadujących z drogami, uwzględnić należy oddziaływanie tej drogi na stałych użytkowników sąsiadujących obszarów, zagrożenie dla upraw, budowli oraz narażenie na degradację stałych komponentów środowiska naturalnego.

Zgodnie z § 11 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690 ze zm.) budynek z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi powinien być wznoszony poza zasięgiem zagrożeń i uciążliwości określonych w przepisach odrębnych, przy czym dopuszcza się wznoszenie budynków w tym zasięgu pod warunkiem zastosowania środków technicznych, zmniejszających uciążliwości poniżej poziomu

¹ Wykonana zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 14 lipca 1995 r. w sprawie określenia rodzajów inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi albo mogących pogorszyć stan środowiska oraz wymagań, jakim powinny odpowiadać oceny oddziaływania na środowisko tych inwestycji (Dz. U. Nr 93, poz. 589).

ustalonego w tych przepisach bądź zwiększających odporność budynku na te zagrożenia i uciążliwości, jeżeli nie jest to sprzeczne z warunkami ustalonymi dla obszarów ograniczonego użytkowania, określonych w przepisach odrębnych. Do uciążliwości, o których mowa wyżej, zalicza się w szczególności: szkodliwe promieniowanie i oddziaływanie pól elektromagnetycznych, hałas i drgania (wibracje), zanieczyszczenie powietrza, zanieczyszczenie gruntu i wód, powodzie i zalewanie wodami opadowymi, osuwiska gruntu, lawiny skalne i śnieżne, szkody spowodowane działalnością górniczą. Zgodnie z art. 112 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 ze zm.). ochrona przed hałasem polega na zapewnieniu jak najlepszego stanu akustycznego środowiska, w szczególności poprzez: utrzymanie poziomu hałasu poniżej dopuszczalnego lub co najmniej na tym poziomie, zmniejszanie poziomu hałasu co najmniej do dopuszczalnego, gdy nie jest on dotrzymany. Natomiast zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. Nr 120, poz. 826) dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku zostały określone dla poszczególnych rodzajów terenów, a nie dla zabudowy, tj. obowiązują w granicach poszczególnych rodzajów terenów podlegających ochronie akustycznej. Zatem tereny wymagające ochrony akustycznej należy sytuować w odległości gwarantującej zachowanie na tych terenach dopuszczalnych poziomów hałasu (poza zasięgiem ponadnormatywnego oddziaływania szlaków komunikacyjnych) lub w odległości mniejszej przy zastosowaniu skutecznych środków technicznych, technologicznych lub organizacyjnych ograniczających emisję hałasu komunikacyjnego na terenach chronionych akustycznie co najmniej do poziomów dopuszczalnych.

Dla istniejącego przebiegu drogi wojewódzkiej nr 441 Miłosław – Borzykowo należy utrzymać istniejące granice pasa drogowego oraz parametry techniczne właściwe dla dróg klasy głównej „G”.

Regulacja granic pasa drogowego będzie następowała zgodnie z potrzebami rozbudowy drogi. Obiekty budowlane należy lokalizować przy drodze wojewódzkiej, licząc odległość od zewnętrznej krawędzi jezdni, zgodnie z wymogami art. 42 i 43 Ustawy o drogach publicznych. Dostępność terenu do drogi krajowej i wojewódzkiej zapewnić należy wewnętrznymi układami komunikacyjnymi, połączonymi drogami niższej kategorii. Nie dopuszcza się nowych bezpośrednich zjazdów z drogi krajowej i wojewódzkiej.

Dla dróg powiatowych odległości zabudowy od krawędzi jezdni wynoszą min. 20 m, a dróg gminnych min. 15 m, przy czym odległość zabudowy od ulic lokalnych miejskich i dojazdowych nie może być mniejsza niż 6 m.

W zakresie komunikacji kolejowej przewiduje się zwiększenie prędkości pociągów do szybkości 170 km /h na linii Nr 281 Jarocin – Września – Gniezno.

5.7.2. Elektroenergetyka

W zakresie rozwoju elektroenergetyki przewiduje się poprawę pewności zasilania systemu rozdzielczo – odbiorczego i dostosowania istniejących obiektów sieciowych do wymagań ochrony środowiska poprzez modernizację linii przesyłowych i stacji 110/15 kV oraz modernizację sieci średniego i niskiego napięcia

Zgodnie z obowiązującymi przepisami poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku ustalono dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową oraz miejsc dostępnych dla ludności. Dopuszczalne poziomy hałas w środowisku ustalono dla strefy ochronnej „A” uzdrowiska, terenów szpitali poza miastem, terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci lub młodzieży, terenów domów opieki społecznej, terenów szpitali w miastach, terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego, terenów zabudowy zagrodowej, terenów rekreacyjno-wypoczynkowych, terenów mieszkaniowo-usługowych, terenów w strefie śródmiejskiej miast pow. 100 tys. mieszkańców. Dla wymienionych terenów obowiązuje zachowanie dopuszczalnych wartości oddziaływania akustycznego, określonych w przepisach odrębnych. Szerokość pasów, wzdłuż napowietrznych linii elektroenergetycznych, w których nie jest dopuszczalne sytuowanie stanowisk pracy, wyrobów i materiałów lub maszyn i urządzeń budowlanych określa rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz. U. Nr 47, poz. 401 ze zm.);

5.7.3 Zaopatrzenie w gaz i ciepło

Obecnie na terenie miasta jest 51 odbiorców gazu ziemnego. Gaz doprowadzany jest ze Wrześni – Wielka Stacja nr 1 we Wrześni. Przewiduje się dalsze podłączenia nieruchomości prywatnych do sieci gazowej i w razie potrzeby dalszą rozbudowę sieci gazowniczej.

Na obszarze gminy Miłosław przewiduje się budowę gazociągu wysokiego ciśnienia DN150 wraz z infrastrukturą towarzyszącą realizacji złóż gazu o przebiegu od Ośrodka Produkcyjnego OP WINNA GÓRA KGZ Radlin II do projektowanego złoża MIŁOŚLAW E

wraz z kablem światłowodowym jako zadania służącego realizacji ponadlokalnych celów publicznych na terenie obrębu Bugaj – **zmiana Studium dla terenu nr 3**. Wydobywany gaz będzie dostarczany do systemu krajowego. Realizacja tego przedsięwzięcia ma na celu zwiększenie zasobów i umożliwi dywersyfikację dostaw gazu.

5.7.4. Telekomunikacja

Na terenach objętych **zmianą Studium 2011 r.** dopuszcza się możliwość lokalizacji sieci telekomunikacyjnych, zarówno w tradycyjnych jak i w nowych technologiach, w tym budowy, rozbudowy i modernizacji infrastruktury światłowodowej.

Przewiduje się objęcie gminy zintegrowanym systemem telekomunikacyjnym, połączonym z systemem sieci internetowych: wojewódzkiej i krajowej. W zależności od wzrostu zapotrzebowania na usługi telekomunikacyjne i teleinformatyczne należy rozwijać systemy telekomunikacyjne i teleinformatyczne przewodowe lub bezprzewodowe.

W obrębie **zmiany Studium dla terenu nr 1**, obejmującej obręb geodezyjny Miłosław i części obrębów geodezyjnych: Palczyn, Kębłowo, Lipie, Bugaj i Kozubiec, we fragmencie obszaru zainwestowania, objętego strefą ochrony konserwatorskiej tworzącej **tzw. tradycyjną tkankę zabudowy (zwarte, „miejskie” kwartały)** terenów zabudowy mieszkaniowo-usługowej ustala się wymóg kształtowania stosownej formy urządzeń telekomunikacyjnych w uzgodnieniu z Wielkopolskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.

5.7.5. Zaopatrzenie w wodę i odprowadzenie ścieków

Zgodnie ze Strategią rozwoju gminy Miłosław na lata 2002 – 2011, w gminie około 9 % gospodarstw domowych nie posiada jeszcze dostępu do sieci wodociągowej, do sieci kanalizacyjnej także podłączona jest jedynie część mieszkańców gminy. Dokończenie zwodociągowania gminy, poprawa efektywności gospodarki wodnej oraz dalsza kanalizacja to przedsięwzięcia, których realizacja z przyczyn finansowych rozłożona została na wiele lat. W celu zaopatrzenia w wodę terenów objętych **zmianą Studium 2011 r.** przewiduje się dalszą rozbudowę istniejących systemów zaopatrzenia w wodę w miarę potrzeb i postępu zainwestowania nowych terenów. Aby zapewnić wysoka jakość wody niezbędne są inwestycje służące zapewnieniu wysokiej niezawodności dostaw wody pitnej o dobrych parametrach, poprzez dbałość o właściwe parametry techniczne sieci i urządzeń służących zaopatrzeniu w wodę.

Zasadniczym źródłem zanieczyszczeń wód powierzchniowych czy są ścieki przemysłowe,

komunalne i opadowe. Stan czystości środowiska wodnego na terenie całego powiatu wrzesińskiego jest oceniany jako nieprawidłowy. Dlatego właśnie należy dbać o to, by nie wprowadzać do wód powierzchniowych czy podziemnych ścieków, które mogłyby pogorszyć stan czystości środowiska. Na niektórych stawach gminy Miłosław prowadzona jest gospodarka rybacka. Tam również należy przestrzegać właściwych przepisów, które pozwolą na utrzymanie zbiorników wodnych we właściwym stanie czystości.

Gmina Miłosław nie posiada do końca rozwiązanego problemu gospodarki ściekowej. Problem ten wynika z niedostatecznego zaopatrzenia mieszkańców w sieć kanalizacyjną, szczególnie na terenach wiejskich. Gmina ta planuje jednak w najbliższym czasie inwestycje polegające na rozbudowie sieci kanalizacyjnej. Do czasu realizacji sieci kanalizacyjnej, ścieki bytowe i komunalne powinny być gromadzone w szczelnych atestowanych zbiornikach bezodpływowych i w miarę potrzeb wywożone przez koncesjonowanego przewoźnika. Po wykonaniu komunalnej sieci kanalizacyjnej, nieruchomości wyposażone w szczelne zbiorniki na ścieki należy obowiązkowo włączyć do komunalnej sieci kanalizacyjnej.

W zakresie odprowadzania ścieków przemysłowych należy dążyć do ich całkowitego unieszkodliwiania na terenie własnym inwestora i w miarę możliwości do stosowania obiegu zamkniętego procesów produkcyjnych. Możliwe jest także podczyszczanie ścieków przemysłowych o przekroczonych dopuszczalnych wartościach zanieczyszczeń, przed ich wprowadzeniem do komunalnej kanalizacji sanitarnej.

5.7.6. Gospodarka odpadami

Według Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Poznaniu („Raport o stanie środowiska w Wielkopolsce w roku 2009”, Poznań 2010), gospodarka odpadami jest działaniem wielokierunkowym. Docenia się rolę edukacji ekologicznej oraz segregację odpadów u źródła ich powstania. Z uwagi na konieczność realizacji zobowiązań unijnych, w tym dotyczących uzyskania określonych poziomów odzysku w zakresie odpadów opakowaniowych i redukcji odpadów ulegających biodegradacji kierowanych na składowiska, wskazane są następujące działania: tworzenie związków międzygminnych kompleksowo prowadzących zadania w zakresie gospodarki odpadami, budowa instalacji do odzysku odpadów komunalnych oraz prowadzenie skutecznego systemu selektywnego zbierania odpadów.

Do zadań gminy, zgodnie z ustawą z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i

porządku w gminie (Dz. U. Nr 132, poz. 622), należy zapewnienie czystości i porządku na swoim terenie oraz tworzenie warunków niezbędnych do ich utrzymania, m.in.: poprzez zorganizowanie selektywnej zbiórki odpadów komunalnych przydatnych do odzysku od tych, które będą składowane i współdziałanie z przedsiębiorcami prowadzącymi działalność w zakresie gospodarowania tego rodzaju odpadami. Gospodarka odpadami w Gminie Miłosław prowadzona jest zgodnie z przepisami prawa oraz założeniami planów gospodarki odpadami wyższego szczebla. W Planie gospodarki odpadami gminy Miłosław określone zostały cele krótkookresowe na lata 2003 – 2006 oraz cele średniookresowe na lata 2007 – 2014.

Cele średniookresowe obejmują m.in. :

- deponowanie na składowisku nie więcej niż 51 % wszystkich odpadów komunalnych,*
- przekazanie w roku 2010 na składowiska nie więcej niż 75 % całkowitej ilości odpadów komunalnych ulegających biodegradacji,*
- osiągnięcie zakładanych limitów i recyklingu poszczególnych grup odpadów,*
- objęcie zorganizowaną zbiórką odpadów wszystkich mieszkańców,*
- podnoszenie świadomości społecznej mieszkańców, w szczególności w zakresie minimalizacji wytwarzania odpadów. Większość przedsięwzięć kierowana jest do dzieci i młodzieży, którzy są z założenia propagatorami tego typu wiedzy w gospodarstwach domowych,*
- popularyzacja wykorzystania kompostów w rolnictwie.*

Ponadto – zgodnie z planem gospodarki odpadami szczebla powiatowego planuje się takie rozwiązania jak:

- zakup pojemników do zbiórki surowców wtórnych i niebezpiecznych,*
- zorganizowanie gminnych punktów zagospodarowania odpadów,*
- wprowadzanie systemowej gospodarki odpadami komunalnymi w układzie ponadlokalnym, w tym organizacji Stacji Przeladunkowej Odpadów Komunalnych, organizację SPO przewidziano na terenie składowiska w Bardzie,*
- organizacja stanowiska do rozbiórki odpadów budowlanych i wielkogabarytowych w*

5.7.7. Urządzenia melioracyjne

W Programie „Mała retencja wodna na terenie województwa wielkopolskiego. Aktualizacja” (opracowanym przez Wielkopolski Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych, w 2005 r.) wykazano potrzebę zwiększania zdolności retencyjnych małych i dużych zlewni w celu ochrony przed powodzią i suszą z jednoczesną poprawą walorów przyrodniczych. Zgodnie z tym Programem, w gminie Miłosław planowany jest do realizacji zbiornik dolinowy o nazwie Zbiornik Biechowo na Kanale Biechowskim, o powierzchni 11 ha i pojemności użytkowej 225 tys. m³. W granicach gminy Miłosław planuje się ponadto utworzenie 3 stawów wiejskich w zlewni Moskawy oraz 1 stawu na terenach leśnych w miejscowości Orzechowo. W gminie projektuje się także utworzenie kilku budowli piętrzących (zastawki), modernizację już istniejących.

W obszarze objętym **zmianą Studium 2011 r.** również występują wody powierzchniowe płynące i stojące oraz istnieją tam urządzenia melioracji szczegółowej:

- w obrębie **zmiany Studium dla terenów nr 1** oraz **nr 5** występują wody powierzchniowe płynące, licznie stawy hodowlane, oraz urządzenia melioracji szczegółowej (sieć drenarska, rowy melioracji szczegółowej). W planach zagospodarowania przestrzennego należy zatem uwzględniać przebudowę wód powierzchniowych płynących i stojących, urządzeń melioracji szczegółowej w miarę postępu rozwoju infrastruktury budowlanej na tych terenach. Przebudowa urządzeń melioracyjnych wymaga szczegółowego uzgadniania z administratorem urządzeń i pozwolenia wodno prawnego. Lokalizację planowanych inwestycji w obrębie powierzchniowych wód płynących i stojących należy uzgadniać z administratorem urządzeń tj. z Wielkopolskim Zarządem Melioracji i Urządzeń Wodnych w Poznaniu Inspektorat we Wrześni, Związkiem Spółek Wodnych we Wrześni przez uzyskaniem pozwolenia na budowę,
- w obrębie **zmiany Studium dla terenów nr 2** oraz **nr 3** nie występują kolizje z urządzeniami melioracji podstawowej i szczegółowej,
- w obrębie **zmiany Studium dla terenu nr 4** występują urządzenia melioracji szczegółowej (sieć drenarska, rowy melioracji szczegółowej). Lokalizację planowanej

inwestycji należy uzgodnić z administratorem tych urządzeń tj. ze Związkiem Spółek Wodnych we Wrześni przez uzyskaniem pozwolenia na budowę.

5.7.8. Eksploatacja surowców

Obszary udokumentowanych złóż kopalin i perspektywicznego występowania złóż, zwłaszcza surowców o znaczeniu strategicznym dla województwa (w tym energetycznych), muszą być chronione przed trwałym zainwestowaniem, uniemożliwiającym ich przyszłe wykorzystanie. Nie dotyczy to złóż gazu ziemnego z uwagi na znaczne głębokości wydobywania oraz technologię eksploatacji. Procedury postępowania dotyczące zagospodarowania i eksploatacji złóż zdeterminowane są przepisami aktów prawnych. Ustawa z dnia 4 lutego 1994 roku Prawo geologiczne i górnicze określa zasady i warunki wykonywania prac geologicznych; wydobywania kopalin ze złóż; składowania odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych, z wyjątkiem składowania odpadów w odkrywkowych wyrobiskach górniczych; ochrony złóż kopalin, wód podziemnych i innych składników środowiska w związku z wykonywaniem prac geologicznych i wydobywaniem kopalin.

Na terenie gminy Miłosław występują kopaliny zaliczane do podstawowych (wody lecznicze) oraz pospolitych - kruszywo i torfy. W roku 2007 r. w gminie odkryto złoża gazu ziemnego Winna Góra. Złóża to, projektowana budowla gazociągu wraz z ośrodkiem produkcyjnym gazu oraz prace nad udokumentowaniem złoża stanowią bazę stymulującą przyszły rozwój gospodarczy miasta. Złóża gazu Winna Góra posiada sporządzoną „Kartę informacyjną przedsięwzięcia”, w której określone zostały warunki racjonalnej gospodarki tym złożem. Złóża gazu ziemnego Miłosław E obejmuje obręb Miłosław oraz części obrębów Pałczyn, Kębłowo Lipie, Kozubiec, Bugaj. Złóża to nie posiada jeszcze sporządzonej karty informacyjnej, w której wskazałoby warunki jego użytkowania.

Udzielenie koncesji na działalność gospodarczą w zakresie: poszukiwania lub rozpoznawania złóż kopalin; wydobywania kopalin ze złóż; bezzbiornikowego magazynowania substancji oraz składowania odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych (z wyjątkiem takiej działalności wykonywanej w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej), musi być zgodne z zapisami ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 228, poz. 1947 ze zmianami).

6.0. OBSZARY, DLA KTÓRYCH NALEŻY SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWE PLANY ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

- 6.1. Obszary, na które należy sporządzić miejscowe plany
zagospodarowania przestrzennego

2011 r. Uzupełnienie w zakresie art.10. ust. 2. pkt 6., pkt 7., pkt 8., pkt 9., Ustawy

- 6.2. *Obszary na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego
o znaczeniu lokalnym*
- 6.3. *Obszary na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego
o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu
zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami
programów, o których mowa w art. 48 ust. 1. Ustawy*
- 6.3. *Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego
planu zagospodarowania przestrzennego*
- 6.4. *Obszary, na których gmina zamierza sporządzić miejscowy
plan zagospodarowania przestrzennego*

6.1. OBSZARY, NA KTÓRE NALEŻY SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWE PLANY ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Zgodnie z ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym art. 6 pkt 7 i 8 oraz art. 13 na obszarze gminy Miłosław wyróżniono obszary na których należy sporządzić obowiązkowo miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego:

z tytułu **PRZEPISÓW SZCZEGÓLNYCH, do których zaliczono:**

- „Ustawę o ochronie dóbr kultury i muzeach” (Dz. U. Nr 56 poz. 322 z 1990 r.) oraz zalecenia służb konserwatorskich
- „Ustawę o ochronie i kształtowaniu środowiska” (Dz. U Nr 106 poz. 688 z 1998 r.)

Z tytułu **POTRZEB REALIZACJI ZADAŃ PUBLICZNYCH NALEŻĄCYCH DO GRUPY URZĄDZEŃ** o zasięgu oddziaływania PONADREGIONALNYM oraz urzędzeń o zasięgu oddziaływania PONADREGIONALNYM I PONADLOKALNYM.

Plany, które należy opracować dla URZĄDZEŃ o zasięgu PONADREGIONALNYM proponuje się włączyć do grupy **zadań rządowych**

Do tej grupy zakwalifikowano:

- opracowanie planów pod obiekty związane z projektowanym uzdrowiskiem wsi Czeszewo

Plany, które należy opracować dla URZĄDZEŃ o zasięgu REGIONALNYM i PONADLOKALNYM proponuje się włączyć do grupy **zadań samorządu województwa**.

Do ww. grupy zakwalifikowano:

- opracowanie planu rewitalizacji śródmieścia Miłosławia, a przede wszystkim obszaru z zachowaną tradycyjną tkanką zabudowy z przełomu XIX i XX w.,
- opracowanie planu rewaloryzacji wsi Biechowo,
- opracowanie planu „Szlaku Mickiewicza”,
- opracowanie planu drogi krajowej nr15 (poprzednio nr 259) Miąskowo – Września, doprowadzającej ruch do węzła autostradowego „Września”.

z tytułu **REALIZACJI USŁUG PUBLICZNYCH o znaczeniu LOKALNYM** oraz obszarów przeznaczonych pod ZABUDOWĘ MIESZKANIOWĄ wynikającą z konieczności zaspokajania POTRZEB MIESZKANIOWYCH WSPÓLNOTY SAMORZĄDOWEJ.

Plany, które należy opracować z tytułu usług publicznych obejmują przede wszystkim obiekty oświaty, zdrowia, administracji pasa drogowego. Zasięgi terenowe dla ww. opracowań planistycznych zostaną ustalone w wyniku negocjacji terenowo- prawnych przeprowadzonych przez samorząd.

2011 r. Uzupełnienie w zakresie art.10. ust. 2. pkt 6., pkt 7., pkt 8., pkt 9., Ustawy

6.2. Obszary na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym

Inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym w obrębie terenów objętych zmianą Studium 2011 r. dotyczą:

- *Zmiana Studium dla terenu nr 1 jest realizacją inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym. W obrębie zmiany Studium dla terenu nr 1 przewiduje się inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym dotyczące infrastruktury technicznej w tym: komunikacji, zwodociągowania, kanalizacji, zaopatrzenia w gaz, sieci telekomunikacyjnych i teleinformatycznych. Przewiduje się także rozwój infrastruktury oświatowej - budowę kolejnego etapu szkoły podstawowej (Bugaj), budowę przedszkola oraz infrastruktury turystycznej i kulturalnej - przywrócenia atrakcyjności obiektom zabytkowym w tym przede wszystkim renowację zespołu pałacowo-parkowego oraz rewitalizację rynku (stanowiącego zabytkową przestrzeń publiczną), budowę kompleksu boisk, budowę placów zabaw, budowę hali sportowej, budowę placu targowego. W Bugaju duża część zamierzeń inwestycyjnych dotyczy wykorzystania d. obiektów popegeerowskich i d. remizy strażackiej oraz przeznaczenia ich na obiekty sportowe i kulturalne. Kolejne przewidziane inwestycje to budowa boiska sportowego i budowa platformy obserwacyjnej. Wymienione inwestycje są możliwe do realizacji na podstawie zapisu Studium 1999 r. i zmiany Studium 2011 r.*
- *Zmiana Studium dla terenów nr 2 i nr 3 jest realizacją inwestycji celów publicznych o znaczeniu ponadlokalnym i nie przewiduje się w ich obrębie inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym.*
- *W obrębie Zmiany Studium dla terenów nr 4 (4a i 4b) i nr 5 inwestycje celu publicznego dotyczące infrastruktury technicznej w tym: komunikacji,*

zwodociągowania, kanalizacji, zaopatrzenia w gaz, sieci telekomunikacyjnych i teleinformatycznych. W Gorzycach przewiduje się budowę pola namiotowego a w Białym Piątkowie budowę placu zabaw oraz wyznaczenie „ryneczku” i ułożenie na nim nawierzchni.

6.3. Obszary na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1. Ustawy

Na terenach objętych *zmianą Studium 2011 r.* przewiduje się następujące działania, będące realizacją inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, wynikające z Planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego i ustaleń programów o znaczeniu krajowym:

- modernizacja drogi krajowej Nr15 oraz budowa obwodnicy Miłosławia. Przebieg obwodnicy został wprowadzony do Studium w 1999r, a *zmiana Studium 2011 r.* nie dotyczy tego terenu,
- przystosowanie linii kolejowej Nr281 Zduny – Krotoszyn – Jarocin – Miłosław - Września – Gniezno do szybkości >100 km/h,
- budowa gazociągu odbocznego Ø200 Kórnik – Środa Wielkopolska – Miłosław,
- wyznaczenie przebiegu i budowa gazociągu DN150 wraz z infrastrukturą towarzyszącą realizacji złoża gazu od Ośrodka Produkcyjnego WINNA GÓRA KGZ Radlin II do projektowanego złoża gazu ziemnego MIŁOSŁAW E, będącego realizacją zapisanej w Planie zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym „budowa gazociągu wysokiego ciśnienia z kopalni gazu w gminie Zaniemyśl do Miłosławia”. Obejmuje *zmianę Studium dla terenu nr 3.*
- budowa zbiornika dolinowego w latach 2012-2015 na Kanale Biechowskim (poza terenami objętymi *zmianą Studium 2011r.*). W programie „Mała retencja wodna na terenie województwa wielkopolskiego. Aktualizacja” (opracowanym przez

Wielkopolski Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych, w 2005 r.) wykazano potrzebę zwiększania zdolności retencyjnych zlewni w celu ochrony przed powodzią i suszą z jednoczesną poprawą walorów przyrodniczych.

- *wyznaczenie obszaru złoża gazu ziemnego MIŁOSŁAW E - poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie gazu ziemnego. Obejmuje **zmianę Studium dla terenu nr 1.***
- *wyznaczenie obszaru złoża gazu ziemnego WINNA GÓRA - poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie gazu ziemnego. Obejmuje **zmianę Studium dla terenu nr 2.***
- *inwestycje z zakresu łączności publicznej.*

Ponadto przewiduje się działania, będące realizacją inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym - poniżej szczebla krajowego, dotyczące głównie komunikacji:

- *działań modernizacyjnych drogi wojewódzkiej Nr 441 Miłosław – Borzykowo;*
- *działań modernizacyjnych istniejących dróg powiatowych wymienionych w rozdz. 6.11.1.*
- *zagospodarowania szlaków turystycznych: czarnego szlaku rowerowego łączącego Żerków, przez Raszewy, Śmielów, Nową Wieś Podgórną, Czeszewo i Winną Górę z Miłosławiem - (34km) oraz turystycznej trasy rowerowej przebiegającej przez Gorzyce.*

6.4. Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

*Na terenach objętych **zmianą Studium 2011 r.** dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wymienić należy tylko jeden teren – teren przestrzeni publicznej, obejmującej rynek (Plac Wiosny Ludów) i odcinek ulicy Zamkowej od rynku do skrzyżowania z ulicą Poznańską, stanowiących wspólną zabytkową przestrzeń publiczną, która powinna być poddana rewitalizacji. Celem rewitalizacji będzie przywrócenie tej części śródmieścia historycznej funkcji lokalnego węzła życia społeczno-gospodarczego. Zakres rewitalizacji oraz zasięg terenowy planu wymaga uzgodnienia z*

Wielkopolskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków, przy czym zasięg powinien obejmować przynajmniej samą przestrzeń publiczną oraz przylegające do niej kwartały zabudowy. Opracowanie planu będzie konieczne po wybudowaniu „obwodnicy” Miłosławia w ciągu drogi krajowej Nr 15 i po wykluczeniu ruchu tranzytowego ze śródmieścia.

Pozostałe zaznaczone na rysunku Studium przestrzenie publiczne nie wymagają takich opracowań – targowisko będzie realizowane na podstawie odrębnej decyzji a placyk w rejonie południowo-wschodniej części miasta posiada już aktualny miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego (m.p.z.p. terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami, terenów zabudowy usługowej i terenów zieleni urządzonej w rejonie Stawu Pawelskiego).

Na terenach objętych zmianą Studium 2011 r. nie występują tereny które wymagałyby przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości ani tereny przewidziane pod lokalizację wielkopowierzchniowych obiektów handlowych, zgodnie z przepisami odrębnymi.

6.5. Obszary, na których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego

Gmina zamierza opracować miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego na:

- ośrodek produkcyjny gazu, strefę przyodwiertową oraz gazociąg wraz z infrastrukturą towarzyszącą w granicach pasa montażowego, relacji: złoża gazu Miłosław E – Winna Góra – KGZ Radlin II, odcinek na terenie gminy Miłosław, obręb Bugaj;*
- przebieg dalszych gazociągów po udokumentowaniu złoża MIŁOŚLAW E;*
- na części obrębu Bagatelka dla potrzeb zabudowy mieszkaniowej - budownictwa komunalnego.*

7. POZOSTAŁE OBIEKTY, OBSZARY I GRANICE WYMIENIONE

W ART. 10. UST. 2. USTAWY

2011 r. Odniesienie się do wymogu uwzględnienia problematyki zgodnie z art. 10.,

ust. 2., pkt. 11 - pkt 16. Ustawy

7.1.1. Pozostałe obiekty, obszary i granice wymienione w Art. 10, ust. 2 Ustawy,

- **obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi i osuwanie się mas ziemnych,**

W województwie wielkopolskim obszary zagrożone osuwaniem się mas ziemnych ustalono na podstawie rejestrów terenów potencjalnie zagrożonych ruchami masowymi ziemi, jakie prowadzone są przez starostwa powiatowe oraz urzędy miast na prawach powiatu. Zgodnie z informacją Wydziału Środowiska i Rolnictwa Starostwa Powiatowego we Wrześni, Starostwo to nie posiada „Rejestru terenów potencjalnie zagrożonych ruchami masowymi ziemi”. Na obszarach objętych zmianą Studium 2011 r. nie powinny występować zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia wynikające z możliwości osuwania się mas ziemnych.

Przez południową część gminy Miłosław przepływa rzeka Warta. Zgodnie z ustawą z dnia 5 stycznia 2011 r. o zmianie ustawy - Prawo wodne oraz niektórych ustaw (Dz. U. Nr 32, poz. 159), dla potrzeb ochrony przed powodzią, wyznacza się m.in. obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi. Dla rzeki Warty został wyznaczony przez dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu obszar bezpośredniego zagrożenia powodzią. W świetle przepisów obszary bezpośredniego zagrożenia powodzią uznaje się za obszary szczególnego zagrożenia powodzią. Tereny objęte zmianą Studium w Miłosławiu nie znajdują się w obszarach szczególnego zagrożenia powodzią rzeki Warty.

- **obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny**

Dotychczas na terenach objętych zmianą Studium 2011 r. nie wyznaczono obiektów i obszarów wymagających ustanowienia filaru ochronnego, o którym mowa w ustawie Prawo geologiczne i górnicze. Również w odniesieniu do górnictwa gazu nie zachodzi potrzeba wyznaczenia filara ochronnego.

- **obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. Nr 41, poz. 412 oraz z 2002 r. Nr 1 13, poz. 984 i Nr 153, poz. 1271);**

Na terenach objętych zmianą Studium 2011 r. nie występują takie obszary.

- **obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji**

Podstawowymi aktami prawnymi regulującymi procesy rekultywacji są: Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska,

Rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie standardów jakości gleby oraz standardów jakości ziemi z dnia 9 września 2002 r.

W gminie Miłosław w zależności od położenia obszaru eksploatacji, możliwe kierunki rekultywacji dla obszarów powyrobiskowych zakładają: wprowadzanie zalesień, tworzenie zbiorników wodnych, przywrócenie gruntu rolnego lub naturalną odnowę pozwalającą na pojawienie się spontanicznej roślinności i gatunków pionierskich

- granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych

Terenem zamkniętym jest teren kolejowy związany z linią kolejową Nr281 Zduny – Krotoszyn – Jarocin – Miłosław - Września – Gniezno.

- inne obszary problemowe

Obszar problemowy to obszar szczególnego zjawiska z zakresu gospodarki przestrzennej lub występowania konfliktów przestrzennych (Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym). W województwie wielkopolskim, na podstawie szczegółowych analiz przestrzennych, społeczno – ekonomicznych i przyrodniczych, wyróżniono trzy obszary problemowe, które w skali regionalnej stanowią koncentrację niekorzystnych zjawisk przestrzennych. Gmina Miłosław położona jest poza granicami obszarów problemowych wyznaczonych w Planie zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego.